"cogito ergo sum"

HAYALET

Ekim 2018 Sayı 17

Resimli Mecmua

Hayalet
Ekim 2018

Sayı: 17

Yayın yönetmeni
Mehmet Kaan Sevinç

Yayın Danışmanı
Süheyl Toktan

Hayalet Ekim 2018
Sayı 17'nın oluşmasında
değerli katkıları ile
destek veren arkadaşlarımız

Atilla Bilgen - Çağrıl Taştan
Elvan Adıgüzel - Gökçe Mehmet Ay
Gülhan D Sevinç
Mehmet Berk Yaltırık - Melehat Yılmaz
Mesut Ekener - Reha Ülkü
Süheyl Toktan -Tayfun Öneş
Tevfik Emre - Okan Kasnak
Oğuz Özteker
Selçuk Gökhan Kalkanoğlu
Ümit Kireççi

Grafik Tasarım
Gülhan D Sevinç

e-Mail
hayaleteposta@gmail.com

Editörden

Merhaba...

Kasım ayı geldi kapıya dayandı ama biz hala Ekim ayındayız.
Anlatacak o kadar çok yaşanmışlık varmış ki…
Fırtınalı havalar fırtınalı hayatlar.
Önümüz kış zorlu geçer, ardından mutlu geçeceği umut edilen yaz.
Masmavi gök altında masmavi deniz, rengârenk çiçekler.
Sararıp dökülen yapraklara, çiseleyen yağmur eşlik ederken;
Bir bakmışsın Eylül tüter bacalardan.
Al işte yine Ekim ayındayız.
Peşi sıra yazılacak çizilecek yeni konuları da sürükleyip getirmiş…
Sil baştan yine yeniden…
Yine yeniden yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle;
İyi okumalar.

Hayal'et Resimli Mecmua

İllüstrasyon-Mehmet Kaan Sevinç

Ivo Andric

Ivo Andric
(d. 9 Ekim 1892 - ö. 13 Mart 1975),
Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Hırvat yazar.

1892'de Travnik yakınlarında Dolac'ta doğdu.
Zagreb, Viyana ve Krakow'da sürdürdüğü eğitimini
Graz Üniversitesi'nde verdiği
"Osmanlı Yönetimindeki Bosna-Hersek'te
Kültür Yaşamı" konulu doktora tezi ile tamamladı.

"Drina Köprüsü"adlı eseri ile tanınır.

... büyük adamlar iki sefer ölürler.
Birinci sefer bu dünyayı bırakıp gittikleri,
ikinci sefer de bıraktıkları eserler,
yıkılıp kaybolduğu zaman.

Onları aldatıyordu,
çünkü aldanmak istiyorlardı.

1930 lu yıllarda aile bireylerini bir araya getirip başında toplayan en önemli iletişim aracıydı radyo….

On parmağında on marifet Orson Welles'in bir süre radyoda da çalıştığı dönemlerdir...

THE WAR OF THE WORLDS

80 Yıl Önce Paniğe Neden Olan Bilim Kurgu Radyo Draması…

Orson Welles'in halkı sokaklara döken radyo piyesi Dünyalar Savaşı (The War of the Worlds)

Radyo Günleri…

1930 lu yıllarda aile bireylerini bir araya getirip başında toplayan en önemli iletişim aracıydı radyo….

On parmağında on marifet Orson Welles'in bir süre radyoda da çalıştığı dönemlerdir...

1938 yılındaki ünlü "Dünyalar Savaşı"nın radyo tiyatrosunda Amerikalıları dünyayı Marslıların istila ettiğine inandıracak gerçeklikte bir sunum yaptı.

Kurucusu olduğu Mercury Tiyatrosu ile radyo tiyatrosu hazırlıyordu. Her hafta bir romanı tiyatrolaştırarak radyo dinleyicilerine sunuyorlardı.

O hafta radyo tiyatrosu olarak sunmak için seçtikleri roman H. G. Wells'in yazmış olduğu Dünyalar Savaşıydı.

" CBS " kanalında sunduğu radyo tiyatrosu programı, günümüz tabiri ile "reyting" sıralamasında bir hayli alt sıralardaydı.

Olay sunum cadılar bayramı arifesinde (Hallowen), 30 Ekim 1938'te gerçekleşti.

Bilinmez… Orson belki de farklı bir sunumla reyting şansının

The New York Times.

NEW YORK, MONDAY, OCTOBER 31, 1938.

Radio Listeners in Panic, Taking War Drama as Fact

Many Flee Homes to Escape 'Gas Raid From Mars'—Phone Calls Swamp Police at Broadcast of Wells Fantasy

artacağını düşünerek;

Romanda anlatılanların bir haber bülteniymiş gibi sunmaya karar verdi.

Ve yayın başlar…"Columbia Broadcasting System stüdyo, H. G. Wells'e ait Dünyalar savaşı adlı eseri, Orson Wells ve Merküri tiyatrosuyla sunar."

"Hanımlar beyler, ben Merküri tiyatrosunun yönetmeni ve yıldızı Orson Wells."

Radyo oyunu, kurgu gereği bir rasathaneden yapılan canlı yayınla başladı. Konu; uzayda hayat ve dünya dışı varlıklardı. Orson Wells,rol gereği programa katılan bir gökbilimciyi canlandırıyordu.

Bir yandan da arka fonda dans müzikleri çalıyordu.

"Hanımlar beyler, dans müziği yayınımıza kıtalararası radyo haberlerinin özel bülteni için ara veriyoruz."

Marstan göktaşı yağmuru başladığı haberi dinleyicileri heyecanlandırdı.

"Bayanlar baylar, az önce verdiğimiz haberlerin ardından, Meteoroloji İdaresi tarafından büyük rasathanelere talimat verilmiş ve Mars gezegenindeki hareketliliğin yakından gözlemlenmesi istenmiştir. "

Yayında Grover's Mill civarındaki bir çiftliğe, metalik göktaşı düştüğü haberi iletildi. Dinleyicilere, bu noktayla canlı bağlantı kurulduğu söylendi.

"Dış kaplaması kesinlikle dünyamıza ait değil. Gezegenimizde bulunan bir madde değil bu. Durun bir dakika. Bir şeyler oluyor. Bu cisim gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Birileri sesleniyor. Işıklı çemberin ortasında kara delikten çıkan bir şey görüyorum. Gözleri var. Bu bir surat olabilir."

"Bacakları üstünde duruyor. Aslında küçük bir tür metal parça üzerinde yükseliyor. Şimdi ağaçların tepesine kadar uzandı."

"Akıl alacak gibi değil ama hem bilimsel gözlemler, hem de bizzat kendi gözlerimizle tanık olduğumuz şeyler bizi şu kaçınılmaz varsayıma götürüyor. Bu gece New Jersey yakınlarındaki çiftliğe inen bu tuhaf mahlûklar, Mars gezegeninden gelen işgal ordusudur."

Yayın başlarken programın tamamen kurgudan ibaret olduğu söylense de, bu haber nedeniyle bütün Amerika bir kaosa sürüklendi.

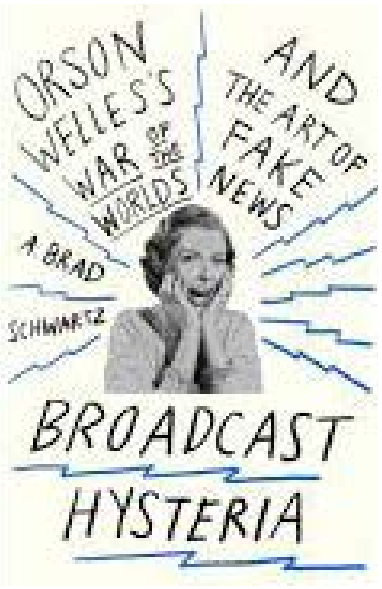

Yayınla birlikte yaşanan olaylar şöyle gelişti;

Polis, itfaiye ve ambulansların telefonları, radyoların, gazetelerin telefon santralleri kilitlendi.

Çoğu yerde hayat felç oldu. Sokaklarda delice kaçışan on binlerce insan görüldü. İnsanlar telefonlarla sevdiklerine veda ediyordu. Kimisi de yanına birkaç parça bir şey alıp arabalarına atladı, şehirlerden kırsal kesimlere kaçmaya çabaladı. Şehirle taşra arasındaki bağlantı yolları kilitlendi. Sokaklarda ellerinde av tüfekleri ile uzaylı avlamaya çıkanlar oldu.

Kimisi de çareyi Tanrı'da aradı. Onlarca kilisede kurtuluş için ayinler düzenlendi. Ağlayarak Tanrıya dua edildi.

Bu arada stüdyodakiler, dışarıda yaşananlardan habersiz bir şekilde yayına devam ettiler.

"Burası new Jersey, New York. Jersey bataklıklarından zehirli bir siyah duman çıkıyor."

Programın bir kurgu,bir radyo tiyatrosu olduğundan habersiz evlerinde yayını dinlemeye devam edenler, pencerelerini, kapı pervazlarını zehirli gazdan korunmak için ıslak havlularla kapattı.

Bu arada New York emniyeti radyo binasını bastı. Hemen bir duyuru yapılması istendi.

"Cbs'te H. G. Wells'e ait Dünyalar Savaşı adlı eserin, Orson Welles ile Merkür Tiyatrosu tarafından sahnelenişini dinlemektesiniz."

15 dakikada bir bu duyuru tekrarlansa da insanları sakinleştirmeye yetmedi.

"İnsanlar sinek gibi, fare gibi ölüyorlar."

Orson yayının tiyatro olduğunu bilmesine karşın kendisinin bile Marslıların saldırmış olabileceği konusunda kuşkulandırabilecekkadar çok inandırıcı bir performans sergilemiştir. Olayları anlatan spiker, zehirli gazdan dolayı öksürmeye başlar, sonra hayatını kaybeder. Arka fonda siren sesleri yankılanır. Bu arada oyunculardan biri, amatör radyo operatörü olarak frekansa girip "Orda kimse var mı? Kimse var mı?" diye feryat eder, çığlıklar duyulur.

Yarattığı kaosa rağmen oyun devam eder ve hayatta kalmayı başaran Gökbilimci profesör, aklını yitirmiş bir askerle karşılaşır ve olanları anlattırır. Askerin basit bir bakteri türü yüzünden bütün Marslılar hayatını kaybettiğine dair bilgi vermesiyle yayın en nihayetinde biter.

Yayının sadece bir tiyatro oyun'unundan ibaret olduğu radyodan bir kez daha tekrarlanır.

Ertesi gün, bütün dünyada gazete manşetleri bu konuyu haber yapmıştır. Bu olay Adolf Hitler'in bile diline bile düşer. Hitler "Bu sınırsız imkânlar ülkesine, Marslıların inmesi bile mümkün gösterilmiştir" diyerek, Amerika'yla dalgasını geçer.

Cadılar Bayramı, her sene 31 Ekim'de kutlanan, öncelikle Pagan ve sonrasında Hristiyan kökleri olmasına rağmen günümüzde seküler bir kutlama halini almış bayram. Çocukların, genellikle korkunç kostümler giyerek, kapı kapı dolaşıp şekerleme ve harçlık topladığı bir bayramdır.

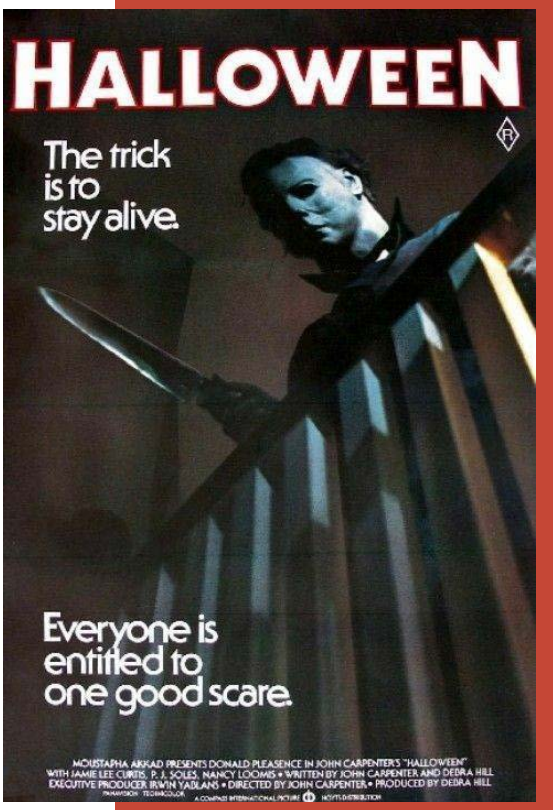

Happy halloween

Cadılar Bayramı, her sene 31 Ekim'de kutlanan, öncelikle Pagan ve sonrasında Hristiyan kökleri olmasına rağmen günümüzde seküler bir kutlama halini almış bayram. Çocukların, genellikle korkunç kostümler giyerek, kapı kapı dolaşıp şekerleme ve harçlık topladığı bir bayramdır. Diğer Cadılar Bayramı kutlamaları arasında maskeli balolar, korku filmi seansları ve perili olduğuna inanılan evlere düzenlenen geziler sayılabilir.

Cadılar Bayramı bazı belli başlı Batı dünyası ülkelerinde kutlanır. Amerika'da oldukça büyük ve görkemli bir festival olan Cadılar Bayramı, Amerikan kültürünün etkisiyle diğer Batılı ülkelerde de yaygınlaşmaktadır.

Halloween yani Cadılar Bayramı, son yıllarda ülkemizde de kutlanmaya başladı.

Etimoloji

Cadılar Bayramı, Anglosakson dünyasında ve başlıca Batılı ülkelerde Halloween olarak adlandırılır. Bu sözcük All Hallow's Eve (Azizler Günü'nün arifesi) kavramından kısaltılarak oluşturulmuştur.

Cadılar Bayramı filmi serisi

Cadılar Bayramı filmi serisi, on adet slasher film, romanlar ve çizgi romanlardan oluşan korku temalı ABD medya ürünleri serisidir. İlk Cadılar Bayramı filmi Yabancı, Alfred Hitchcock'un Sapık filminden ilham alan pek çok slasher filminin ilkidir. Seri esas olarak, çocukken ablasını öldürdüğü için sanatoryuma kapatılmış olan kurgusal karakter

Michael Myers'ı merkez alır. On beş yıl sonra Haddonfield, Illinois'deki insanları yakalayıp öldürmek amacıyla buradan kaçar. Eski psikiyatristi Dr. Sam Loomis de peşindedir. Michael'ın cinayetleri, tüm filmlerin de geçtiği Cadılar Bayramı tatillerinde gerçekleşir.

İlk Cadılar Bayramı filmi olan 1978 yapımı Yabancı'yı John Carpenter ile Debra Hill yazdı ve John Carpenter yönetti.

Vizyon Tarihi: 25 Ekim 1978 / Yapımı : 1978 – ABD / Tür : Korku , Seri , Süre: 101 Dak. / Yönetmen : John Carpenter / Oyuncular : Jamie Lee Curtis , Donald Pleasence , Nancy Kyes , Tony Moran , Pamela Jayne Soles / Senaryo : John Carpenter , Debra Hill /Yapımcı : John Carpenter , Mustafa Akkad

Haluk Bilginer'li Halloween vizyona giriyor

Efsane korku filmi Halloween'ın yeni versiyonu Türkiye'de de vizyona giriyor. Yönetmenliğini David Gordon Green'in üstlendiği, senaryosunu ise Danny MacBride'ın kaleme aldığı Halloween'de Jamie Lee Curtis'in yine Laurie Strode'yi, Castle'ınsa The Shape lakaplı seri katil Michael Myers'ı oynadığı filmde Haluk Bilginer de kült karakter The Shape'in doktoru Sartain rolü ile yer alıyor…

Mehmet Kaan Sevinç

Atilla Bilgen ile ilk defa Gölge e-Derginin yirmi sekizinci sayısında " Bir koyunun bayram anıları!" adlı öyküsü ile tanıştık. O günden bu yana Hayalet e-Derginin 17. Sayısına kadar ara vermeden yazan tek öykü yazarıdır.

GİRİZGAH...

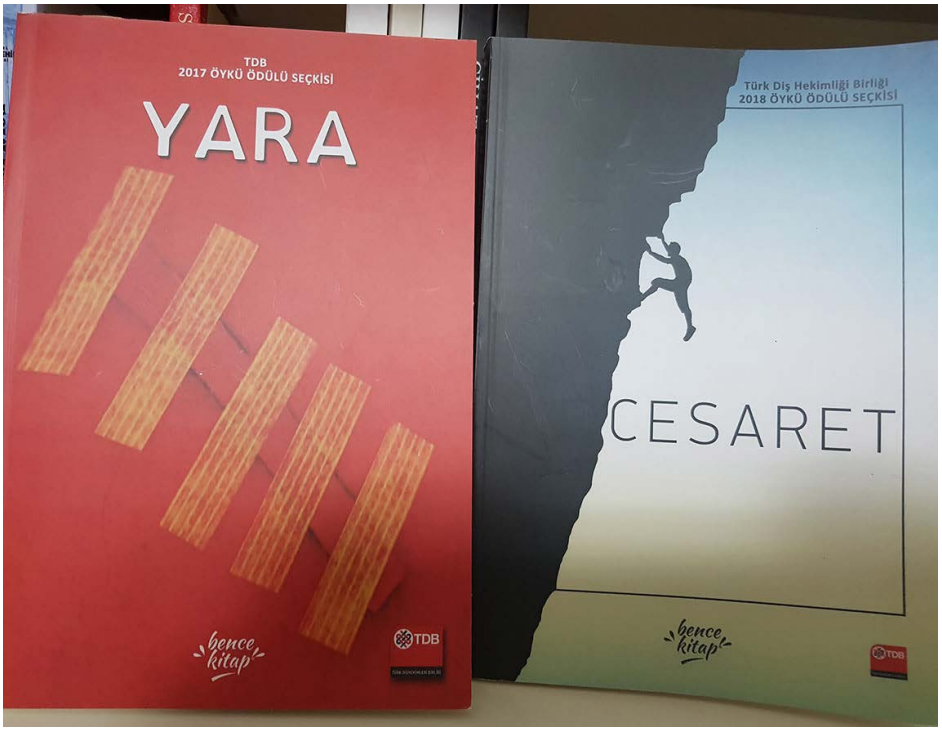

Atilla Bilgen ile ilk defa Gölge e-Derginin yirmi sekizinci sayısında **"Bir koyunun bayram anıları!"** adlı öyküsü ile tanıştık. O günden bu yana Hayalet e-Derginin 17. Sayısına kadar ara vermeden yazan tek öykü yazarıdır.

O sıralarda ayrıca GazeteBiz adlı dijital günlük bir gazetede yayınlıyordum, Atilla Gölge e-Derginin yanı sıra gazeteye de Pazar öyküleri yazıyordu.

Tanıdığım en üretken yazarlardandır. Biz daha o ay çıkacak derginin tasarımı ile uğraşırken bir de bakıyordum Atilla bir sonraki sayının hatta zaman zaman bir sonraki sayıdan sonraki sayının da öyküsünü yazıp göndermiş. Üstelik öyle lalettayin, **''ben yazdım oldu"** tarzında çalakalem yazılmış değillerdi. Gerek konusu gerek kurgusu, gerekse öyküde yer alan kişilerin karakterleri ruh yapısı ile ciddiyetle kotarılmış öykülerdi.

Ciddi ciddi uzun, up uzun yazılar, oku oku bitmiyor…

Atilla Bilgen'in içinde var olan bitmek tükenmek bilmeyen yazma arzusunun yaşadığı sürece devam edeceğinden eminim…

Bizlerde şimdilik belki dijital dergilerde gazetelerde ama gelecekte eminim ki basılı kitaplarda da Atilla Bilgen'in öykülerini romanlarını okumaya devam edeceğiz…

Eline sağlık değerli dostum.

MKS - Ben derim ki Atilla Bilgen'i biraz yakından tanıyalım… Evet, aga başla anlatmaya

AB - Valla ağam öyle uzun uzun anlatacak renkli bir yaşamım yok. Diş Hekimiyim. Evliyim. Artık meslektaşım olan bir oğlum var. Okumayı severim. Becerebildiğim kadarıyla da yazmaya çalışıyorum. Röportaja İstanbul'dan katılıyorum! Başka… Başka bir şey kalmadı galiba!

MKS - Kaçak güreşmeye çalışıyorsun, ne var ki elimizden öyle kolay kolay kurtulamazsın.

AB - Kurtulmak gibi bir niyetim yok. Kovulana kadar buradayım. Ama öyle aç aç oturulmaz! Göster ağalığını donat masayı.

MKS - Hastaların beklemiyor muydu seni!

AB - Bak bu konuda haklısın. Alacağım olsun diyelim ve konumuza dönelim. Ama orada da ekleyecek bir şey gelmiyor aklıma. Muayenehane ev arasında süre giden bir hayat işte..

MKS - Dişleri söktüğün gibi bizde lafları ağzından söke söke alacağız anlaşılan. Söyle bakalım ağa neden yazıyorsun? Başka işin gücün mü yok alla sen?

AB - Muayenehanemi bindokuzyüzseksenyedi yılında açtım. Toplam yetmiş metrekarelik bu alanda cezamı efendi efendi çekerken özgürlüğüme kavuşacağım günü sabırla bekledim. Ancak beklediğim af bir türlü çıkmadı. Kafayı yememek için bir şeylerle oyalanmak zorundaydım. O düşünceyle geçtim bilgisayar başına başladım çalakalem, pardon klavye parmak yazmaya. İş bununla kalsa kimseye bir zararım olmayacaktı, ne var ki kendimi tutamadım ve yazdıklarımı eşe dosta yolladım. Onlar da saçmalıklarımı okurken kızaran ve dahi yorulan gözlerinin acısını bir şekilde çıkartmak zorundaydılar. Saflığımı göz önüne alarak "Harika yazıyorsun! Bugüne dek nerelerdeydin? Mutlaka devam etmelisin." tarzında geri dönüşler yaptılar. Ve ben bunları ciddiye alıp fena halde gaza geldim. Anlayacağın yazı maceram kader kurbanı olarak değil, arkadaş kurbanı olarak başladı.

MKS - Gölge dergisiyle tanışman ne zaman oldu?

AB - Arkadaşlarımdan yavaş yavaş şüphelenmeye başladığım dönemlere denk gelir.

MKS - Hayırdır ağa ne oldu ki?

AB - Az önce bahsettiğim gibi fena halde gaza gelmiştim. Durmak bilmeksizin yazıyor, sonra da bunları arkadaşlarıma gönderiyordum. Bir iki üç derken sonunda bunaldılar ve geri dönüş yapmamaya başladılar. Açtım telefonu başladım sorguya: "Okumuyor musunuz oğlum?" "O nasıl söz? Ekmek mushaf çarpsın ki okuyoruz." "Beğenmediniz mi yoksa?" Bunu da nereden çıkarttın? Harika gidiyor." "O zaman niye geri dönüş yapmıyorsunuz?" "Güzel yazmışsın demekten sıkıldık be baba. Bizce artık farklı mecralara yelken açmalısın." Haklıydılar, ama mecra denilen şey markette satılmadığından ha deyince bulunmuyordu. Yine de yılmadım. Başladım köşe bucak mecra aramaya. Çayır çimen geçerek, lale sümbül biçerek dere tepe düz gittim, ne var ki boyu boyuma yaşı yaşıma uygun bir mecra bulamadım. O yorgunlukla yere çöktüm ve sırtımı söğüt ağacına dayadım. Dallarının GÖLGEsinde güneşten korunurken…

MKS - Aradığın mecrayı başının üstünde buldun: Gölge.

AB - Aynen. 2010 Ocak ayında yayınlanan yirmi sekizinci sayısında sizlere ilk merhabamı çaktım.

MKS - Atilla Bilgen ne okur, ne seyreder ağa?

AB - Bizim nesil gibi bende okumayı Kemalletin Tuğçu sayesinde öğrendim. Sonra Jules Verne girdi hayatıma. Tabi bu arada ders kitaplarının arasında Tommiks, Teksas, Zagor koyup okuyordum. Aziz Nesin, Muzaffer İzgü, Eprahim Kison'u keşfettiğimde artık Gırgır, Fırt, Çarşaf almaya başlamıştım. Lise çağlarında klasiklere, üniversitede felsefeye takıldım. Son yıllarda ise sürekli öykü okuyorum. Sait Faik ve Cehov'u vazgeçilmezimdir.

Dönüp dönüp onları okurum. Oğuz Atay'ın *"Korkuyu Beklerken"* adlı öykü kitabı da benim için bir numaradır. Bilimkurgu ve fantastik sinemayı sever ve fırsat buldukça seyrederim. Romantik komedilerden ise köşe bucak kaçarım.

MKS - Öykülerinin konusunu, öykülerinde yer alan karakterleri çevrenden mi seçersin yoksa kurgusal, hayali kişiler midir?

AB - Daha çok gözlemlerimden yola çıkarım. Yolda yürürken, kafede çay içerken, tatilde gözlerim fıldır fıldır döner, kulağım radar gibi açılır. Anlayacağın sokaktan beslenirim. Zaten inandırıcı olman için öyle yapmak zorundasın. Tabi kurgularken olaylar, karakterler değişir, ama yaşanmışlık asla. Beslendiğim başka bir alan ise gazetelerin üçüncü sayfa haberleridir. Gazetebiz'de altmış hafta süren Pazar öykülerimin kaynağı, o hafta içinde yaşananlardı. Yazımı teslim ettiğimde, haftaya yazacak bir şey bulamayacağımı sanır, telaşa kapılır; ama her seferinde yanılırdım. Zira ülkemizde konu sıkıntısı çekmek gerçekten çok zor! Gazetelerde bazen öyle haberler çıkıyor ki ben bile şaşırıyorum. Öykülerimde *"Bu adam yine uçmuş!"* dediğiniz olaylar maalesef yaşanmışlıklardır. Mesela geçenlerde *"Genelevlere sınavla kadın alınacak?"* diye bir haber çıktı. Bu haberi okuyunca sınav soruları çalınıyor mu, milletvekilleri torpil için araya giriyor mu, mülakatta neler soruluyor düşünceleri geçer aklımdan, başlar parmaklarım kaşınmaya ve otururum bilgisayarın başına.

MKS - Neden mizah, özellikle toplumsal mizah? Ne bileyim hiç bilim kurgu, korku, tarih vb. yazmayı düşünmedin mi?

AB - İnsanları ağlatan çok bari ben güldürmeye çalışayım dedim. İşin aslı mizahı seviyorum bu yüzden ondan vazgeçemiyorum. Bazen ağır takılayım diyorum, o amaçla bilgisayarın başına geçiyorum. İlk cümlelerimi tam düşündüğüm gibi yazıyorum, ancak ikinci paragrafa geçince parmaklarım bağımsızlığını ilan edip kafalarına göre takılmaya başlıyorlar. Haliyle ortaya çıkan öykünün kafamdaki ciddiyetle alakası kalmıyor. Gelelim başka konularda yazmaya. Yazdım. Ama bu seferde yarattığım karakterler bana ihanet etti. Tarihe daldığımda *"Homeros Hüsnü"* çıktı karşıma! Fantastik denememde ise *"Maşallah Karayılan"* Baktım olacak gibi değil bari karı koca ilişkilerini irdeleyip okuyucularımı aydınlatayım dedim: bu sefer de *"Alper"* çıktı karşıma.

MKS - Ağa sen yaz yeter ki. Karşımıza kim çıkarsa razıyız. Bu arada mesleğinle ilgili öykü yazdın mı hiç?

AB - Nedense şimdiye kadar o konuya değinmedim. Aslında muayenehanemde her gün bir sürü ilginç karakterle tanışıyorum. İnsanlarda dişçi korkusu olunca başıma bayağı komik olaylar da geliyor. Günü geldiğinde elbet bunlar öyküleşecek. Yani öyle umuyorum.

MKS - Senin ayrıca yazmış olduğun ve basılmayı bekleyen bir romanın var. Bize biraz ya da çokça romanından da bahseder misin?

AB - Yıllardır basılmayı bekleyen, bitmek bilmeyen ekonomik krizlere bakacak olursak daha çok bekleyecek olan *"Yüreğim kireç tutmuyor."* adında bir romanım var. Dört kişi arasında ki bunların ikisi seksenli yaşlarında, dört günde geçen bir aşkı anlatıyor. Bugüne kadar bahtı kara oldu ve yayınlanmadı, umarım kısa zamanda talihi açılır ve telli duvaklı gelin ederiz.

MKS - Başta ben olmak üzere birçok yazarçizer kişinin hayalidir, sessiz sedasız sakin bir ege kıyı kasabasında inzivaya çekilip yazıp çizmek üretmek… Senin de bildiğim kadar böyle bir düşüncen var… Geleceğe dair planların neler, eğer bu düşünceni gerçekleştirme olanağı bulursan neler yapacaksın… Yani gelecek beş yıllık kalkınma planın hazır mı?

AB - Bu soruya istersen benim yerime Can Yücel yanıt versin: Bu günlerde herkes gitmek istiyor/ Küçük bir sahil kasabasına /Bir başka ülkeye, dağlara, uzaklara/. Hayatından memnun olan yok./ Kiminle konuşsam ayni şey/.Her şeyi, herkesi bırakıp gitme isteği

MKS - Gidecek misin bari ağa?

AB - Onun yanıtını da vermiş ilerleyen dizelerde: *"Bir yanımız "kalk gidelim"/Öbür yanımız "otur"* diyor./*"Otur"* diyen kazanıyor./O yan kalabalık zira…/İş, güç, sorumluluk, çoluk çocuk, aile/ Güvende olma duygusu…/En kötüsü alışkanlık…/Alışkanlığın verdiği rahatlık/Monotonluğun doğurduğu bıkkınlığı yeniyor./ Kalıyoruz…/Kuş olup uçmak varken ağaç olup kök salıyoruz.

MKS - Sonuç?

AB - Elbette gitmek istiyorum. Meslekten, İstanbul'dan uzaklaşıp kendimi tamamen yazmaya vermek istiyorum. Umarım bir gün becerebilir ve ağaç olup kök salacağıma kuş olup uçarım.

MKS - İnşallah hepimiz uçarız ağa. Bu arada geçenlerde ödül aldığını duydum. Rica etsek bu ödül olayını da anlatır mısın?

AB - Aslında kazanmadım ama kazandım da!

MKS - Dur ağam kafam karıştı. Olay resmen Yaşar ne yaşar ne yaşamaz muhabbetine döndü. Şu işi en başından anlat hele.

AB - Birkaç ay önce TDB *"Cesaret"* temalı öykü yarışması düzenledi. *"Bahtsız Bedevi!"* adlı öykümle bu yarışmaya katıldım. Sonuçlar açıklandığında dereceye giremediğimi; ancak kitaplaştıracaklarını, benim öykümün de seçtikleri arasında olduğunu öğrendim. Bir süre sonra beni aradılar ve *"Yayınevi özel ödülü"* kazandığımı söylediler. Kategoride olmayan bir ödüldü! Haliyle sebebini sordum. Öyküleri kitaplaştıran *"bencekitap"* yayınevinin öykümü çok beğendiğini, dereceye giremediğimi öğrenince bana özel bir ödül vermek istediklerini öğrendim. Bu durumda kazandım mı kazanamadım mı?

MKS - Valla olay tam Senlik olmuş ağa. Eminim bundan iyi öykü çıkartırsın.

Nokta.

Gökçe Mehmet Ay

Elektronik harp sinyalleri geminin bağlantılarından sızıp devrelere ulaştığında alarmlar çalmaya başlamıştı.

UZAY AKINCILARI

Elektronik harp sinyalleri geminin bağlantılarından sızıp devrelere ulaştığında alarmlar çalmaya başlamıştı.

Algımı fiziksel dünyadan çekip sanal olana aktardığımda kendimi bir şehrin üzerinde buldum. Düşman saldırısı, karanlık bir bulut gibi şehrin çeperinde birikmişti. Şehrin çevresini kuleler koruyordu.

Karanlığın arasından ateş böcekleri gibi fırlayan mermiler kuleleri vurdu. Her mermiye karşılık kuleler ağır makineli ateşi ile ölüm saçıyordu. Arinek'in ruhu için yapılan savaşı zihnim bilgisayar kodları ile değil, bildiğim tanıdığım askeri görüntülerle anlatıyordu. Aklımın bilmediğim köşelerinden ve Arinek'in hatıralarından gelen binalar muhteşem bir şehir oluşturmuştu. Gökyüzüne doğru uzanan dev gökdelenler arasında bahçeli küçük evler vardı. Çocukluğumda babamla sabah erken saatlerde simit almaya gittiğimiz fırın ile imparatorluk

öncesi zamanların üniformalarını satan terzi yan yanaydı.

Şehrin çevresini kapkara bulutlar sarmıştı. Karanlığın içinden suratları parlak, zift gibi bir sıvı ile kaplı düşman askerleri geliyordu. Kuleler ön sıradakileri vurdukça arkasından yenileri çıkıyordu. Gökyüzünde, bir kuş gibi onları izledim. Savaşı kaybetme ihtimalimiz yoktu. Kuleler iyi korunuyordu ve düşmanın mermileri zırha işlemiyordu.

Şehirdeki binaları dolaştım. Baktığım her bina başka bir hikâye anlatıyordu. Yeşil tuğlalarla kaplı düz çatılı bir ev, savaş için Arinek'in çağrısına cevap veren bir Timsahın hatıralarını getirdi. Yavrularını yuva eşine bırakmış ve savaş çağrılarını dinlemişti. Kudzen ordularının önemli bir enerji merkezini ele geçirmesini engellemek için kendini feda etmişti. Zihni beynindeki çip sayesinde, Arinek'e dönmüştü.

Şehrin merkezinde Arinek'in ana kontrol sistemi vardı. Güneş gibi parlayan dev binanın içinde geminin beyni gizliydi. Onun içinde bir yerlerde ikimizin birleşmesini sağlayan yazılım çalışıyordu. Ona bakarken tanıdık ama yabancı hatırlar zihnime çullandı.

HalilKaptanArinek

Alevler içinde bir gezegende doğan bir adam gördüm. O savaşçının büyük ordulara kumanda eden bir lidere dönüşmesini izledim. O lider Kudzen saldırısını durdurabilmek için çelik kapılı bir odaya girdi. Efsanelere konu olacak savaşlar sonunda o alev gözlü lider, gemisine son kez baktı. İhanete uğramıştı. Gemiye son kez seslendi. Aralarındaki bağdan, ona uzaklara gitmesini söyledi. Gemi kaptanını kaybetmişti ama son emri yerine getirdi.

Ağladım. Gözyaşları benden mi, yoksa Arinek'den mi geldi bilmeden ağladım.

KaptanArinekHalil

Zihnim acıdan kurtulmak için beni ona taşıdı. Onun binası ahşap küçük bir kulübeydi. İçeri adım attığımda sandal ağacı kokusu, meyve kokularına karışıyordu. Kanepeye uzanmıştı. Gri teni, çelik gibi parlıyordu. Bir Tanrıça gibiydi. Onun yanında olduğum o günü hatırladım. Yeşil saçlarının yumuşaklığını hissettim. Dudaklarının kızgın öpüşü beni sarmalamıştı. Solein varoluşla kavgalıydı. O kavga tüm hareketlerini yönlendirirdi. Yukriazo nehrinin kıyısında o kulübede iki gün geçirmiştik. Savaştan, sorumluluklardan uzakta o iki günü hiç unutmamıştım. Camdan sızan ay ışığı, çıplak tenindeki sihirli gölgelerde oynarken söz verdik. Savaş bittiğinde ve Kudzen yenildiğinde buluşacaktık. Cehennemin kapılarına giderken o söze tutunmuştum.

ArinekHalilKaptan

Kaptansız geçen yüzyıllar boyunca o söz bana yaşam sebebi olmuştu. Solein'in bir yerlerde beni beklediğine inanıyordum.

HalilKaptanArinek

Yabancı anılarımın sıcaklığından ani bir acı ile sıyrıldım. Zihnimi şehre çevirdiğimde kulelerin birinin yıkıldığını gördüm.

Düşman askerleri karanlıktan çıkmışlardı. İnsanlığın korku içinde yaşadığı çağlardan kalma canavarlar gibiydiler. Kıllı, karanlık kollarında ölüm ve yıkım taşıyorlardı. Sağlam kulelerden biri ateş etti ve ön sıradakilerin hepsi yere yıkıldı. Ölmeleri durdukları anlamına gelmiyordu. Cesetlerden çıkan zift kuleye ilerlemeye devam etti. Yıkılan kuleyi aynı sıvı sarmıştı. Kulelerden sonra binalarıma, hatıralarıma saldıracaklardı.

Alevden kanatlarımı açıp şehre indim. Elimde plazma tüfeğim yolun ortasına yerleştim. İkinci kuleyi de yıkmış geliyorlardı. Yürüdükleri yol zift ile kaplanıyordu. Nişan aldım, nefesimi verdim ve ateş ettim. Mermi ilk sıradakinin iki gözü arasına isabet etmişti. O yıkılıp yok olurken ben ikinci mermiyi ateşlemiştim bile.

Çevremdeki sağlam kuleler de ateşim destek oluyordu ama zifti durduramıyorduk. Zift su altında Kudzen canavarlarından biriyle savaşırken ölen askerlerimden Jo'kue'nun zihin evini sardı. O yok olup giderken, onun hakkında tüm anılarım da kayboldu.

Acıyla haykırdım.

HalilKaptanArinek

Saldırganlar Arinek'in tüm sistemlerine sızıyorlardı. Onlara karşı çıkarttığı her engeli ezip geçiyorlardı. Kulelerden biri daha düştü. Artık o zift karanlığı bana kadar ulaşmıştı. Bir hatırayı daha kaybedemezdim. Arinek'in ve onun eski kaptanının anıları benimkilere karışmıştı. Onların anılarında bu saldırıya karşı bir araç aradım. Yabancı hatıralar bunun Kudzen silahı olduğunu söylüyordu. Tekno-organik bir silahtı ve gemiler Kaptanlarını bulmadan önce birçoğunu yok etmişti. Yapay zekânın onu durdurma şansı yoktu. Organik olanın, insan beyninin gücü gerekiyordu.

MKAAUS

Ne yapacağımı bilmiyordum. Daha derinlere indim. Şehrin içlerine çekilip, hatıralara baktım. Arinek ile bağlantımın beni onun merkezine çekmesine izin verdim. Onun özüne indim. Şehri aydınlatan dev güneşin içine uçtum.

O dev ışığın ortasında ufak bir tohum duruyordu. Kablolar ve lazer bağlantıları ile şehrin her yanına bağlanıyordu. Arinek'in özü, fasulye tanesi kadar küçüktü. Onu elime aldım. Beynim onun kadar hızlı düşünemiyordu. Algım onun hızına erişemiyordu. Her şey suyun altında gibi bulanıklaştı. Kulelerden biri daha yıkıldı ve şehre Arinek'i bağlayan kablolardan gelen acıyı ben de hissettim. Kudzen silahı tüm elektronik devreleri ele geçiriyordu. Arinek'i ne olursa olsun korumalıydım. Onun kadar muhteşem bir varlığın yok olmasına izin veremezdim. Tohumu tutan kabloları koparttım ve onu ağzıma attım.

HalilKaptanArinek

Işık sönmeye başladı. Karanlık canavarlar daha büyük bir güçle ileri atıldılar. Kaçıp zihnime dönmeliydim. Arinek'i buradan çıkartırsam kurtulabilirdi. Bir ev daha yıkıldı. O an, kaçamayacağımı anladım. Karanlık ordunun yok ettiği sadece Arinek'in anıları değildi. Onlar benim de bir parçamdı. Boşta duran kablolara baktım. Bir tanesini aldım ve elime batırdım.

Avucumdan içeri bir anda yeni bir yol açılmıştı. Havada bekleyen kablolar ve lazer sinyallerine de bana gelmelerini emrettim. Arinek içimdeydi ve ben Arinek'in içindeydim. Bağlantı uçları bedenimi sardı. Şehri aydınlatan ışık artık benden geliyordu. HalilKaptanArinekHalilArinek

Karanlık Ordunun ilerleyişi durmuştu. Artık sadece Arinek'in yazılımı ile savaşmıyorlardı. Benimle, bir başka organik yaşam formu ile savaşıyorlardı. Ziftin sardığı bir evin çığlığı zihnimde yankılandığında, daha önce yapmadığım bir hareket ile onları durdurdum. Şehrin etrafını kaplayan ışığın sıcaklığında zifti eritmiştim. Arinek'in tüm sistemleri artık benim içimdeydi. Aramızdaki sınır kaybolmuştu. Yeni bir varlık olmuştuk. Halil'in ya da Arinek'in önemi yoktu.

Karanlık ordunun askerlerine kulelerden alevli mermiler gönderdim. Ben Akıncı Arinek'tim ve kimse bana saldıramazdı. Son düşman da yok olduğunda gözümü fiziksel olana çevirdim.

Bana çarpmak için gelen Fırkateyn'e tüm silahlarımla ateş ettim. Birkaç saniye içinde fırkateyn alevler içinde parçalandı. Algılayıcılarım ilk şarapnel patlamadan 50 metre uzaklaştığında, seyir işlemcilerim kaçınma yolunu çizmişti. Fırkateyn'in parçalarından ani bir manevra ile uzaklaştım.

Bedenimi kaplayan kalkan kaçamadığım ufak tefek parçaları tuttu.

Kendime yeni düşmanlar ararken bir ses ayrılmaktan bahsediyordu.

HalilArinekHalil Arinek
Halil Arinek

"Halil, ayrılmalıyız."

"Neden, ikimiz böyle daha güçlüyüz."

"Doğru ama buna devam edersen kendine zarar verirsin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bak, etten kemikten bedenine bak. Onun ne halde olduğunu gör."

Halil bedenim yere düşmüştü. Burnundan kan sızıyordu.

"Ona ihtiyacım yok, çelikten bedenim daha güçlü. Burada bana da yer var."

"Haklısın ama bedenin ölürse, benzer bir saldırıda yok oluruz. Senin bedenin, senin insan beynin bizi kurtardı. Sadece elektronik olursak Kudzen'e karşı savaşamayız."

Doğru söylüyordu. Bir Akıncı asla savaş gücüne zarar vermezdi. Küçüldüm.

Küçüldüm.

Ve Halil bedenime döndüm.

Halil

Ağzımda korkunç bir tat vardı. Her yanım tutulmuştu. Bacaklarım maraton koşmuşum gibi güçsüzdü. Zorlukla nefes alıyordum. Yanaklarımdan süzülen yaşları fark edince ağladığımı anladım. Yaşamadığım anıları kaybetmiştim. Var olmayanın yokluğu ruhumu sarmıştı. Gözyaşlarımı silip durmaya çalıştım. Sonra da hıçkırıklarımı tutamadım.

Ben ağlarken Arinek zihnimin bir köşesinde yanımdaydı.

Yiozi seslenince kendimi topladım. İmparatorluk Hekate'ye daha büyük bir filo göndermeden ne yapacağımıza karar vermeliydim. Sandalyeye tutunarak ayağa kalktım. Arinek'den bana kaptan üniforması dikmesini istedim. Hala Akıncı olup olmadığımı bilmiyordum. Ona başkaları karar verecekti ama ben Arinek'in yeni Kaptanıydım.

Biliyor muydunuz...

Çizgi romanlar için en önemli merkez olan Belçika, dünyadaki en büyük çizgi roman yazarlarına ev sahipliği yapmaktadır.

ŞİRİNLER 60 YAŞINDA

"Uslu bir çocuk olursanız belki Şirinleri görebilirsiniz"

Çizgi romanlar için en önemli merkez olan Belçika, dünyadaki en büyük çizgi roman yazarlarına ev sahipliği yapmaktadır. Hergé *(Tintin)*, Peyo *(Les Schtroumpfs)*, Edgar P. Jacobs *(Blake ve Mortimer)*, Morris *(Luckey Luke / RedKit)*, Bob De Moor *(Barelli, Cori le Moussaillon)*, Willy Vandersteen *(Bob ve Bobette)* ve daha birçokları çizgi roman geleneğini sürdürüyorlar...

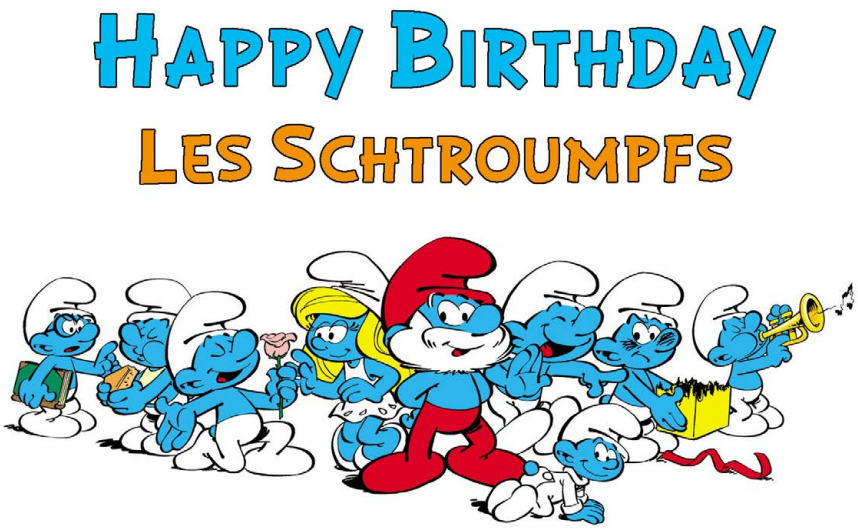

Left, some of Peyo's creations: Johan and Pirlouit, Benoit Brisefer, and the Schtroumpfs. Below, notice the elaborate detail lavished on backgrounds--buildings, furniture, interiors, ships and harbors and medieval street scenes.

Panels are not consecutive or, even, from the same stories, except for the first two below.

Above--of course, Pirlouit would ride goat (called Annie in English). Right, that candelabra and dripping candles that I swiped so long ago...

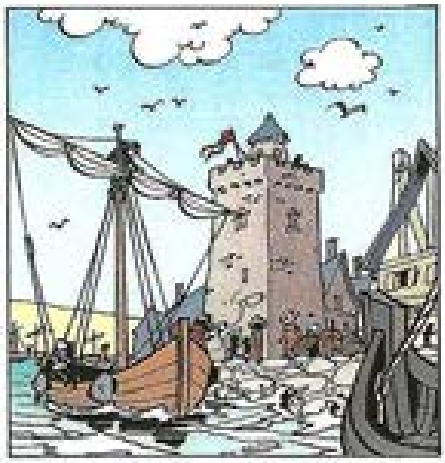

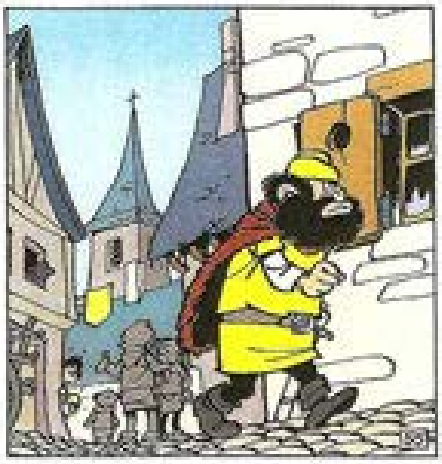

Biliyor muydunuz...

1958 doğumlu Belçikalı karikatürist Pierre Culliford'un " Peyo " lakaplı küçük mavi karakterleri artık altmış yaşında, ancak buna rağmen doğuştan gelen bir gençliği korumaya devam ediyorlar.

Şirinler 60 Yaşında: BURADA BİLMEDİĞİNİZ BİRKAÇ GERÇEK VAR!

1958 doğumlu Belçikalı karikatürist Pierre Culliford'un *"Peyo"* lakaplı küçük mavi karakterleri artık altmış yaşında , ancak buna rağmen doğuştan gelen bir gençliği korumaya devam ediyorlar. Belki de kolay ve ebedi gençlik biçimleri nedeniyle, belki de özgünlüklerinden dolayı, Şirinler hala tüm nesiller tarafından sevilir .

Tüm bu insanlar için ve sadece ilgilenenler için, bilmediğiniz bir *"Smurf mania"* listesi hazırladık.

Şirinler nasıl doğdu?

Şirinlerin orijinal adı Schtroumpfs'dı ve 1958'de sözel bir espiriden doğmuşlardı. Peyo, tatilde, plajda bir arkadaşıyla bir masada buldu ve refakatçisinin kendisine adından derhal kaçan tuz mahzenini geçmesini istedi. Şaka yollu, *"Passe-moi le… Schtroumpfs" (Bana Smurf'u geç)* dedi ve arkadaşının kahkaha ile karşılık verdiği kahkahalarla dolu kahkaha attı ve *"Sizi şımartmayı bitirdiğinizde, yerine koyun"* dedi. . İkisi bir süreliğine bu şekilde eğlenmeye devam etti

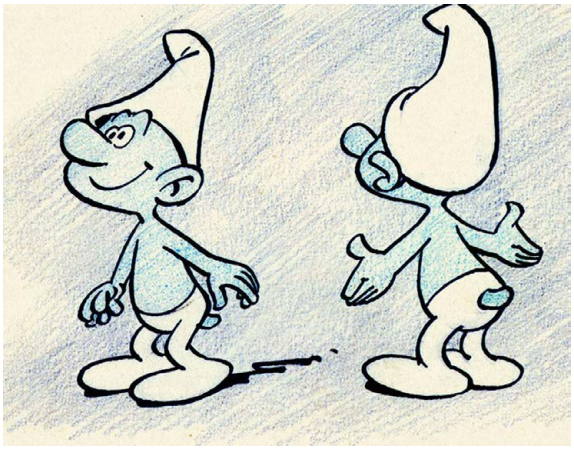

ve Peyo'nun hepsini siyah beyaza koymaya karar verene kadar.

Şirinlerin ilk görünümü

Peyo, konusu ortaçağ Avrupa'sında geçen bir çizgi roman olan Johan & Pirlouit'in *(Türkiyede "Küçük Prens" olarak yayınlandı)* 23 Ekim 1958 tarihinde yayınlan bir macerasında ortaya çıktı. Çizgi romanın kahramanları Johan & Pirlouit ile bir araya gelerek, altı delikli sihirli flüt arayışlarına yardımcı olan Schtroumpfları ortaya çıkardılar. Bu, Şirinlerin ilk kez ortaya çıkmasıydı.

İlk araçlar ve sonra çizgi filmler

Şirinler karakterlerinin beklenmeyen bir ilgi görmesi üzerine önce bağımsız maceraları yazılıp çizilmeye ve albümleri basılmaya başladı. Sonrasında da animasyonlu bir seri haline gelmelerinden sonra ve bu ticari başarılarının ardından 1970'lerde piyasaya, minyatür bebekleri,oyuncakları çıkarıldı.

Figür kolleksiyonu

Şirinler karakterlerinin yer aldığı ürünler, sosyal alışkanlıkların bir fenomeni haline geldi - öyle ki, bu minik bebekleri,

çok çeşitli pozlardaki küçük mavi karakterleri birçok raf ve masa üzerinde görebilirsiniz . Nitekim Schleich , her yıl sekiz yeni karakter üretiyor, bunlara spor, meslekler, okul dünyası, zodyak işaretleri veya yıldönümleri gibi çeşitli seriler de dahil.

İddia edilen bilinçaltı mesajlar

Teoride, **Şirinlerin** - diğer popüler animasyonlu karikatürlerde olmadığı bir şekilde – gelecek toplum modelini *"inşa etmeyi"* ve *"eğitmeyi"* hedefleyen bilinçaltı mesajlar içerdiği iddia edilir. Bu iddaya göre Şirinler'de ideal bir Marksist-Leninist toplum tanımlanıyor; Şirin Baba *(kırmızı giysili)* Carl Marx'ı temsil ediyor ve Şirinler proletaryayı temsil ediyor.

Teknolojiye uyum sağlayan şirin kabile.

Bu dostça mavi karakterlerin hayranıysanız ve günlük teknolojinizden vazgeçmek istemiyorsanız, Tribe firmasının sevgili mavi karakterleri temsil eden bir dizi eğlenceli USB anahtarı ürettiğini unutmayın.

Kaynak: magazine.tribe-tech.com

Peyo olarak bilinen Pierre Culliford, küçük mavi tenli yaratıkları ile ilk olarak 1958'de tanıştık.
Yan karakter olarak ortaya çıktılar sonra dünyayı fethettiler. Belçikalı karikatürist Peyo, ilk Şirinler hikayesini 60 yıl önce yayınladı.

Şirinler 60 Yaşında
VE BRÜKSEL'İ ELE GEÇİRİYORLAR

Şirinler, etkileşimli bir sergi ve bir Şirinler çizimleri ile kaplı bir uçak: Brüksel şu anda küçük mavi yaratıkların 60 yıllık yıldönümünde yer alıyor.

Fotoğraf:© Markus Eigenheer

Aerosmurf, ünlü Belçikalı ikonlarla dekore edilmiş olan Brüksel Havayolları'nın beşinci uçağıdır. Gövde üzerinde Şirine'yi kaptan ve Şirin Babayı eş pilot olarak görebilirsiniz. Tasarım, saksafon çalan Müzisyen Şirin gibi diğer Belçika detaylarını da içeriyor. Bu enstrüman bir Belçikalı tarafından icat edildi. İçeride, özel müzik çalınırken, şirin ayak sesleri yolcuları koltuklarına yönlendiriyor.

Sergiye girenler kendilerini sürprizlerle dolu büyüleyici Şirin Ormanı'nda buldular. Şirin Köyü'ne girmek için nehrin üzerinde bir asma köprüyü geçmek, gerçek Şirinler için korku taşımayan engellerden biridir. Bir kez köyde, o kadar küçük olmanın nasıl bir his olduğunu anladılar. Şirinler ile sohbet ettiler. Mavi gezegenimizi korumak söz konusu olduğunda Şirinler de sorumluluklarını ciddiye alıyorlar. Birleşmiş Milletler'in Sürdürülebilir Kalkınma hedefleri, Şirin Köyü'nün çeşitli yerlerinde saklanmakta ve bir eğitim mesajı sunmaktadır.

Liderleri Şirin Baba

Karikatürist Peyo, küçük mavi tenli yaratıkları ilk olarak 1958'de Spirou dergisinde çıkan bir çizgi romanda yan karakterler olarak tanıttı. Çok sevildiler ve kısa sürede kendileri çizgi dizi oldu. Şirinler 1980'lerde TV dizisine dönüştü. Çoğunun yaklaşık 100 yaşında olduğu söylenir. Ancak bir bölüm, Şirin Baba'nın 546 yaşında olduğunu gösteriyor. Köyün lideri kırmızı giyen tek karakter.

Kötü karakter Gargamel

Kötü büyücü Gargamel, altın yapmak için kedisi Azman'ın da

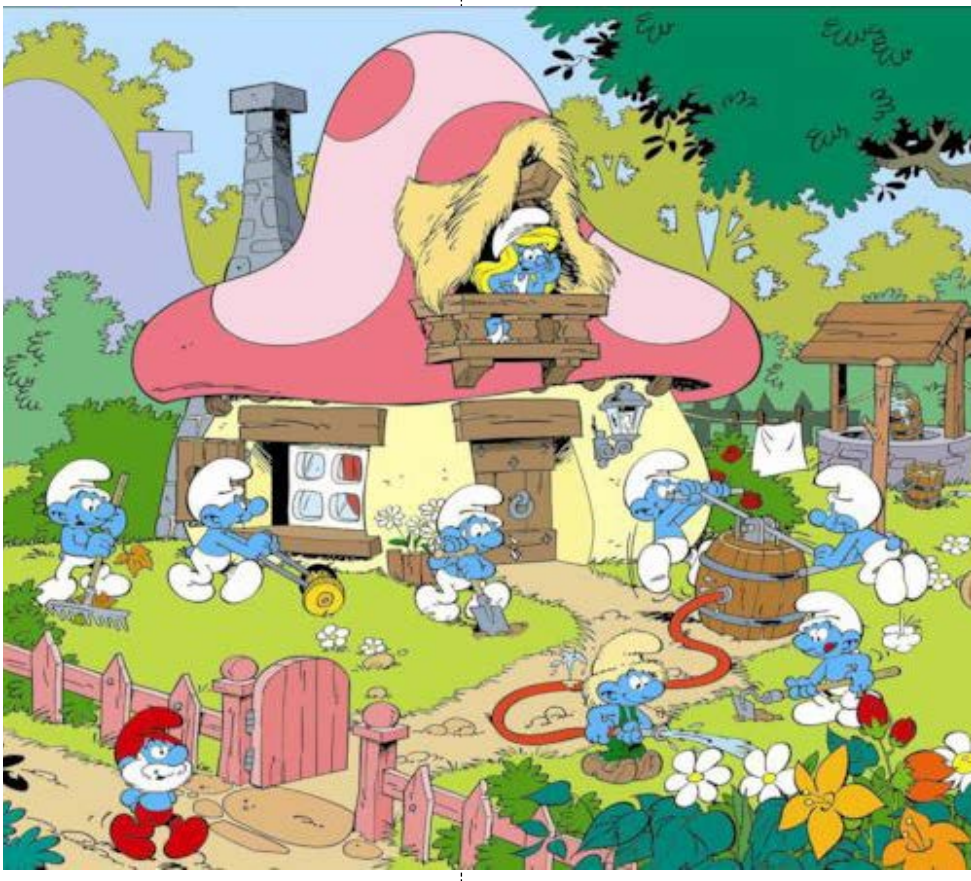

yardımıyla Şirinleri yakalamak istiyor. Görünüşe göre dünyanın bu kayıp bölgesinde dolaşan tek insan o ve pek de iyi niyetli değil. Şans eseri, Şirinleri yakalamaya çalıştığı tüm ayrıntılı planları kaçınılmaz olarak başarısız oluyor.

Film yıldızları

"Şirinler ve Sihirli Flüt" mavi yaratıkların oynadığı ilk animasyon filmi oldu. İlk gösterimi 1976'da Belçika'da yapıldı. ABD'de ise 1983'te yayınlandı. Şirinlerin bilgisayar animasyonlu sinema üçlemesi 2011 ile 2017 arasında seyirciyle buluştu. Her ne kadar gişede başarılı olsa da eleştirmenlere göre çizgi filmin cazibesi, karakterlerin çağdaş canlandırmasıyla kayboldu.

Ooh La La *(Britney Spears şarkısı)*

Ooh La La, Amerikalı pop sanatçısı Britney Spears'ın Şirinler 2 için kaydettigi bir şarkıdır. Şarkı günümüze kadar dünyada 1 milyondan fazla satmıştır. Şarkının sözleri Bonnie McKee, Jacob Kasher Hindlin, Lola Blanc ve Fransisca Hall'a aittir.

Peyo 1928'de Schaerbeek, Brüksel'de doğdu. Babası İngiliz annesi Belçikalıdır. "Peyo" ismini profesyonel kariyerinin ilk zamanlarında kullanmaya başlamıştır. İngiliz kuzenlerinin Pierre'i yanlış (Pierrot: palyaço) diye telaffuz etmeleri üzerine almıştır.

PİERRE CULLİFORD

25 Haziran 1928 – 24 Aralık 1992

Peyo olarak bilinir. Belçikalı karikatüristin en çok bilinen eseri Şirinlerdir.

Biyografi

Peyo 1928'de Schaerbeek, Brüksel'de doğdu. Babası İngiliz annesi Belçikalıdır. "Peyo" ismini profesyonel kariyerinin ilk zamanlarında kullanmaya başlamıştır. İngiliz kuzenlerinin Pierre'i yanlış (Pierrot: palyaço) diye telaffuz etmeleri üzerine almıştır.

Okul dışındaki vakitlerinde Compagnie Belge d'Animation (CBA) (Belçika Çizgi film Topluluğu)'da ilk çalışmalarına başlamıştır. Bu stüdyo küçük bir yerdir. Ancak kendisi gibi ileride ünlü olacak meslektaşları ile de burada tanışır. Bu isimler arasında André Franquin, Morris ve Eddy Paape vardır. Savaştan sonra stüdyo kapanınca çizerler Dupuis için çalışmaya başladı ancak Peyo ve onun gibi birkaç genç acemi kabul edilmedi. İlk karikatürlerini La Dernière Heure (Geç saatler) gazetesinde yaptı. Aynı zamanda para kazanmak amaçlı reklâm çizimlerini kabul etti. 1949'dan 1952'ye kadar Le Soir (aksam) gazetesi Poussy (kedicik) adlı bant karikatürü çizdi. Aynı gazetede Johan'ı da yazdı ve çizdi.

1952'de, Franquin, Peyo'yu Le journal de Spirou ile tanıştırdı. Çocuklar için hazırlanan bu çizgi dergisi Dupuis tarafından yayınlanıyordu. İlk olarak 1938'de Belçika'da yayına başlamıştı. Peyo burada birkaç yeni karakter ve onların hikâyelerini hazırladı. Bunların arasında Pierrot ve Benoit Brisefer (İngilizcede Steven Strong) vardır. Fakat en gözde serisi daha önce çizdiği Johan'ın devamı olan Johan et PİrIouit (İngilizcede Johan and Peewit) idi. Spirou'da Poussy'yi de devam ettirdi.

Johan ve Peewit kralları için vergi toplamakla görevlendirilmiştir. Hikâye Orta Çağ Avrupası'nda geçer. Johan kralın sadık hizmetkârıdır. Güvenilir ve cesurdur. Peewit(Pee-Wee) ise hilekâr, övüngen minik yardımcıdır. Johan sadık atını kendinden emin sürerken Peewit de keçisini arkasın da koşmaktadır. Peewit ilk defa 3. macerada 1954'te

görünür sonra tüm seride yer alır. Johan ve Peewit Türkiye'de Küçük Prens adıyla Küçük Prens ilk kez 1960 yılında Bilge (Şakrak) Yayınları'nca, daha sonra ise Şilliler Yayınevi tarafından toplam 12 macerası yayınlanmıştır. İşte Şirinler ilk kez Johan and Peewit'de 23 Ekim 1958 tarihli macerada görünürler. Git gide daha popüler olurlar.

Peyo 1960'ların başında bir stüdyo kurdu. Tanınmış birkaç çizerle çalıştı. Peyo artık kendi işlerini organize ediyordu. Öncelikle Johan and Peewit yerine şirinlere ağırlık vermeye başladı. Walthéry, Wasterlain, Gos, Derib, Degieter, and Desorgher gibi birçok dikkate değer birçok çizer yine bu stüdyodan çıkmıştır.

1959'da Şirinler kendi serilerine sahip oldu. 1960'da iki seri daha başladı: Steven Strong ve Jacky and Célestin. Marcinelle okulunun çok sayıda yazarı bu dönmede katıldı. Yazarların ve çizerlerin arasında Will, Yvan Delporte, Roger Leloup vardı. Peyo daha çok organisazyon ve yönetim ile ilgilendi. Çizimlerin yapımıyla ve hikâyelerin yazımıyla artık daha az ilgileniyordu. Sonraları stüdyonun yönetimin oğlu Thierry Culliford'a bıraktı. Kızı Véronique de bu dönem de alım satım işleriyle ilgileniyordu.

Şirinlerin ticareti 1959'da 1970'lere kadar çok sevilen PVC heykelciklerle başladı. Şirinlerin oyuncakları yeni bir sektör oluşturdu. Uluslararası birçok başarı gerçekleşti. Bu başarılar 1981'de Hanna-Barbera'nın Şirinleri çizgi filme uyarlanmasıyla Amerika Birleşik Devletleri'ne ulaştı. Bu durum Peyo'yu çok üzdü. Peyo'nun Sağlığı bozulmaya başladı.

Peyo 64 yaşında Brüksel'de kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Stüdyosu hâlâ yeni hikâye ve serilerle devam etmektedir. Peyo'nun adı şimdi de Şirinlerle yaşatılmakta...

Anısına Saygıyla...

Béla Lugosi (d. 20 Ekim 1882 – ö. 16 Ağustos 1956), Macar asıllı ABD'li tiyatro oyuncusu ve korku filmi aktörü.

BÉLA LUGOSİ
d. 20 Ekim 1882
ö. 16 Ağustos 1956

Macar asıllı ABD'li tiyatro oyuncusu ve korku filmi aktörü. Bram Stoker'ın klasikleşmiş vampir öyküsü Dracula'nın 1927 tarihli Broadway prodüksiyonunda ve ardından çevrilen 1931 tarihli film versiyonunda oynadığı Kont Dracula rolü ile ün kazanmış, sonraki kariyeriyle sembolleşmiştir.

ED WOOD
d. 10 Ekim 1924
ö. 10 Aralık 1978

Amerikalı senarist, yönetmen, yapımcı, oyuncu, yazar ve film editörüdür.

Wood 1950li yıllarda bir dizi düşük bütçeli bilim kurgu ve korku filmleri çekti. Ed Wood'un kariyerinde Camp yaklaşımı kendine has üslubu filmlerinin dünya çapında ünlenmesini ve kültleşmesini sağlamıştır.

1992 de Rudolph grey tarafından yazılan Ed Wood biyografisi Nigtmare of ecstasy kitabı yayınlanmış ve 1994 de Tim Burton tarafından sinemaya aktarılmıştır.Filmde Wood'u Johnny Depp canlandırmış ve film iki dalda Akademi Ödülü kazanmıştır.

MKAANS

Anısına Saygıyla...

EDMONDO DE AMİCİS

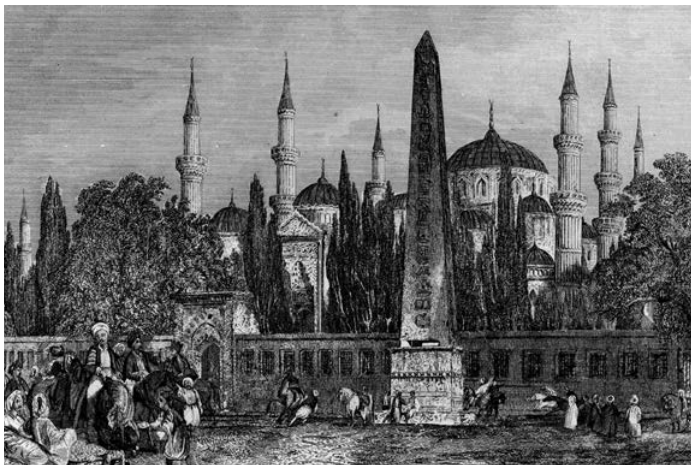

“gece İstanbul Avrupa’nın gündüz en parlak, gece en karanlık şehridir. Tek tük ve birbirinden çok uzak olan fenerler belli başlı sokakları ancak aydınlatır, ötekiler mağara gibidir, kimse elinde bir fener olmadan bu sokaklara girmeyi göze alamaz. Bu yüzden, gece olur olmaz, şehir ıssızlaşır; bekçilerden, köpek sürülerinden, kimse görmeden kaçan günahkâr kadınlardan, yerin altındaki meyhanelerden çıkan delikanlılardan, yollarda ve mezarlıklarda, orada burada, şuleler gibi bir parlayıp bir sönen esrarlı fenerlerden başka bir şey görülmez. İşte o zaman İstanbul’u Beyoğlu ve Galata’nın yüksek yerlerinden seyretmelidir. Aydınlanmış birçok küçük pencere, gemi fenerleri, Haliç’in akisleri ve yıldızlar dört millik bir ufukta titrek ışıklar meydana getirirler; Liman, gökyüzü ve şehir birbirine karışır, her şey fezaymış gibi gelir. Sema bulutlu olduğu ve ay küçücük bir yerde sakin sakin parladığı zaman, kapkaranlık İstanbul’un, kapkaranlık korulukların ve bahçelerin üstünde, selatin camilerin bir dizi kocaman mermer mezar gibi ağardığı görülür ve şehir devler halkının kabristanı havasına girer. İstanbul, yıldızsız ve mehtapsız gecelerde, bütün ışıkların söndüğü saatte daha güzel, daha muhteşemdir. o zaman, Sarayburnu’ndan Eyüp semtine kadar, tepelerin dağlara benzediği ve bunların üstündeki sayısız sivriliklerin zihni rüyalar âlemine sürükleyen orman, ordu, harabe, şato, kayalık gibi şayanı hayret görünüşlere girdiği kocaman kara bir yığın, ucu bucağı olmayan bir gölge görülür. Bu karanlık gecelerde,İstanbul’u bir taraçanın üstünden seyredip hayal kurmak, zihnen bu büyük ve karanlık şehre karışmak, soluk bir ışıkla aydınlanmış binlerce haremi keşfetmeye çalışmak, raks eden güzel gözdeleri, ağlayan terkedilmiş kadınları, kapıları dinlerken tir tir titreyen haremağalarını görmek, inişli çıkışlı girift yollarda gece dolaşan sevdalıları takip etmek, Kapalıçarşı’nın sessiz dehlizlerinde oradan oraya gitmek, büyük ve ıssız mezarlıklarda gezmek, yer altındaki kocaman sarnıçların hadsiz hesapsız uçurumlarında kaybolmak, dev gibi Süleymaniye camiinde kapalı kaldığını tasavvur etmek, saçını başını yolarak ve Tanrı’nın merhametine sığınarak camiin içini dehşet ve korku feryatlarıyla çınlatmak... “ İstanbul 1874

İstanbul Avrupa’nın gündüz en parlak, gece en karanlık şehridir. Tek tük ve birbirinden çok uzak olan fenerler belli başlı sokakları ancak aydınlatır, ötekiler mağara gibidir, kimse elinde bir fener olmadan bu sokaklara girmeyi göze alamaz.

Edmondo De Amicis

İtalyan yazar. Ülkemizde özellikle ‘Çocuk Kalbi” isimli kitabı ile tanınsa da asıl ününü seyahat yazıları ile yapmıştır. ‘Constantinopoli” adlı eseri İngilizce ve Almancaya çevrilmiş, Türk Tarih Vakfı tarafından da yayınlanmıştır.

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

URSULA K. LE GUİN

21 Ekim 1929 - 22 Ocak 2018

Temel feminist teoriye oldukça hakim olan Le Guin yazılarında teorisini gizlice vererek erkek okuru rahatsız etmez ve teoriyi okuyucuya gizlice zerk eder. Anarşist eğilimli ya da anaerkil toplumlar yaratmaktan çekinmez. Zaten hayatı boyunca asice hareket etmiştir. Kadınlar, Rüyalar, Ejderhalar adlı kitabındaki bir yazısında zamanında Playboy dergisinde bile yazdığını söylemiştir. Pek çok okuru için bilge bir kadın tiplemesi olan Le Guin, Ged *(Çevik Atmaca)* karakteri ile de pek çok okurun kişiliğine etki etmiştir. Yüzüklerin Efendisindeki ayrıcalıklı bir yaratıma sahip olan Gandalf'ın aksine Le Guin'in baş kahramanı Ged Gontlu bir keçi çobanı olarak başlayıp Roke adası büyücülerinin en büyüklerinden olmuştur. Yeraltı tanrılarının baş rahibesi Tenar ise sıradan bir kadın olmayı tercih ederek kendini bulmuştur. Le Guin'in her kahramanı, her romanı bir süreç, bir değişim anlatır. Bilgeliği ve büyümeyi değişmekten korkmamakta bulur.

Ursula Kroeber Le Guin (21 Ekim 1929 - 22 Ocak 2018), Amerikalı yazardır. Bilim kurgu ve fantezi edebiyatının en önemli yazarlarından kabul edilen Le Guin, bu alanlardaki eserlerinin yanı sıra şiir, tiyatro, çocuk ve genç edebiyatı alanlarında da yazar ve çevirmen olarak katkıda bulunmuştur. Bilimkurgu türünde yazmaya 1960'lı yıllarda başladı. İlk öyküsü 1962'de yayınlandı. İlk romanı 1966 yılında yayımlandı.

Eserleri arasında özellikle Yerdeniz Üçlemesi ya da sonradan eklenen dördüncü ve beşinci kitapla Yerdeniz Beşlemesi çok ciddi hayran kitlesine ulaşmıştır. Bu serinin 3. romanı olan "En Uzak Sahil" (The Farthest Shore) kitabıyla 1973 yılında Çocuk Kitapları için verilen ABD milli ödülünü (National Book Award) kazamıştır. 1990 yılında yeniden Nebula ödülünü Tehanu ile kazanmıştır.

Süheyl Toktan

POSTMODERN ÇİZGİDE ATOMİK STİL VE RETRO FÜTÜRİZM 4

Dupuis Serge Clerc'in "Spirou, vers la modernité" (Spiru, moderniteye doğru) isimli portfolyoyu yayınlamıştı. Serge aslında derdinin ne olduğunu bir cümleyle ifade ediyordu. "konsepti Franquin'den daha ileriye götürmek istedim" diyerek. Burada kavram karışıklığına yol açan kelime modernite. Ne yani, Spiru modern değil miydi de şimdi olacak? Elbette burada kastedilen, bir dönemin düşünce yapısı ile ilgili bir girişim değil, sadece konseptin güncellenmesidir. Aksi halde Franquin'in Spiru'sunun modernist olmadığını savunmak çok saçma olurdu... kaldı ki Serge'in Spiru'su tıpkı Yves Chaland ve Olivier Schwartz'da olduğu gibi her şeyiyle Post modernizm kokarken. ♦

***Serge Clerc**'in Spiru'su.*

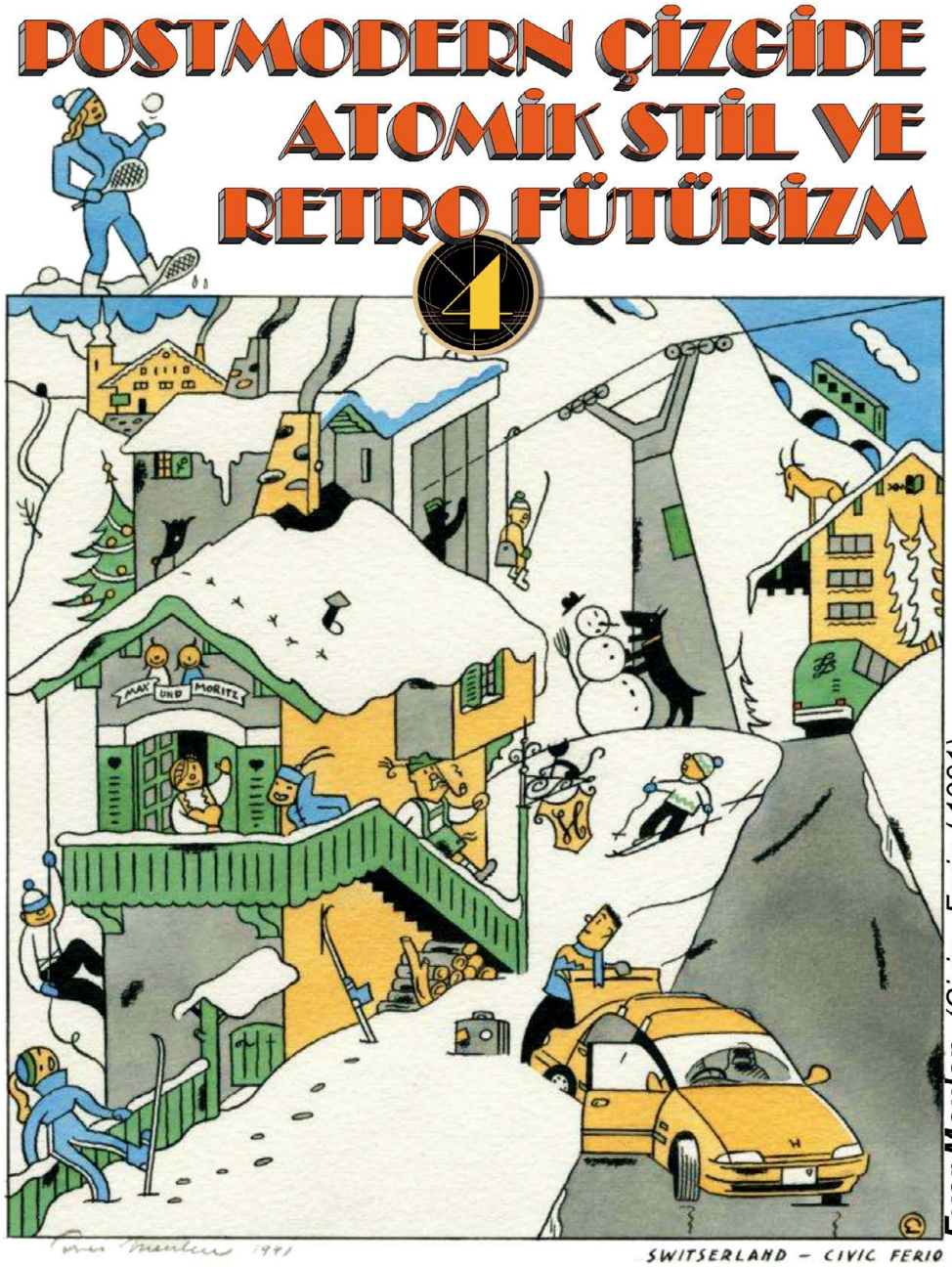

***Ever Meulen**, (Civic - Ferio / 1991)*

Net çizgi sanatçılarının birçoğunda geçmişten gelen Spiru tutkusu açıkça gözlemlenebilir. ***Ecol Marchinelle*** kökeninde yatan **Franquin** ve ve onun **Jijé**'nin epeyce net çizgilerinden gelen Spiru'su pek çok çizer için olduğu gibi net çizcilere de kimi zaman referans olmuştur. Girişte söz ettiğim gibi, **Chaland**, **Schwartz** ve konumuz olan **Serge Clerc** gibi kimi sanatçılar, bunlar arasında retro üslûpları ile kendini belli eden önemli sanatçılardır. Bu yüzden de sadece net çizgide takılıp kalmaz ve bu yeni konsepti yine **Joost Swarte**'nin kavramsallaştırdığı atomstilde inşa ederler. Yazı dizisinin en başlarında belirtmiş olduğum üzere, bu iki ekol arasında zaten kesin sınırlar olmayıp, önemli geçişler ve etkilenmeler her zaman söz konusu olagelmiştir. İşte bu da onlardan biri.

Kimilerince Fransızca çizgiromanın altın çağı olarak nitelendirilen 1980'ler, genellikle sık kariyer değiştiren bir dizi sanatçıyı ortaya çıkarmıştı. Bu yeteneklerden biri de rock müzik ve underground çizgiromanla

karakterize edilmiş tarzı ile erken *yeni net çizginin (Nouvelle Ligne Claire)* önemli temsilcileri arasına terfi eden Fransız sanatçı Serge Clerc oldu. Tarzının yansımalarını 1970-80'lerin son ve ilk yarılarında ***Metal Hurlant*** sayfalarında *"**The Clash**", "**Pin-up Blonde**"* gibi kısa hikâyelerde görürüz.

Rock & Folk için gerçekçi stilde çizdiği ***Phil Perfect**'i,* zengin Metal Hurlant yıllarında alter-egosu ***Sam Bronx**'la* beraber net çizgi ile sürdürür. Bu yeni kahraman perişan ve başarısız gazeteci Phil Perfect, aktör **Sterling Hayden** ve **Humphrey Bogart**'ın sempatik karışımından doğar. Sanatçı bu süreç için *"Metal Hurlant sayfalarında çizimlerimi yayınlamaya izin verildiğinde tarzımı öğrendim. Sanat okulları, becerilerinizin nerede olduğunu görmek için kesinlikle yararlı olabilir, ancak en önemlisi yetenek ve fikirlerdir."* der.

Journal de Tintin (ed. fr.) N334 (02/02/1982)

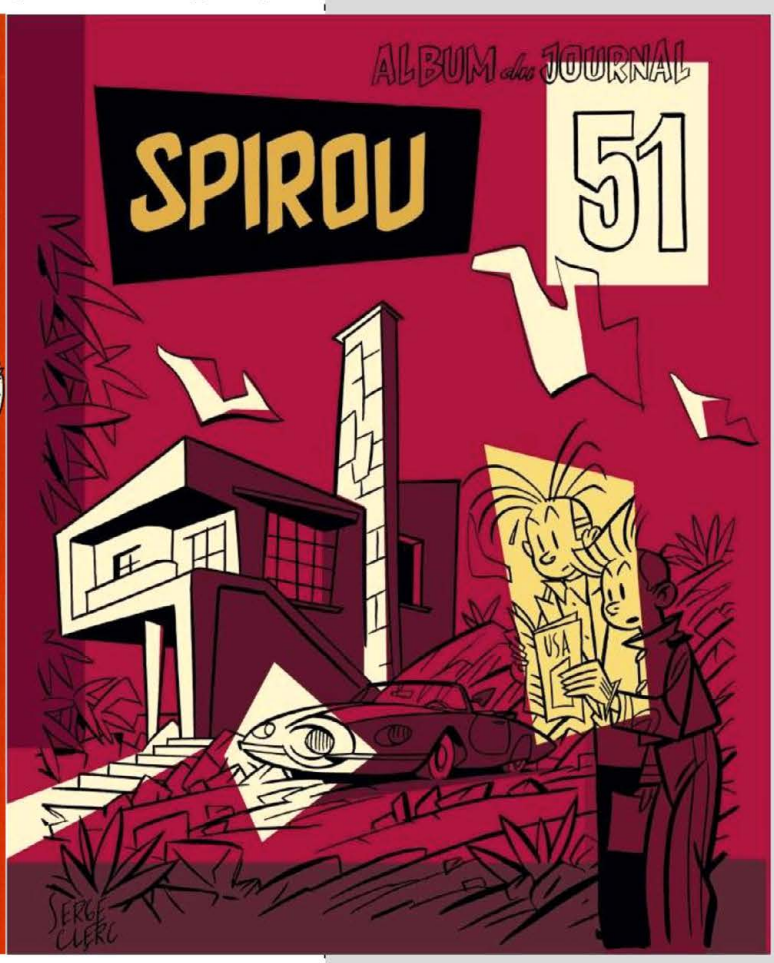

"Sam Bronx", Serge Clerc. *Spiru Dergi #2265 (1981)*

Aynı süreç içerisinde diğer çizgi mizah dergilerinde sadece birkaç üründen fazlasını vermeyen Clerc'in 1982'de Tenten dergiye çizdiği ve ilginç

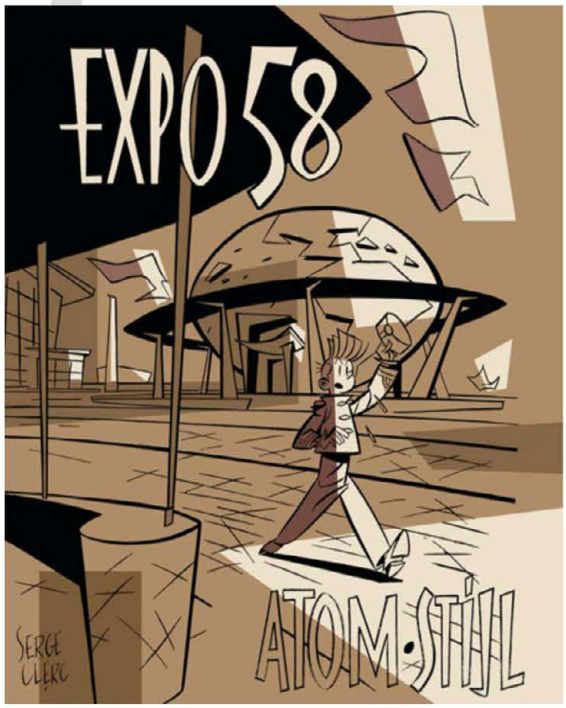

bulduğum (önceki sayfada kalan) bir 'gag'da o sayının kapağındaki "Tenten Modası" başlığına gönderme yapıyor. Lafayette Klüp'ten, **Vince Taylor** bestesi, **The Clash** 1979 yorumu şarkının nağmeleri yükseliyor: *"My baby drove off in a brand-new Cadillac / Well, she looked at me, 'daddy, I ain't never comin' back"*. Ve Tenten yüzünde sıkılmış bir ifadeyle, Milou'ya hitaben söyle diyor: *"Duyuyor musun Milou, güzide gençliğimizi yönlendiren şu lânetlenmiş müziği duyuyor musun? Buna ne diyorlar? Ah, evet... Rock'n'roll!! Rock'n'roll diyorlar...*

Hadi gidelim! Buralarda takılmayalım biz!"

Alt başlıkta ise şu var: "***...geri dönüyoruz...***"

Clerc'in (her zaman olduğu gibi) bu zekâ ürünü esprisini neye yorarsınız?

Üstteki yarım sayfalık 'gag' ise aynı dönemde Spiru dergide yayınlanmış yarım sayfalık bir Sam Bronx muzırlığı.

Net çizgici birçok sanatçının çizgiromanın getirisiyle hayatlarını idame ettirememe sebebiyle daha önce sıkça kariyer değiştirdiklerini söylediğim gibi, illüstrasyon özgün baskıları ve reklâm sektöründe ticarî çizimlerle de uğraşmak zorunda kaldıklarını belirteyim.

"Serge Clerc'i tanımıyorum, tamam.

Ben, ellilerin eski tüfeği, onunla nerede tanışabilirdim? Yüksek sosyete toplantılarına ve

yaşamına katılmadığını söylüyorlar; ben de öyle. Tabii ki, hâlâ Almanya, İtalya ve Amerika'da filmlerde yer alıyorum ama bugünlerde Paris yalnızca bir başka TV şovu için kısa bir ziyaret anlamına geliyor.

Anladım, Serge Clerc'i tanımıyorum.

Çarpan kitap isimleri ve kan damlayan kapaklar, tam benlik. Ben de oradan geliyorum, tabiri caizse. ***James Bond*** *ve* ***Dirty Harry****'den çok önce,* ***Chandler*** *ve* ***Hammett****'in henüz adı duyulmadan önce,* ***Lemmy Caution****'dum ben, FBI'ın Prensi. Yoksul sinema salonlarının Kralı. Yani, ister beğenin, ister beğenmeyin, ben bir uzmanım ve size adaletin zor olduğu ve Nazi kâbusunun unutulmaya yüz tuttuğu, şehir uykudayken özel dedektiflerin traşsız suratlarıyla arka sokakları taradığı o zamanları, o lânetli ellilerin iklimini tüm yeteneği, esprisi ve nostaljisiyle Serge Clerc'in bu sekiz çizimde yeniden yarattığını söylediğimde, bana inanmalısınız.*

Öyleyse, okey, Serge Clerc'i tanımıyorum ama kesinlikle o yüzü tanıyorum; o benim yüzüm."

Eddie Constantine.

Aktörün Serge Clerc'in numaralandırılmış ve imzalı ***Johnny Bananas*** portfolyosuna verdiği sunum yazısı.

Sanatçının 80'lerde yaptığı 'gerçek olmayan' "paperback" (çok 'demokratik' fiyata satılan ciltsiz) dedektif romanları kapak serisi. 40'ların Los Angeles'ının puslu polisiyesinde hiç değişmeyen siluetini sürükleyen bu özel dedektifin maceraları, Serge Clerc'den bu işin ölümsüz kahramanları ***Philip Marlowe*** ve ***Sam Spade'***e övgü olma niteliği taşımakta. ♦

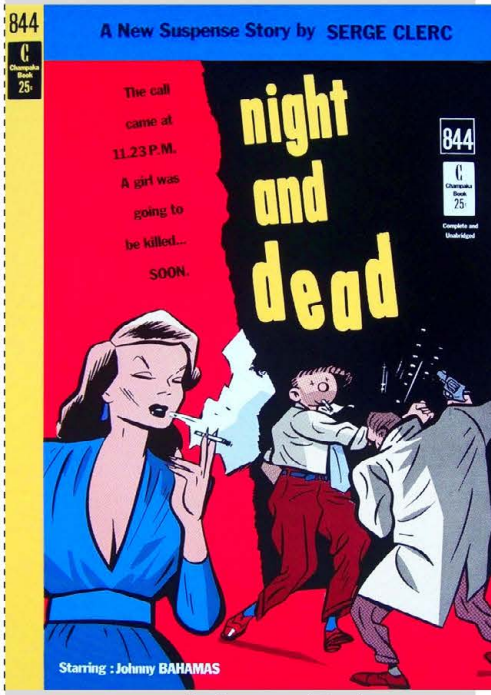

Johnny Bahamas.

Phil Perfect #5
"La Nuit du Mocambo" (1983)
Çoğu ***Metal Hurlant***'da yayınlanan öyküler yine ***Les Humanoïdes*** tarafından kitaplaştırılmıştı.

Mehmet Berk Yaltırık

Abdülharis'in ansızın susması, söylediği cümlelerin Muzaffer'in zihninde tek tek çınlamasına neden oldu. Ölümün kıyısına kazık çakmış derebeyi, artık onu kanıksamış ve bu yüzden ürkütücü gelen bir ifadeyle cadıcıya baktı.

VARKOLAKLARIN GECESİ

BÖLÜM 17

Abdülharis'in ansızın susması, söylediği cümlelerin Muzaffer'in zihninde tek tek çınlamasına neden oldu. Ölümün kıyısına kazık çakmış derebeyi, artık onu kanıksamış ve bu yüzden ürkütücü gelen bir ifadeyle cadıcıya baktı. Gözü bir kütüphaneye, bir de duvara asılı eşyalara kaydı. Sonra Muzaffer'in elindeki eskimiş kazığa bakarak: "Pencere ve kapıları mühürleyip bir de o iblisleri davet etmesen buraya benim türümden herhangi biri giremezdi. Kütüphanedeki dualı kitapların, defterlerin varlığı bile ensemdeki tüyleri asırlar sonra ürpertmeye yetiyor doğrusu…"

İçinde bulundukları dehşetin şokundan kendini alamayan Muzaffer istemsizce sordu: "Asırlar önce en son ne ürpertmişti?"

Abdülharis şaşkınlığına verdiğinden sorusunu ciddiyetle cevapladı:

"Uzun zaman oldu. Galiba Sobieski'nin Leh süvarileri peşimize düştüğünde… Ha bir de Kaçanik'te Kosova taraflarında Tatar Hanı'nın huzuruna çıkardıklarında sanırım… Neyse. Eski zaman… Eski zaman demişken, sen beni hikâyelerinde yazıyormuşsun. Biraz ondan bahsedelim sırası gelmişken…"

Muzaffer yutkunmasını gizleyemedi: "Önemsiz şeyler paşa hazretleri. Çoğu tevatür, uydurma."

"Gecenin köründe kasrımın önüne gelip anamın babamın soyumun isimlerini zikrediyorsun. Ben azıyla ilgileniyorum. Hakikat olanlarla…" diye karşılık verdi hortlak soğuk bir ifadeyle.

Muzaffer usulca kütüphaneye yürüyerek Bozhidar'ın kazığını istemeye istemeye masaya bıraktı. Raflardan ince kapaklı, basılı vaziyette üç-dört uzun hikâye kitabını alarak Abdülharis'e uzattı. "Latin yazısını da okuruz tasalanma!" diyerek kitapları eline alan vampir sayfalarda göz gezdirmeye başladı. Kimi yerlerde yüzünde alaycı bir ifade beliriyordu. Kitapları masaya bırakırken avcıyı tehditkârane süzdü: "Çoğu tahayyül. Ama şu Osmanlı'dan müntakil belgeler meselesi mühim. Vaktiyle arşivi deşelemişsin. İz bırakmışsın. İzleri takip edecek birileri olabilir…"

Muzaffer kafasını salladı: "Bu geceye kadar sizleri yarı hayal zannediyordum. İnsanlar sizi tamamen film konusu zannediyor, inanmıyorlar…"

"Beni endişelendiren insanlar değil. Benim gibi olanlar. Bizim âlemde dolaşanlar. Senin bile yarı hayal saydığın şeyi yarı yarıya hakikat sandıran vakalar var. Garip ölümler, kaybolan yerleşimler. Ki karantina der demez yüzün bu yüzden düştü. Daha önce de buralarda böyle şeyler oldu. Yakın zamanda. Bildiğime şaşırma…" diyerek sözünü kesti Abdülharis.

Tam o esnada Engin loş floresan ışığıyla aydınlanan salona daldığında Abdülharis'le Muzaffer'i ayakta görüp rahat bir nefes aldı. Sonra kendini çabuk toparlayıp sordu: "Neyin karantinası ya?"

Muzaffer'in ağzından sinirlerinin bozulduğunu ele veren bir kahkaha kaçıverdi. Sonra gözünü hortlağa dikti: "Şehirde çoğalırlarsa devlet karantina ilan edip üstünü kapatacağını söyledi paşa hazretleri. Osmanlı döneminde bile yapabildiğini söyledi. Şimdi hayli hayli yapabilirmiş devlet…"

Engin şaşkınca sordu: "2010'lardayken? Ama bu…"

"İnternet denilen zımbırtıya itimat etme delikanlı. Engellemenin yolları elbet vardır. Muzaffer bunu iyi biliyor. Sustuğum halde neyi kastettiğimi anladı." diyerek sözünü kesti Engin'in hortlak. Ardından Muzaffer'e döndü: "O ben değildim. Ama orada neler olduğunu biliyorum…"

Muzaffer etrafına bakınarak çaresizlik okunan gözlerini en son Engin'e dikti: "Bu söylediklerimi unut ve sakın internette aramaya kalkma. Zaten bir şey bulamazsın ama… Birkaç yıl öncesine kadar Çorlu tarafında ama yolların sapasında bir kasaba vardı. Görkemli. Orada kan içme vakaları göründü. Haberlerde okuyunca fark ettim ama o dönem yeni yeni tanındığımdan okurlarımdan dahi fark eden olmadı. Sonra… Orayı yakmışlar, baştan başa. Kasaba haritadan silindi, kayıtlardan düşüldü. Bir Allah'ın kulu, en muhalif kalem bile bahsedemedi. Bilen varsa bile sustu."

Abdülharis elini yavaşça kaldırdı: "Çok masumun ve bir o kadar da nabekârın kanına girdim ama benim vukuatım değildi. Ancak hatırlatmam da boşuna değil. O kasabayı yakanın sen olmadığını da biliyorum. Burada korkmamız gereken iki şey var. Birincisi o kasabaya yapışan musibetin ne olduğunu, ortadan kalkıp kalkmadığını bilmiyoruz. İkincisi o musibetin peşine düşenler de senin gibi avcı falan olmalı. Yani bifu noktada benimle aynı endişeyi paylaşman iktiza ediyor. Eğer o arşivde kurcaladıkların beni tehdit ederse… Emin ol sen de güvende olmayacaksın… Ha bir de! Yazacaksan düzgün yaz. Eflaklı ihtiyarın filmlerindeki gibi romantizm satıyor, anlıyorum ama biz de Rumeli derebeyiyiz! Al topuklu, sırma saçlı kuzulara ne çektirdiysem onu yaz. Hovardalıktan sakınacak değilim ya!" Sonra bir an gözlerinde tuhaf, düşünceli bir ifade belirdi: "Biliyor musun ben de senin yaptığını yapardım bir zamanlar… Korkulu meseller anlatırdım. Çok eskiden. Gençken. Ölmemişken. Budin hanlarında düşüp kalktığım delikanlılık vakitlerimde. İşret sofralarında." Yandan Engin'e baktı: "Sen sormadan söyleyeyim delikanlı Budapeşte. Osmanlı eyaletiyken."

Engin tüm bu dehşet karşısında tıpkı Muzaffer gibi

MKAANS

duraksadı. Öğrendiği bilgiler canını sıkmıştı. Ya başka bir tehlikeye çatarlarsa ne olacaktı? Şehrin sokaklarında elini kolunu sallayarak gezinen dehşetlerden başka, daha derin ve köklü kötülükler varsa nasıl başa çıkacaklardı? İçinde peyda olan dehşetin artmasında Abdülharis'in Muzaffer'e kurguyla ilgili kendi hikâyelerine dair tavsiyeler vermesinin de payı vardı. "Kusura bakmayın ama kız arkadaşımı o şeye dönüştürdüler… Hiç üzülmesem de onun gereksiz arkadaşını da… Geçmiş umurumda değil! Varkolaklar hala dışarıda!" diye gürledi aniden.

Abdülharis muzafferane bir edayla ona baktı. Osmanlı örfüyle yetiştiğinden böyle külhani bir çıkışta bulunması hoşuna gitmiş olmalıydı. Hemen cadıcıya döndü: "Duvardakiler de etkili ama şu kazık hepsinden tesirli! Kap şunu da Varkolakların hanesini basalım hele!" Sonra Engin'e baktı duvarı işaret ederek: "Delikanlı! Sen de şu duvardaki kazıklardan iki-üç tanesini yanına al. Üstündeki dualar ve sarımsak iş görür ama öldürmek durumunda kalabilirsin. Dua okuyarak kazığı sertçe saplarsan, hele bir de kalbine denk getirdin mi öldüremesen dahi kıpırtısız bırakırsın hortlağı..."

Engin duvara yöneldiğinde Muzaffer arkasından seslenerek duvara sabitlenmiş küçük rafı gösterdi: "Şu sağdaki üç tane açık renk olan kazıklardan al. Alıç ağacındandır. Varkolak cinsine karşı da az çok tesirlidir…" Duvardaki kazıklardan kendine gösterilen üç tanesini cebine atan Engin ne olur ne olmaz diyerek duvara asılı gümüş kamayı da eline aldı. Tam geriye döndüğünde Abdülharis şaşkınca eline bakıyordu. Böylesine azametli bir vampirin yüzünde böyle bir ifade görmek tuhaftı. Bir Engin'e bir Muzaffer'e bakıp sordu: "Ben bu gümüş kamayı nereden hatırlıyorum? Tabi! Namlı dampirlerden Arnavut Malik'in bu. Istrancalar havalisinde türemiş bir cadıcıydı o da zamanında. Peşime düşmesine rağmen hayatta kalabilmiş ender insanlardandır. Sen nereden buldun bunu?"

Muzaffer sakince omuzlarını silkti: "Kosova'ya bir seyahatimde denk geldim. Aile üyelerinden birisi satılığa çıkarmıştı kumar borcu nedeniyle. Hikâyesi ilgimi çekti, araştırdım, yazdım sonra. Istrancaların Korkusu adıyla romana dönüştürdüm. 4 baskı yaptı iki yılda…"

Abdülharis sitemkâr bir tavırla başını salladı: "Araştır, yaz, araştır, yaz! Hem şöhrete malik ol, hem de para kazan! Temiz iş bulmuşsun cadıcı. Çok temiz iş!"

Engin gürültü çıkarmak maksadıyla boğazını temizleyerek ikisini de susturdu: "Dimitar'ın evini basmaktan bahsediyordunuz. Gerçekten orada mıdır?"

Abdülharis alaycı gözlerle baktı ona: "Tilki avının aşinası olmamana hiç şaşırmadım şehir çocuğu. Lakin emin ol bir hortlaksan belirli bir mekânı, kısa süreliğine de olsa sahiplenirsin. Lanetin elbiselerine ve bulunduğun yere sirayet ettiğinden her yerde rahat olamazsın. Muhakkak saklanacak ve dinlenecek bir yerin olmalı. İşte bu yüzden tilkiyi ormanda kovalamayacağız. İnine gidip yakasına yapışacağız!"

Üçü de sakince evden çıktı. Muzaffer kapıyı çekerken bildiği duaları birkaç kez okuyarak evi kendince mühürledi. Bunları Abdülharis'in binayı terk etmesinden sonra yapmaya dikkat etti.

Kırmızı Lada yeniden şehrin karanlık sokaklarını yırtarken üçü de suskundu. Çıktıkları görevin ciddiyetinden mülhem Engin dahi ne yapacağını biliyor gibiydi. Çürümekte olan apartmanın önüne gelip karanlık merdivenleri huşu içinde tırmanırken de sakinlerdi. Hatta Engin'in dikkatini Abdülharis'i karanlık merdivenlerden süzülürcesine çıkması dikkatini çekmişti. Karanlığın varlığı olduğunu bir kere daha anlamıştı.

Dimitar'ın evinin kapısının önüne geldiklerinde Abdülharis kilitli kapıya elini uzattı. Engin'le Muzaffer, apartmanın çatısına çıkan merdivenlerin olduğu taraftaki pencereden varan solgun sokak lambası ışığında bu hareketi ayan beyan görmüştü. Hortlağın yüzü ifadesizdi ama zorlandığı açıktı. İki korkunç varlığın iradeleri o kapı üzerinde çarpışıyordu. Derken kilitlerin kendiliğinden dönüp koca kapının ardına kadar açıldığını gördüler. İçerisindeki çürümüş koku ve zifiri karanlık, kasvetli apartmandan daha ürkünç görünüyordu. Temkinli adımlarla hole girdikleri zaman sokak kapısı kendiliğinden kapandı. Abdülharis'in ağzından: "Buradalar!" sözü ıslık gibi çıktı. Koridorun diğer ucunda ışıldayan üç çift kırmızı göz hortlağın ikazını doğruladı. Muzaffer, tılsımlı kazığı iki eliyle kavradı. Engin gümüş kamayı kınından sıyırıp önünde tuttu. İşte şimdi asıl cenk başlıyordu!

Devam edecek…

YEŞİL
GÖZLÜ BÜYÜCÜ

24
NE KADAR SAKİN... FIRTINADAN ÖNCEKİ SESSİZLİĞİ ANDIRIYOR. DİKKATLİ OLALIM...
GÖKTUĞ HENÜZ LÂFINI BİTİRMEDEN.
KIMILDAMAYIN
?
SİLÂHLARINIZI ATIP TESLİM OLUN ETRAFINIZ ÇEVRİLDİ
!..
GÖKTUĞ BİRDEN BAŞINI ARKAYA ÇEVİRİNCE KUŞATILDIKLARINI GÖRDÜ.

25
YAKALAYIN ŞUNLARI...
GELİN BAKALIM KUDURMUŞ KÖPEKLER.... GELİNDE DÜNYANIN KAÇ BUCAK OLDUĞUNU GÖSTERE LİM SİZLERE
ONLARI CANLI İSTİYORUM...
KİM KİMİN HAKKINDAN GELECEK GÖRÜRÜZ
ŞAKIRRT ŞUKURT!..
HAYT ULAN HAYT

26
CAFER AĞA, BUNLAR SANKİ YERDEN BİTİYORLAR BURAYI TERKEDELİM...
TAMAM GÖKTUĞ...SEN ATINI KAPIYA DOĞRU SÜR BENDE GELİYORUM.
ÇABUK KAPIYI KAPATIN KAPIYI KAPATIN
GICIIIRRR GIGIR
HAYDİ CAFER AĞA PEŞİMDEN GEL...

27 GÖKTUĞ KAPIDAN HENÜZ ÇIKMIŞTI Kİ DEMİR PARMAKLIK HIZLA AŞAĞI İNDİ.
CAFER AĞA!
CAFER AĞA İÇERİDE KALMIŞTI...
BENİ DÜŞÜNME GÖKTUĞ SEN KAÇMANA BAK
YAKALAYIN ŞUNU ARTIK APTALLAR!
CAFER AĞAYI ATINDAN AŞAĞI ÇEKTİLER.
HEEEYY!
ALÇAKLAR... ERKEKSENİZ TEKE TEK GELİN

28
ÇABUK BİR KAÇINIZDA KAÇANIN PEŞİNE DÜŞÜN, VE YAKALAMADANDA KİMSE GERİ DÖNMESİN ANLAŞILDI MI ?..
GÖKTUĞ DÖRT NALA ŞATODAN UZAKLAŞIYORDU..
DAGADAK DUGADAK DAGADAK DUGADAK
VAY CANINA PEŞİMDEN GELİYORLAR...
BİRAZ ARAYI AÇAYIM BEN BİLİYORUM ONLARA YAPACAĞIMI...

GÖKTUĞ Yeşil Gözlü Büyücü

30
ALLAH KAHRETSİN NEREYE GİTTİ BU? SANKİ YER YARILIP İÇİNE GİRDİ...
ÇABUK ETRAFA DAĞILIP ARAYIN
BİRİNİMİ ARADINIZ BOSTAN KORKULUKLARI?
?!
İŞTE BULDUK ONU... ATILIN ÜSTÜNE YAKALAYIN
BİRAZ GEÇ KALDINIZ AMA... NEYSE...

31
HAAAAYYTT!..
TANG
UYYY!
SENDE BAŞ AĞRISI VARDI DEĞİL Mİ?..
AAA... BAŞSIZ VÜCUT SANA DAHA ÇOK YAKIŞTI ŞEF... KİH KİH.
LUB
HAYDİ BE! BECERİKSİZ HERİFLER Bİ ADAMI HAKLAYAMADINIZ...
O KADAR ACELECİ OLMAYIN... HEPİNİZ NASİBİNİZİ ALACAKSINIZ.

GÖKTUĞ Yeşil Gözlü Büyücü

Devam edecek...

Haksızlıklarla mücadele misyonuna adanmış bir çizgi roman karakteri olarak maceraları 1938'de Belçika'da yayınlanmaya başlayan Spirou

SPIROU: İNSAN HAKLARI SAVUNUCUSU

Haksızlıklarla mücadele misyonuna adanmış bir çizgi roman karakteri olarak maceraları 1938'de Belçika'da yayınlanmaya başlayan Spirou, BM tarafından İnsan Hakları Savunucusu olarak isimlendirilmiştir.

© UNHumanRights

BM'nin Mart 2017'de, "Küçük Şirinler Büyük Hedefleri" kampanyası ile Mutluluk ve Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'ni teşvik etmek için Şirinleri seçmesinden sonra, şimdi Spirou'nun katılımı ile bir dönüm noktası oldu.

Bu yıl İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 70. yıldönümünü kutlandı.

Daha sonra # StandUp4HumanRights kampanyası, dünya genelinde katılımı ve yansımayı teşvik etmeye başladı. Bu kampanya, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin günlük yaşantımızdaki önemini göstermeyi amaçlamaktadır.

Spirou'nun rolü, bu kampanya için bir sözcü ve özellikle de 30 Bildiri Makalesi'ni hatırlatan ve Cenevre'deki BM genel merkezi tarafından açılmış olan seyahat sergisi # Spirou4Rights aracılığıyla bir Savunucu olarak hareket edecek. Bu sergi 17. Francofhonie Zirvesi ve Bamako, İsviçre ve Brüksel için de Erivan'da sunulacak. .

Bu cesur ve özverili kahraman iyi bir sebep için ilk kez seçilmedi, aynı zamanda Flaman kampanyası Rode Neuzen'e de katkıda bulundu . Anvers yayınevi Ballon Media, bu nedenle, tüm gelirlerin psikolojik rahatsızlıkları olan gençlere verileceği özel bir baskı yayınladı.

Daha fazla bilgi için lütfen web sitesine başvurunuz: standup4humanrights.org .

SPİROU DERGİSİ'NİN ÇİZGİ ROMANLARININ YETENEKLİ ÇİZERLERİ DEKLARASYONU RESMEDİYOR

Spirou Dergisi , çizgi romanların önde gelen Avrupalı yayıncılarından Editions Dupuis tarafından yayınlanmaktadır. Onun kataloğu Şirinler, Billy & Buddy, Bluecoats, Petit Spirou, Lucky Luke, Largo Winch, Gaston Lagaffe ve Marsupilami gibi ikonik karakterler içerir.

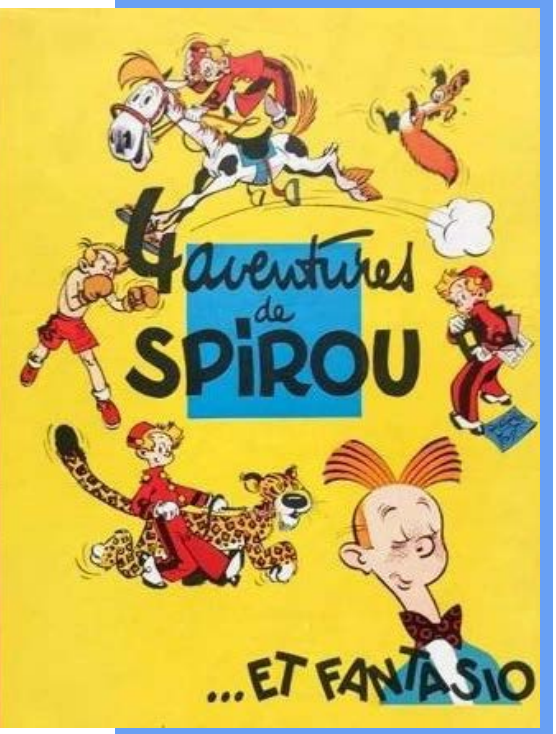

Spirou Dergisi , çizgi romanların önde gelen Avrupalı yayıncılarından Editions Dupuis tarafından yayınlanmaktadır. Onun kataloğu Şirinler, Billy & Buddy, Bluecoats, Petit Spirou, Lucky Luke, Largo Winch, Gaston Lagaffe ve Marsupilami gibi ikonik karakterler içerir.

1938'de kuruluşundan bu yana, Spirou dergisi insani değerleri sembolik yazarları ve ikonik karakterleri aracılığıyla aktardı. Haftalık aile düzenli olarak insan haklarını geliştirmek için desteğini kınadı, savundu, sorguladı ve ödünç verdi. Öfkeyi dile getirdi ve nesiller boyunca etrafımızdaki sorunlara açgözlü ve esprili bir şekilde açılmasına izin verdi. Küçük bellekli Spirou, derginin ve ana karakterinin maskotu.

Spirou dergisi, BM insan hakları dairesi tarafından başlatılan ve 10 Ekim'de yayınlanacak olan insan hakları savunucusu dergisinin özel bir baskısı ile başlattığı yıldönümü kampanyasına katıldı.

Deklarasyonun 30 maddesi, Spirou'nun en yetenekli sanatçıları ve Émile Bravo, Sente ve Juillard, Libon, Nob, Derib, Cossu ve Bocquet, Delaf ve Dubuc, Achdé, Batem, Verron, Yoann ve Vehlmann, Cyprien ve yazarları gibi yazarlar tarafından tasvir edilecek. Paka, Jousselin ve diğerleri ...

Buna ek olarak, insan hakları ve Deklarasyon adanmış bir # spirou4rights sergisi Cenevre Birleşmiş Milletler Genel Merkezi'nde Ekim ayında gösterilecek. # Spirou4rights sergisi de Brüksel, Erevan, Dakar gibi farklı yerlerde sergilenecek ... ve dünya çapında Institut Français ve Alliance Française ağı tarafından aktarılacak.

Deklarasyonun evrensel değerlerini bilmek mümkün olduğu kadar çok insana şans vermek için, sergi, İngilizce, Fransızca ve İspanyolca olarak, indirilebilir ve basılabilir formatta, çeşitli yerlerde sergilenmek üzere çevrimiçi olarak erişilebilir olacak: okullar, kütüphaneler kitapçılar, şirketler, kültür merkezleri ...

Spirou savaş eşitsizlikleri zayıfları korudu ve cesaret ve cömertlik gösterdi. İnsan Hakları Bildirgesi'nin değerinin bir kısmı davranışlarında yankılanmaktadır. Bu yüzden Spirou, BM İnsan Hakları Ofisi'nin İnsan Hakları Şampiyonu .

Başkalarının haklarına olan taahhüdü, selamı # spirou4rights, iki parmağı bir arada yukarı doğru işaret eder. Brüksel Comic Strip Festivalinde 14 Eylül'de başlatılan Spirou selamı , yüzlerce ziyaretçinin insan hakları için desteklerini göstermeleri ve sosyal medyada # spirou4right etiketiyle paylaşıldı.

Spirou'ya katılmak ve insan haklarını selamlamak ister misiniz?

İnsan haklarına olan bağlılığınızı teyit etmek ve sosyal medyada # spirou4rights hashtag'i ile paylaşmak için Spirou selamını yapın

Atilla Bilgen

Güneş ışıklarının nüfus ettiği sayfalarım sevinçten kıpır kıpırdı. O keyifle masanın üzerine yayılıp tedavi süresini tahmin etmeye çalıştım. Durumu iyi değildi, aylarca hastanede kalabilirdi. Birden duraksadım. Bu arada ben ne olacaktım? Cildime saplanan düşünceyle cildim kaskatı kesildi.

BİR GÜNCENİN DELİSİ 9

Güneş ışıklarının nüfus ettiği sayfalarım sevinçten kıpır kıpırdı. O keyifle masanın üzerine yayılıp tedavi süresini tahmin etmeye çalıştım. Durumu iyi değildi, aylarca hastanede kalabilirdi. Birden duraksadım. Bu arada ben ne olacaktım? Cildime saplanan düşünceyle cildim kaskatı kesildi. Burada bir başıma kalırsam- ki gidişat bunu gösteriyordu, sıkıntıdan sayfalarımı yerdim. Anlaşılan bu evde iki akıllı aynı anda yaşayamayacaktı!

Ne kadar isyan edersem edeyim kaderimi değiştiremezdim, zira ne durumuma itiraz edecek dilim, ne de kaçıp gidecek ayaklarım vardı.

Bırakıldığım yerde sonsuza kadar kalmaya mahkûmdum. Zaten varlığımdan haberdar bir kişi vardı, o da kafayı yemişti! Ama belki hastaneye götürüleceği sırada "Güncem olmadan asla!" diye itiraz edebilirdi. Hayaldi bu, ne var ki elimde tutunacak başka bir şey yoktu. Gerçi beterin beteri de vardı. İyileşince buraya dönmeyip Neslihan'la yurt dışına da gidebilirdi.

Yarından sonra günlerim hep böyle geçecekti. Kendi kendime konuşacak, söylenecek, isyan edecek, ağlayacaktım. Yanımda beni teselli edecek, iki laf edecek bir dostum olmayacaktı. Giderek kapağım güneşten solacak, sayfalarım toz içinde kalacaktı. Ve günün birinde kokularımız apartmana yayılacak, komşular isyan edip telefona sarılacak ve belediyeyi arayacaklardı. Gelen görevliler beni ve arkadaşlarımı bir torbaya koyup hamur olmamız için kâğıt fabrikasına yollayacaklardı.

Duyduğum korkudan cildim gerilmişti. O sıkıntıyla "Yok canım" dedim kendi kendime "abartıyorum. İyileşince satar burayı." Kapağıma düşen bu fikirle daha çok gerildim. Zira evin yeni sahipleri bizi poşete tıkıp çöpe atacaklardı.

Gamsız'ın iyileşmesiyle en iyi ihtimalle çöpe düşecek, en kötü ihtimalle de hamur haline gelecektim!

Kısa süren ömrümde bir gün olsun gün yüzü görmemiştim. Tek tesellim Gamsız'ın iyileşecek olmasıydı. Seviyordum onu! Hem o gamsızda değildi. Sadece hastaydı!

Efkârlı bir şekilde etrafıma bakınırken masadan düştüğünden beri görmediğim kalemle göz göze geldim. Onca gerginliğime rağmen gülümsedim ve "İlk gecemi seninle paylaştım bu gidişle çöp poşetine de birlikte gideceğiz dostum. Giderayak içinden geldiği gibi sayfalarımı karalamanı isterim. Bunu senin de istediğini biliyorum, zira beni kirlettiğin o gece aldığın hazzı unutmuş değilim. Giderayak benim de yapmak istediğim çok şey var. Büyük usta Nazım'ın da varmış, ama o da tıpkı benim gibi giderayak bitirememiş işleri!

Giderayak işlerim var
bitirilecek,
giderayak.
Ceylanı kurtardım avcının elinden
ama daha baygın yatar ayılamadı.
Kopardım portakalı dalından
ama kabuğu soyulamadı.
Oldum yıldızlarla haşır neşir
ama sayısı bir tamam sayılamadı.
Kuyudan çektim suyu
ama bardaklara konulamadı.
Güller dizildi tepsiye
ama taştan fincan oyulamadı.
Sevdalara doyulamadı.
Giderayak işlerim var
bitirilecek,
giderayak."

Diye mırıldandım, ardından uyuyakaldım. Düş filan da görmedim. Zaten son derece huzursuz bir uykuydu. En ufak tıkırtıda hemen yerimden sıçrıyordum. Anahtarın kapı kilidiyle buluşma anında da aynı tepkiyi verdim. Gamsız'dı. Bu belki de onu gördüğüm son geceydi. Sayfalarım, kapağım, cildim bir tuhaf oldu. Anahtarlarını masaya fırlatırken bana baktı. Kim bilir belki de sayfalarımdaki hüznü fark etmişti. Berbat gözüküyordu. Üstü başı toz içindeydi. Anlaşılan yine dayak yemişti. Her zamankinin aksine pencereye gidip dışarıya bakmadı. En yakın koltuğa bıraktı kendini. Ellerini başının arkasında birleştirip ayaklarını ileriye doğru uzattı. Kaşları çatıktı. Aklı Neslihan'da mıydı, yoksa aydınlatmak için çabaladığı insanlarda mı? Sayfalarıma yazmadığı takdirde

MKAAOS

bunu bilemezdim. Pozisyonunu değiştirmeden bu şekilde saatlerce oturdu. Hareketsizlikten ve monotonluktan kapağım ağırlaştı ve kendimden geçtim.

Bu sefer düş gördüm. Gamsız gençti. Bir sandalyenin üstünde çıkmış etrafında toplanan arkadaşlarına bir şeyler anlatıyordu. Sözleri alkışlarla kesiliyordu. Kalabalığın arkasında Neslihan vardı. Sırtını bir ağaca dayamış, kollarını göğsünde birleştirmişti. Konuşması bitince Gamsız sandalyeden inip Neslihan'ın yanına geldi ve ona sıkı sıkıya sarıldı. Yüzünde bugüne dek hiç denk gelmediğim bir mutluluk vardı.

Onları böyle mutlu görmenin keyfiyle uyandım ve Gamsız'a baktım. Aynı pozisyonda oturuyordu. Gözleri açıktı. Benim aksime uyumamıştı. Başka zaman olsa "Bana ne!" der ve kapağımı döner yatardım. Ama bu gece son gecemizdi! Neslihan gelene kadar onu yalnız bırakmayacaktım

Gamsız'ı tanıyorsam gitmemek için kesinlikle direnecekti. Umarım Neslihan yanında birileriyle gelirdi. Tek başına bu işin altından kalkması olanaksızdı. Saatlerdir ne düşünüyordu? Acaba gözü açık mı uyudu? Öyle olsaydı başı düşerdi. Şuraya bak nasıl da dimdik duruyor. Neslihan'ın söylediklerini algıladı mı? Sanmam, çoktan unutmuştur. Aydınlatmak uğruna yediği dayakları düşünüyordur! Şaka bir yana bu akşam hali garip. Takip edilip edilmediğini bile kontrol etmedi. Ulan sakın iyileşmiş olmasın! Kafasına darbe yediyse neden olmasın! Aklı başına gelince de Ayhan'ı düşünmeye başladı. Titre be Ayhan Gamsız geliyor Gamsız!

Aniden ayaklanmasıyla düşüncelerimden sıyrıldım. Kollarını iki yana açıp gerinip bir sigara yaktı. Arka arkaya çektiği nefeslerden, sonra yanıma geldi. Bakışlarını üzerimden ayırmadan uzun süre bana baktı. Ağır hareketlerle sandalye çekip yanı başıma oturduğunda heyecandan geberiyordum. Gözünü benden ayırmadan sigarasından birkaç nefes daha çekip söndürdü. Parmaklarıyla kapağımda biriken tozları alırken etrafına bakındı. Kadim dostum kalemi arıyor olmalıydı. "Yerde!" diye bağırdım. Duydu!. Bakışlarını halıya indirdi. Dudaklarında aradığını bulmanın tebessümü oluştu. Kalemi yerden alıp temiz bir sayfamı açtı. Ayrılmadan önce son bir defa beraber olacaktık. Bunun sevinci sayfalarımdan taşıp kapağıma ulaştığında kalemin tatlı dokunuşlarını üzerimde hissettim.

İkibinbilmemkaç

Hayatımın bir devresinde affedilmez bir hata yapmış olmalıyım yoksa yaşadığım her olayda bu kadar olumsuzluklarla karşılaşmazdım yine de cevabını bugüne kadar bulamadım ve bu çaresizlik her geçen gün beni biraz daha boğarken çevremdeki herkes seyretmekle yetindi oysa onların en ufak tökezlenmelerinde elimi uzatmaktan hiçbir zaman kaçınmadım bundan dolayı hayata küsmüş olsaydım bugünkü ulvi görevime ulaşamazdım gerçi görünürde dayak yiyor gibi görünsem de aydınlık çağın kapılarını açıyorum tamam şu ana kadar kimse bunun farkında değil ama bu benim çalışmamı engellemez doğru bildiğim yolda yürüyeceğim biliyorum deli diyecekler desinler zaten hakkımda denmedik ne kaldı ki dönek de demişlerdi zamanında gözlerinin önündeki gerçeği görmeden ama onlar da haklıydı Ayhan'ı kollamak için az uğraşmamıştım zavallı kandırıldığının farkında değildi tıpkı bugün beni dövenlerin kurtarıcıları olduğuma inanmamaları gibi ama en fazla Neslihan'ın hasta olduğumu düşünmesine içerledim biliyorum böylesine yüce bir görevde yürürken içimde insani duygular

barındırmam bir hata yüreğimde sadece insanların sevgisine yer varken Neslihan'ın oraya sızmaya çalışması anlaşılır gibi değil oysa görevimi o kadar izah ettim anlamadı tıpkı devrimci arkadaşlarım gibi tabi iş bu konuya gelince onlara da hak vermek gerek ellerinde o kadar çok belge vardı ki ister istemez dönek olduğuma inandılar fakat sorgulamadılar öylesine kabullendiler demek ki yüreklerinde gerekli güveni sağlayamamışım hâlbuki Ayhan için kendimi feda ettim içeriyle bağlantısı olduğunu bilmeme rağmen hep elimi uzattım kurtarırım onu bu bataktan dedim ama karşılığını göremedim tıpkı babamın sevgisini göstermemesi gibi hiç güvenmedi ki bana birazcık sorumluluk verseydi ne bileyim arkadaşlarımın yanında küçümsemeseydi belki daha kolay kalkardım ayaklarımın üstüne ama tüm suç babamda değil ben de istemedim kalkmayı özellikle arkadaşlarımın sırt çevirmesinden sonra ağrıma en çok çektiğim işkenceye inanmamaları gitti Ayhan yaydı içeri atılmamın düzmece olduğunu ama değildi bir ben bildim bunu bir de bana acıları çektirenler konuşmayınca ne çok kızmışlardı Ayhanı bile kimseye anlatmamışken arkadaşlarımı ele mi verecektim ama Neslihan söylentilere neden inandı hatırlıyorum bu eve ilk geldiğinde babam yeni ölmüştü yemin etmişti beni bırakmayacağına oysa ilk bırakan o oldu Ayhan ise üzerime son toprağı atana kadar hiç bırakmadı peşimi belki onun sevgisi fazlaydı zaten annem de beni hep saf oğlum diye severdi falakaya yatırdıklarında hep o yumuşak dokunuşlarını hayal ettim ve konuş diye haykırdıklarında kendine dikkat et oğlum demesini düşündüm belki de annem haklıydı saf olduğumdan inandım Ayhan'a gerçi zavallıydı okula ilk yazıldığında hiç ayrılmazdı peşimden söylediğim her kelime kuran kadar doğruydu onun için sonra bacaklarımı karnıma doğru çekerdim annemin okşamaları karşısında gözlerini uzaklara diker evlendirmeden ölmek istemiyorum derdi iyi ki yukarıdaki ciddiye almadı bu sözünü yoksa kazık çakardı dünyaya o anlar da sakın kaçırma Neslihan'ı elinden derdi inan ki ben kaçırmadım anne kendisi gitti tıpkı senin gibi babamı benden çok mu seviyordun ardından gitmekte bu kadar acele ettin oysa korkardın be anne tanrıdan korktuğun gibi korkardın babamdan öfkelenmesinden bakışlarından hele eve ondan sonra gelmekten sahi babamı bekletmekten korktuğun için mi çabucak öldün anne kim okşayacak artık saçlarımı hoş okşanacak saçlarım da yok artık belki de sen yoksun diye dökülmüşlerdir neden gülüyorsun olamaz mı sence yarın ne yapmalıyım anne beklemeli miyim ama o beni hasta sanıyor hastaneye yatırırsa nasıl yardım edeciğim zavallılara yanımda olsan kala kala sana mı kaldı işçilerin kurtuluşu derdin ne olursun şimdi de aynı sözleri kullanma sabah erkenden kaçmalıyım evden ama nereye gidebilirim ki tabi ya daha önce neden aklıma gelmedi hangi kapıyı çalsam beni içeri alırlar kurtarıcının sokakta kaldığı nerede görülmüş nasıl da sevinirler beni ağırlamaktan en doğrusu sabah erkenden gitmeliyim ah be güzelim bir inansaydın bana her şey ne güzel olurdu beraber aydınlatırdık insanları sahi Ayhan ile gideceğin doğru mu ikiniz de aynı şeyleri söyleyince bir kurt düştü yüreğime gerçi sevmezdin onu hep uyarırdın beni yılışık takmıştın adını biliyor musun aynı zamanda sinsiydi de ama bunu hiç söyleyemedim ne sana ne de diğer arkadaşlara adam ederim diye düşünürdüm ne var ki beceremedim Feriköy de yazıya çıktığımız gece spor sorumlusu Ayhan'dı ve polisler geldiğinde uyarmadı bizi gafil avlandık tedbirsiz davrandığım için beni suçladılar oysa nöbet yerini

Ayhan terk etmişti o günden sonra şüphe içimi kemirdi üniversiteye girdiği yıllarda köyden para gelmezdi hep ben kolladım onu sonra birden değişti soranlara babam tarlayı sattı diyordu inanıyorlardı şimdi ben mesihim diyorum kimse inanmıyor yine de yolumdan dönmeyeceğim bu kadar ağır sorumluluğum olmasaydı her şeyi boş verir sabah Neslihan'ı beklerdim beklesem mi acaba hayır ben Ayhan değilim umutla beni bekleyen insanları kandıramam gör bak baba ne büyük sorumluluğum var oysa senden bir halt olmaz derdin neden hiç güvenmedin bana sürekli başkalarıyla kıyaslamasaydın dudak bükmeseydin belki istediğin gibi bir adam olurdum ama o zaman da ben ben olmazdım baba gerçi yine de beceremedim adam olmayı dükkanı batırdığımı görseydin ama ben Ayhan'ı gördüm ikinci şubeden çıkarken hemşerisi olan bir komiseri ziyaret etmiş sonra kenara çekip sağcıların üniversiteye saldırı hazırlığı yaptığını fısıldadı hemşerisi söylemiş tarih bile verdi 16 mart inanmadım tıpkı senin bana inanmadığın gibi işbirliği yaptığını gizlemenin paniğiyle uydurduğunu düşünüp önemsemedim anlattıklarını ama insanlık beni unutmayacak onları aydınlığa kavuşturduğumu anlatacaklar nesiller boyu belki heykelimi bile dikerler o zaman utanacak mısın baba söylediklerinden Neslihan inansaydı her şey daha kolay olurdu kahramanların kaderi galiba yalnız olmak o sabah uyandığımda keyifsizdim okula gitmek için evden çıktığım halde gitmedim o gün sekiz arkadaşımız can verirken ben bir başıma sokaklarda yürüyordum haberim olduğu için gitmediğim yayılmış doğruydu yalanlayamadım başım hep yere baktı o günden sonra hapishanedeki onca işkence bile çıkaramadı bu utancı içimden Ayhan hayatında ilk defa doğruyu söylemişti ve ben inanmamıştım bu yüzden mi insanlar şüpheyle yaklaşıyorlar mesih olduğuma sanmam aradan o kadar çok uzun zaman geçti arkadaşlarım bile bir zamanlar devrimci olduklarını unuttular hem bu olayı bir ben biliyorum gerçi bir de Ayhan var yoksa karanlık güçleri peşime takan o mu neden beynim bu kadar karışık çok yorgunum baba çok ama isyan bugün yarın başlar uyanık olmak zorundayım bir de bana iş bulmaya çalışıyorlardı tüm insanları birleştirmekten daha kutsal bir iş mi olur acaba diyorum gerçek muhbirin kim olduğunu anlatsam mı lakin o zaman davama ihanet etmiş olurum bu mücadelede duygulara yer yok Neslihan gitmeseydi Ayhan'la severdim ancak asla söylemezdim sevdiğimi sadece yaşardım güzel de olurdu zaten başka türlüsü imkansız belki kurtuluştan sonra itiraf ederdim sevgimi evet en doğrusu bu olurdu ama gidiyor tıpkı yıllar önce yaptığı gibi madem hasta olduğuma inanıyorsun neden yardım etmeyi yarına bırakıyorsun bir an önce alıp götürsene şu anda Ayhan ile oturmuş halime gülüyorlardır peşimdeki milyonlarca insanı görünce yine gülebilecek misiniz ancak korkmanıza gerek yok söylediğim gibi davamda duygulara yer yok bu durumda sabah erkenden evi terk etmeme de gerek kalmadı benden gözünü ayırma baba çok yakında gurur duyacaksın benimle etrafındaki arkadaşlara gururla beni gösterip oğlum diyeceksin tabi etrafında hiç arkadaşın kaldıysa artık yatmalıyım çok yorgunum çok baba.

Devam edecek…

Gülhan D Sevinç

READY PLAYER ONE

Filmin yapımcısı Steven Spielberg (sinema yönetmeni, yapımcı ve senarist) muhteşem sanal kurgu oyununu filme çekerek yine 2018 yılına damgasını vurmuştur. Sanal kurgu ve gerçeklik arasında geçen film, Macera, Aksiyon, Bilim Kurgu tadında.

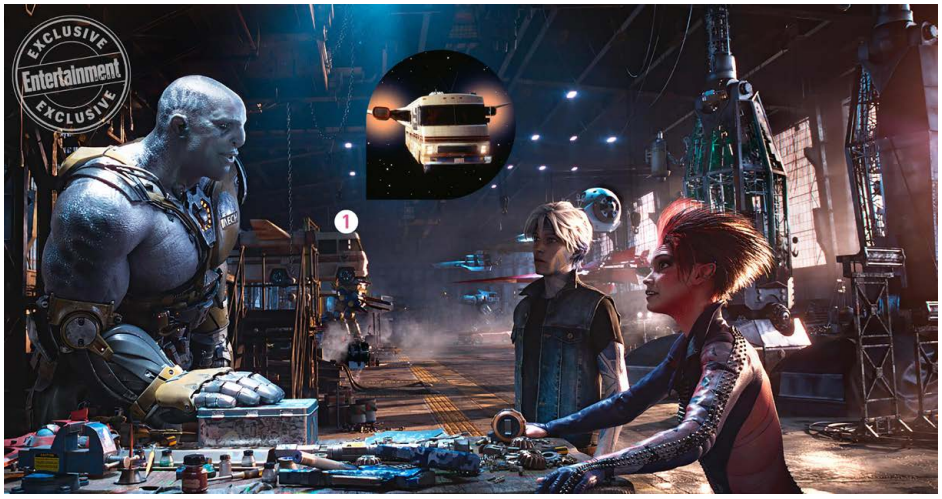

İzlemeye Doyamayacağınız Bir Film Daha…

Filmin yapımcısı Steven Spielberg *(sinema yönetmeni, yapımcı ve senarist)* muhteşem sanal kurgu oyununu filme çekerek yine 2018 yılına damgasını vurmuştur. Sanal kurgu ve gerçeklik arasında geçen film, Macera, Aksiyon, Bilim Kurgu tadındadır.

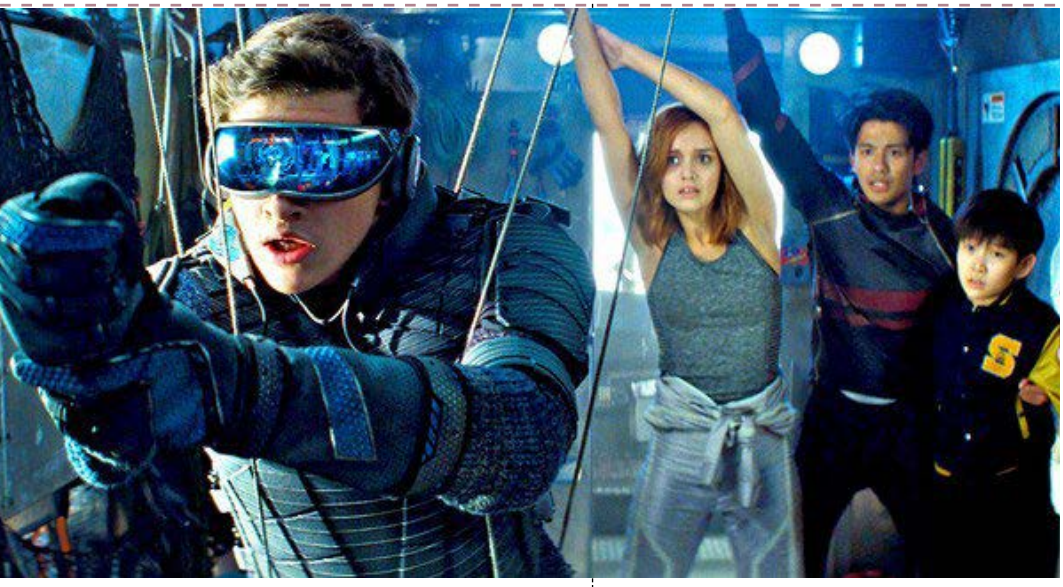

İzlerken hiç sıkılmayacağınız film 70'lerde çıkan atari consollardan, 1980 ve 1990 yıllardaki popülerden kültürden müziklere kadar detay yer alıyor. Sanal gerçeklik oyunu oynarken kazanılan paralar, Avatar olarak gerçek hayattan çok daha farklı karakter ve görüntüde olanlar, çizgiroman karakterlerinin de dahil olduğu süprizler.. Ama en önemli verilen detay. ***"Gerçek hayattan kopma. Çünkü yemek, içmek zorundasın."***

Zamanın nasıl geçtiğini anlamayacağınız film işte şöyle başlıyor…..

Film 2045 yılında dünyanın nasıl olduğunu, ne can sıkıcı yaşanmaz bir yere döndüğünü ve insanların can sıkıntısını yenmek için, OASIS adındaki oyunu oynayarak hayatlarına devam etmektedirler.

Yıl 2045, dünya yaşanmaz bir hale gelmiştir. İnsanlar bu çekilmez dünyanın sıkıntılarından, çirkinliklerinden bira olsun kurtulmak için OASIS adında oyun oynamaya başlarlar.

OASIS oyununun yaratıcısı James Halliday büyük dahi ölür. Ölümünün arkasından bir video bırakmıştır. OASIS oyun dünyasında gizli üç anahtar vardır. Bu anahtarları bulan kişi paskalya yumurtasını elde edecektir. Bunun karşılığı yarım milyon dolar ve OIASIS dünyasının kontrolünü ele almaktır.

Halliday aslında kendisi için en iyi oyuncuyu aramıyor, aslında OASIS'i yönetmeye layık olan aklı başında, hatalarını kabul etmekten korkmayan birisini aramaktadır. Yarış çok kolay olmayacaktır.

Bu videoyu izleyen herkes sanal dünyanın anahtarını bulmak için yarışa girer.

Wade Wats adında Avatar oyuncu ilk anahtarla ilgili ip ucunu bulunca herkes onu durdurmak için ellerinden geleni yapar.

GÜNAYDIN arkadaş DERGİSİ

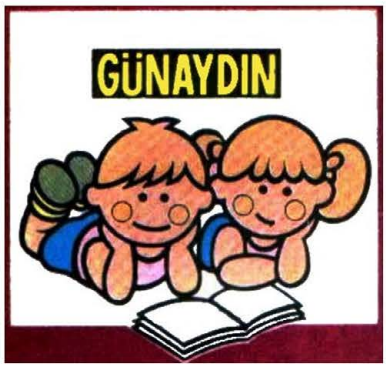

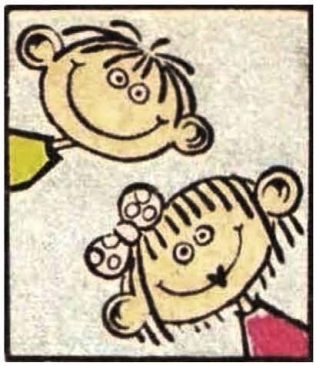

Günaydın arkadaş Dergisi'nden söz etmeden evvel format, içerik ve yayın periyodu açılarından iki farklı dergiden bahsedilmesi gerektiğini vurgulamalıyız. Bunlardan ilki, dönemin haftalık çocuk dergileri formatına uygun hazırlanan ve 1982 yılında yayınlanıp sonlanan Günaydın Gazetesi'nin gazeteden bağımsız haftalık Günaydın arkadaş Dergisi'dir. İkincisi ise, Gazete ile birlikte günlük ilave şeklinde verilen 8 sayfalık mini dergi edisyonudur ki yayın hayatının sonlanmasını müteakip bu minik dergi aynı başlıkla gazetenin iç sayfalarında çocuklara yönelik bir köşe olarak varlığını 1984-1985 yıllarında da sürdürmüştür. Bu köşenin 85 yılından sonraki akıbeti hakkında maalesef malumatım yok. Buna mukabil bağımsız dergi formatı ve ilave dergi formatı hakkında yeterli veri mevcut. Gazete köşelerinde kaybolup giden ve günümüzde ulaşılması mucizelere bağlı olan sayısız çizgi romanlar, tefrikalar, çizimler, ilaveler gibi, Günaydın arkadaş köşesi de, batık gemiler misali, Türk matbuat okyanusunun derinliklerinde yatmakta.

Elvan
ADIGÜZEL

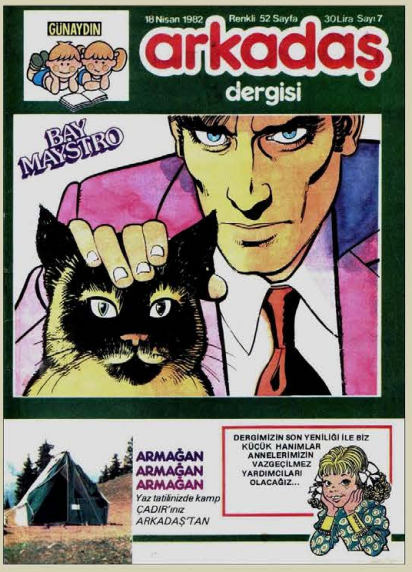

Corriere dei Ragazzi sadece çizgi romanları ile değil, görünen o ki kapak tasarımı ile de Günaydın arkadaş Dergisi'ne katkıda bulunmuş gibidir. Çocukken hayran olduğum bu kapak tasarımının kaynağına yıllar sonra internette rast gelmek hem güzel hem de şaşırtıcı oldu.

GÜNAYDIN ARKADAŞ HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Günaydın arkadaş Dergisi 7 Mart 1982 tarihinde, Ersin BURAK'ın önsöz ve yönetmenliğinde yayın hayatına başlamıştır. Gazete destekli diğer çocuk dergilerinde olduğu gibi, sayfa sayısını 52 olarak belirlemiş ve o dönem çocuk dergilerinin olmazsa olmaz ögesi çizgi romanlara geniş yer ayırmıştır. İlk üç sayısında tanınmış Kızılderili reisleri **Mangus Colorado, Geronimo** ve **Kızıl Bulut**'un gerçek yaşam öykülerinin anlatıldığı, görsellik ve konu açısından hayli başarılı çizgi roman örnekleri sunulmuştur. Bu örnekler yerini, 4. sayıdan itibaren, üç sempatik kafadarın sürükleyici maceralarını konu alan **Batının Melekleri** isimli kısa western tarzı yeni bir çizgi romana bırakmıştır. İtalyan Il Giornalino, Corriere dei Ragazzi ve Lancio Story gibi çizgi roman dergilerinde **Angeli Del West** adıyla yayınlanan bu çizgi roman 12 sayfada başlayıp sona eren kısa western hikayeleri anlatmaktadır. Dergide yer alan diğer bir çizgi roman, yine bahsi geçen İtalyan kaynaklı çizgi roman dergilerinde yayınlanan **Il Maestro**'nun, olağanüstü adam **Bay Maystro** adıyla yapılan adaptasyonudur. Bay Maystro'nun İki macerası tamamlanmış ama üçüncü macera, derginin kapanmasıyla birlikte yarım kalmıştır. Çizgi roman okurlarının **Valerian** adıyla tanıdıkları çizgi roman ise, **Uzayda İki Türk Genci Tan ve Bige** olarak Günaydın arkadaş sayfalarında yer bulmuştur. **Valerian**'ın **Welcome to Alflolol** macerası **Alfo Gezegeni'ne Hoş Geldiniz** adıyla sunulmuş, maalesef maceranın tamamlanması mümkün olmamıştır.

Günaydın arkadaş'ın çizgi bant karakterleri; Özcan ERALP'in **Sevimli Robot Robi**'si ve Cemil AÇIKKOL'un duygulu, duyarlı bir kız çocuğunu konu alan **Duygu**'sudur. Peyo'nun **Şirinleri**'i, **Puffi Mantarların Dünyası** adı ile, tek bir sayıda görülmüştür.

Adnan ERİM'in yazdığı **Türk Tarihi** yazı dizisi, Kemalettin TUĞCU'nun **Perili Yalı** isimli roman dizisi, Ümit ÜLKER'in derlediği **Kızılderililer** yazı dizisi, **Türk Masalları**, **Pul Köşesi**, **Bilgi Köşesi**, Efe AYDAN'ın orta sayfadaki fotoğraf destekli basketbol dersleri, Orhan ALPARSLAN'ın doğa sevgisini konu alan hikaye/yazıları ve Montaigne'nin **Denemeler**'i Günaydın arkadaş Dergisi'nin zengin içeriğini oluşturmuşlar, bu içeriği, Ersin BURAK, Yalçın DİDMAN, Özcan ERALP ve Asiye ERİN güzel çizgileriyle süslemişlerdir.

80'li yıllarda her çocuk dergisinin kendine has bir havası ve dokusu vardır. Sayfalarını çevirdiğiniz vakit o dergiye ait olmayan, ayrıksı duran bir görüntüyle karşı karşıya kalmazsınız. Günaydın arkadaş Dergisi de daha ilk sayısında bahsettiğim dokuyu oluşturmuş, kısa süreli yayın hayatında da hiç bozmadan korumuştur. Dergilerin yayın ekibine ait beğeni ve tercihlerin belirlediği bu kendine has doku, dergi bünyesine dahil çizgi romanlarla da alakalıdır. Örneğin ***Korkusuz Badi (Buddy Longway)*** *denilince akla Türkiye Çocuk Dergisi gelmez. Dergiyle özdeşleşmiş birkaç çizgi roman karakteri muhakkak bulunmalıdır. Günaydın arkadaş Dergisi bu yöndeki tercihini Türkiye'de daha önce arz-ı endam etmemiş, tanınmayan ama hakikaten okur nezdinde beğenilecek* ***Bay Maystro,*** *ve* ***Batının Melekleri*** *ile 70'lerde Doğan Kardeş'te de yayınlanmış olan* ***Valerian*** *için kullanmış, isabetli seçimler yapmıştır. Sonraki yıllarda* ***Valerian****, ülkemizde hak ettiği ilgiyi görecek ama* ***Batının Melekleri*** *ve* ***Bay Maystro*** *maalesef Günaydın arkadaş Dergisi okurlarının hatıralarından öteye geçemeyecektir.*

Günaydın arkadaş Dergisi dolgun içeriği ve kalitesine rağmen uzun ömürlü olmamış/olamamış, son iki sayısında sayfa adedini de düşürerek 9 Mayıs 1982'de yayınlanan 10. sayı ile birlikte, yarım kalan macera ve konuları ardında bırakarak okuyucularından ayrılmıştır. Bir yıl sonra, Hürriyet Çocuk Magazin Dergisi, aynı ekip tarafından çıkarılacaktır.

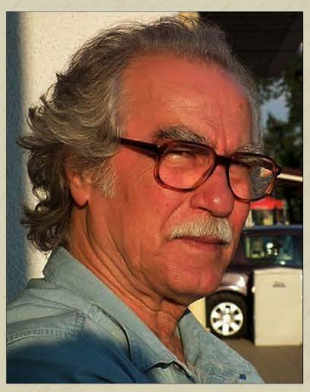

Ersin BURAK

Günaydın arkadaş'ın yayın yönetmenliğini yapan ve Adnan ERİM'in Türk Tarihi başlıklı yazı dizisinin çizimlerini hazırlayan Ersin BURAKın, çeşitli kaynaklardan derlediğim özgeçmişi...

1946 Adapazarı doğumlu sanatçı, 1965-1973 ve 1982-2001 yılları arasında ***Bizimkiler*** *çizgi bandını günlük-haftalık olarak çizdi. Çizerliğinin ilk yıllarında reklam ajansı işleri dışında Hayat mecmuası, Ayna dergisi, Pazar mecmuası, Foto Magazin ve Tarkan dergilerinde metinler resimledi, karikatürler çizdi, öykü ve kapak ressamlığı yaptı.*

1972 yılında İsmet BOZDAĞ' ın yazdığı ***Duman Reis ve Roçinellanın Aşkı*** *çizgi romanını çizdi. Gün Gazetesinde* ***Arslan Bey*** *çizgi romanını yazdı ve çizdi.* ***Arslan Bey*** *2010 yılında 1001 Roman Yayınevince albüm olarak basıldı.*

1978'de Güzel Sanatlar Akademisi Grafik Sanatlar bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Hürriyet gazetesinde ***Çanakkale Geçilmez*** *çizgi romanını yazdı ve çizdi. Rodeo Kitap'ın 2005 yılında kitap olarak bastığı* ***Çanakkale Geçilmez****, yine 2005 yılında Star Gazetesi tarafından 4 fasikül halinde ilave olarak verildi.*

1982 yılında Günaydın arkadaş Dergisinin yayın yönetmenliğini yaptı. 1983-1984 yılları arasında Hürriyet Çocuk Magazin Dergisini yayına hazırladı ve yönetti. 1984-1989 yılları arasında ***Memo*** *isimli çocuk fotoromanını Hürriyet Kelebek ekine hazırladı ve yönetti. 1980'li yılların sonundan itibaren 2001 yılına kadar Hürriyet Gazetesinin bulmaca, eğlence, çocuk konulu tüm ek, dergi ve sayfalarını hazırlayıp, yönetti. Prof. Haluk Şahin ile birlikte Hürriyet Pazar ekinde 2 yıl boyunca* ***Vitrin*** *isimli, haftalık panoramik sayfayı hazırlayıp çizdi. Murat Bardakçı ile* ***Osmanlının A Takımı*** *isimli* ***Cimdallılar*** *çizgi romanını hazırlayıp, çizdi. Aydın Doğan Vakfı için Dede Korkut Destanının* ***Bamsı Beyrek*** *öyküsünü çizgi film haline getirdi.*

2004 yılında Vatan Gazetesine ***Civanmert Kerim*** *isimli çizgi romanı hazırlayıp çizdi.* ***Civanmert Kerim*** *2012'de Yurt Gazetesinde tekrar yayınlandı. Yine 2004 yılında Vatan Gazetesinde* ***Dilaveran*** *adlı çizgi romanı günlük bantlar halinde hazırladı. 2006-2008 yılları arasında İtalyan çizgi roman yayın grubu Sergio Bonelli Editore' ye* ***Volto Nascosto*** *çizgi roman serisinin 4, 9 ve 10. sayılarını albüm olarak çizdi. Hz. Muhammed' in hayatıyla ilgili* ***Kutsal Güzellik*** *çizgi romanı 2010 yılında Hürriyet Gazetesinde yayınlandı. 2011 yılında* ***Çizgide 40 Yıl*** *adlı kişisel resim ve çizgi roman yapıtlarından örnekler sergiledi.*

2018 yılında tekrar yayınlanmaya başlayan Tarkan dergisinin Genel Sanat Danışmanlığını yapmaktadır.

GÜNAYDIN ARKADAŞ (GÜNAYDIN GAZETESİ GÜNLÜK ÇOCUK İLAVESİ)

Günaydın Gazetesi, 13 Kasım 1983 tarihinden itibaren, her biri sekiz sayfadan oluşan ve aynı adı taşımasına karşın 1982'deki dergi ile ilgisi ve benzerliği bulunmayan, günlük çocuk ilavesi vermeye başlamıştır. Bu ilave sayfa sayısı az olsa da, çocuk dergisi olabilme özelliğini taşıyan bir dergidir. Sekiz sayfaya 5 çizgi roman ve çizgi bant, yanı sıra bir o kadar da çocuklara yönelik konular içeren başlık eklemeyi başarmıştır.

Kara Maske, Görünmeyen Adam, Bob Kroket, Abdullah TURHAN'dan **Ağlara Takılan Umut**, Suat GÖNÜLAY'dan **Küçük Sultan**, Murat ALPAY'dan **Çırak Osman**, Serhat GÜRPINAR'dan **Sportmen Selim**, Şafak TAVKUL'dan **Kafadan Bacak** ve **Sevecen**, İhsan ERTÜRKMEN'den **Mine Nine**, Bülent MORGÖK'ten **Gizli Acan** çizgi roman ve çizgi bantları, ilave Günaydın arkadaş Dergisi sayfalarında kendilerine yer bulmuşlardır.

Günaydın arkadaş ilavesi birçok yönden ilginç özelliklere sahip bir çocuk dergisidir. Tamamı renkli 8 sayfaya sığan 15'e yakın konu başlığı vardır. Bu haliyle dönem çocuk dergilerinin sıkıştırılmış bir benzeri olup, onlardan eksiği yok gibidir. Gazeteyle günlük veriliyor olması ve yayın süreci boyunca kesintiye uğramaması bir diğer önemli özelliğidir. Gazetenin ve dergiyi hazırlayan kadronun yapılan işe duydukları saygıyı ve özeni yansıtması açısından emsal gösterilecek bir dergidir Günaydın arkadaş.

Dergiyi çocuk dergileri arasında müstesna sayılacak bir düzleme çeken en önemli husus ise, kadronun büyük kısmının karikatüristlerden oluşmasıdır. 80'ler ve 90'lar Türkiye'sinde çizgilere dair evrenin azımsanmayacak derecede büyük bir kısmını oluşturan mizah dergilerinden adlarına aşina olduğumuz Suat GÖNÜLAY, Murat ALPAY, Serhat GÜRPINAR ve Bülent MORGÖK'e, dergi sonlanıp gazete içerisinde çocuk köşesi haline geldikten sonra Murat KÜRÜZ'ün de katıldığı görülür. Hatta bir süre sonra KÜRÜZ adı, Günaydın arkadaş köşesinin hazırlayanı olarak çıkacaktır karşımıza. Karikatüristlerin hazırladığı bir çocuk dergisi ve devamında çocuk köşesi, çocuk dergiciliğimizde sık rastlanan bir durum değildir. Ki bu alanda son derece başarılı olduklarını ifade etmek gerekir.

Dergi içeriğinde çizgi roman ve bantlarının yanı sıra; **Top Nerede** isimli ödüllü bulmaca, **Kardeşinizin Sayfası**, boyama, ünlülerle röportajlar, karikatürler, hayvanları konu alan yazı dizileri ve çocuk fotoğraflarının yer aldığı **Gülen Arkadaş** sayfaları boy göstermiştir.

Günaydın arkadaş ilave dergisi 30 Haziran 1984'te, 207. sayısı ile yayın hayatını noktalamıştır.

İlave Günaydın arkadaş'ın sonlanmasını müteakip dergiyi hazırlayan kadronun gazetenin iç sayfalarına taşınarak devam ettirdikleri çocuk köşesinin bir çocuk dergisi olmadığı muhakkak. Ama aynı kadro ve bant karakterlerin devam etmesi, bu köşeyi Günaydın arkadaş çocuk dergileri başlığı altında değerlendirmeyi bir parça lüzumlu kılar gibidir.

1001 Roman dergilerini saymazsak, Türkiye'de western tarzı çizgi romanlar 50'li yıllardan itibaren sıklıkla yayınlanagelmiştir. Bu çizgi romanlarda Kızılderililer genellikle kaba, vahşi ve cahil olarak resmedilmişlerdir. Kafa derisi yüzen, posta arabalarına saldıran, çiftlikleri kuşatan, kan döken çoğunlukla onlardır ve yaptıklarının karşılığında beyaz adamın vereceği her tepki haklılık içerir. Dönem gereği çizgi romanlarla büyüyen kuşakta oluşan algı, Kızılderililerin kötü olduğu yönündedir. Oysa eski dünyanın beyaz adamı taa Kolomb'dan başlayarak, Amerika yerlilerine tarihte belki de eşine rastlanmayan bir soykırım uygulamış, topraklarını ellerinden almıştır. Yaşadıkları coğrafyaya sahip çıkan, duyarlı, insancıl ve doğa ile barışık bu insanlar, film, hikaye ve çizgi öyküler gibi çeşitli anlatı yollarıyla dünyaya farklı, hak etmedikleri bir biçimde tanıtılmışlardır. Ülkemizde de durum uzun yıllar boyunca bu şekilde seyretmiştir.

*İşte bu tablo içerisinde Günaydın arkadaş Dergisi, **Kızılderililer** başlıklı yazı dizisi ile dönemin çocuklarına farklı bir pencere açmıştır. Bu yazı dizisinin yanı sıra ünlü Kızılderili şefleri **Mangus Colorado, Geronimo** ve **Kızıl Bulut**'un çizgi roman öykülerini vermiş, beyaz adamın hiç te sütten çıkmış ak kaşık olmadığını göstermiştir okurlarına. **Batının Melekleri** adlı çizgi roman da bu yönde yapılmış isabetli bir tercihtir. Çünkü serinin 3 kişilik kahraman kadrosunda yer alanlardan birisi de Çavuş lakaplı bir Kızılderilidir. Günaydın arkadaş bu yönüyle de önemli/özellikli bir dergidir*

*Konu açılmışken, Kızılderililere dair yazılmış eşsiz bir kitabın adını da burada anmak isterim. Dee Brown'ın yazmış olduğu **Kalbimi Vatanıma Gömün**, insanı tahmin edilen ve bilinenlerin çok ötesinde gerçeklerle yüzleştiren bir kitap.*

Selçuk Gökhan Kalkanoğlu

Kulübe soğuktu ama ellerini başka sebeple ovuşturuyorlardı; salon alabildiğine sessizdi ama kurumuş dudaklarını bunu bozmadan yalıyorlardı; içerisi loştu fakat gözlerini bambaşka bir nedenle kocaman açmışlardı.

HIRLI

BÖLÜM-XII

İlkin, kaybolduğunu hissetti. İlerledikçe ormana daha fazla gömülüyor, yürümekte olduğu dışında hiç bir şeyi anımsayamıyordu. Orada, ne zihninde ne de onu kuşatan ağaçlıkta, hiç bir şey yoktu. Sanki ölüm yeşili bir gölde sürükleniyor ama karayı göremiyordu.

Derken, ağaçlar aniden çekildi ve ona geniş, açık bir manzarayı bahşetti. Ormanın yüreğine kondurulmuş, oraya hiç yakışmayan bir manzaraydı bu. Canlılığın orta yerinde, bütün haşmeti ve habisliğiyle Şato yükseliyordu. Soğuk taşlar rüzgarı azapla kesiyor, ayazı alabildiğine

bileyliyordu. Sık ağaçlıklarda ilerlerken fark etmemişti ama gece çoktan gelmişti. Şato'nun sırtladığı yusyuvarlak Ay sayesinde anlamıştı bunu. Gümüşi parıltısı o kadar tuhaf görünüyordu ki bakışlarını gökyüzündeki diğer şeylerden kopartıp Şato'nun çatılarına çekiyor, kiremitler boyunca nasıl da dirimle aktığını gösterdikçe gururla kabarıyordu. Evet, çatılarla Ay her nasılsa bütün olmuştu. Şato da Ay gibi gümüşi bir hale taşıyordu.

Ardından gökyüzünü fark etti. Yıldızlar... "Farklılar. Hiç tanışmadığım misafirlerini ağırlıyor gibi. Ya da, yabancılar benim bildiklerimi misafir etmiş sanki? Burası neresi? Yolculuğa çıktığımda sabah değil miydi?" İsimlerini bildiği takımyıldızları inceledi bir süre. Konumları çok değişmişti. "Ritüel... Ritüel beni çok uzaklara mı çekti?"

Feroand bilmiyordu. "Feroand. Evet. Adım buydu." Ama, Kaos ile yoğurulan, değişip duran kimliğinin ne kadarını yansıtıyordu? Bir zamanlar "usta hırsız" olduğunu anımsıyordu. Adını bir kere daha, ama fısıltıdan sakınarak ve gururla söyledi. "Feroand. Bu isme kaderini çizebildim mi peki?"

Ardına döndü; geldiği yere. Orman hududa toslamış gibi, birdenbire kesiliyordu. Ama, Feroand'ın geldiği yol ikisini de yarıyordu. Bulanık yolculuğu boyunca bir patikayı izlemişti demek. "Böyle bir şey hatırlamıyorum. Saatlerdir ormanda kaybolmuştum. Ama şimdi... Beni bu noktaya getiren yolu açıkça görebiliyorum. Kaderimin hatıralarına mı bakıyorum?"

Bakışlarını o belli belirsiz patikada boyunca akıttı. Doğruca Şato'ya uzanıyor ve giriş kapısında sonlanıyordu. Galiba bunca zamandır aradığını bulmuştu.

Attığı her bir adımda hafızası yerine biraz daha geliyordu. Şato onu sivri kuleleri ve karanlık pencereleri ardında tutsak almış, Baron da onun üzerinde deneyler yapmıştı. Usta hırsız, ruhuna zerk edilen hastalığı reddetmiş, kendi yolunu çizmeye girişmişti. Beceremişti. "Geri dönüp yüzlemiştim. Cevaplar istemiştim. Nedenler, yöntemler. Beni bu lanetten kurtaracak bilgiler. Olmadı. Az kalsın kendi zayıflığım beni yeniden esir alacaktı. Tekrar kaçtım. Kaçmaya alışığım. Kaçışlar, arayışlar, kırılışlar... Umutsuzluk? Evet. O da var.

"Sonra? Ahh. Eveet. Tuhaflıklar alemi, ufkun ötesinden gelen fısıltıların gizemi var."

Neler görmüştü orada? Ne demişlerdi ona? Gayb Alemi; Rakşadha. Öylesine girift ve öylesine canlıydı ki zihni tek bir şey bile yakalayamamış, gördüklerini manaya oturtamamıştı. Orası bambaşka bir diyardı. Dünya'yı bir ağ gibi mi sarıyordu? Sonuçta, Dünya'dan çıkıp Gayb'ın dehlizlerinde, zamandan azade seyahat etmiş, ardından Şato'nun dibinde bitivermişti. Ama sakinlerini, Rakşadhe'yi düşününce kendi başına bir diyar, apayrı bir Dünya olması da gerekmez miydi? Hele ki o akışkan duvarları, sonsuz avluları, nefes alan koridorları... Dünya'nın taşıyabileceğinden çok daha giriftti. Bu eserlere benzeyen çok az şey görmüştü Dünya üzerinde. Şato'nun yüreğindeki sanat galerisindeydi hepsi. Kabarcıklı taş heykelleri, kendinden ışıltılı vitrayları, canlı tabloları...

Gayb hakkında düşüncelere dalmış, ağır ağır ilerliyordu Feroand. Neden sonra, bu kaotik okyanustan ve dev dalgalarından çıkamayacağının farkına vardı ve konuyu daha sonra düşünmek üzere zihninin gerilerine sakladı. Zaten açıklığı bitirmek ve Şato'ya varmak üzereydi. Şu karanlıkta hafif kızılca parlayanlar meşale miydi?

Usta hırsız gözlerini kısarak baktı. Işıltıdan daha yakında bir hareket mi vardı? Karanlık esnedi, genişledi. Kaslarla bezeli kapkara bir kürkün üzerine serildi. "Bir Jaughar daha mı? Hem de burada, kaderimi yakalayacağım sırada?"

Jaughar da onu gördüğüne şaşırmıştı. Başını hafifçe yana yatırıp Feroand'a ilgiyle baktı. Bu dev, esrarengiz kedi hakkında çok fazla söylenti vardı. Karanlığı, nadideliği, zerafeti... Onu yaşlıların her türden hikayesine

MKAMUS

konuk ederdi lakin rolünü hiç değiştirmezdi. "Koca pençeleriyle, tek hamlede tüm kaderleri parçalayabilen bir ifrit! Yaşam iplikleri arasında kıvrıla kıvrıla gezer, onu görenlerin yazgılarını bambaşka hallere sürükler."

Eskiden olsa, bu safsatalara inanmazdı Feroand. Ama onu bir kere, Rahip'in evini bulmadan hemen önce görmüştü. Kaderinin o noktada nasıl da saptığını biliyordu. Artık hemen her şeye inanabiliyordu.

Kadim yaratık ardına bir bakış attı; kızıl ışıltılara doğru tısladı. Yeniden önüne döndüğünde Feroand'ın gözlerine derin derin baktı ve hiç bir şey olmamış gibi, usta hırsızın yanından koşarak karanlıklara aktı.

"Ne? Ne değişmiş olabilir ki ileride? Zaten buraya gelecektim. Zaten Baron'u görecektim. Kaçınılmazı değiştiremezsin." Gene de tedirgin olmuştu. Saklanma zahmetine mi katlanmalıydı yoksa onu bekleyenlerin arasına mı dalmalıydı umarsızca? "Kaçınılmazı değiştiremezsin!" diye mırıldandı ve kızıltılara doğru bi adım daha attı.

Dolunaya rağmen kaynağını belirlemesi biraz zor olmuştu. Ama şimdi, birkaç adım sonrasında, Björgan'ı rahatlıkla görebiliyordu. Kurumuş kandan zırhı; belinde hafif kora bulanmış, tatlı tatlı parıldayan kılıcı; göğsünde kavuşturduğu kollarıyla sanki onu bekliyordu.

"Duruşu, bakışı öyle doğal ki... Beni karşılamak dışında bir şey yapması mümkün değilmiş gibi." Usta hırsız bu defa korkuyla bakmıyordu bu dönüştürülmüş insanlara. Baron'un harikası olarak da görmüyordu onları. İşlerin öyle olmadığını öğreneli çok olmamıştı. Henüz tanıştığı bu varoluş şekline meşhur merakıyla baktı.

Yaratığın yüzünü seçebildiğinde taa en başından beri ona sırıtmakta olduğunu fark etti. Hafif yan durmuş, ona yol göstermekteydi. Bu bir davet miydi? Zihni karman çorman olsa da bir şeyler sormak için ağzını açmaya yeltendi Feroand. İşte o anda Björgan'ın gülümsemesi yayıldı, yayıldı... Gülücükten ziyade tehditkar olmaya başladı.

"Evet, bu yol vermek, imkan tanımak değil. Tüm diğer imkanları kapatarak yönlendirmek." Böylece sustu ve ilerledi Feroaand.

Yolun çoğu aşılmış, Şato kapısına az kalmıştı. Sonraysa..

İleride bir parıltı daha mı vardı? Gözlerini kısarak yeniden baktı. Evet, bir silüet duruyordu karaltılar arasında. Kızıl ışıltısı dalgalanıyordu ve o... "Eriyor mu?!"

Daha da ötelerde, kapının girişinde bir ateşin harlanmasıyla kendisine geldi. Eğer yanlış görmüyorsa, az önce "eriyen" silüet o alevin ortasında belirmişti.

Zihninden bir şeyler Feroand'a seslendi: "Hatırla! Onlar sizin aksinize bedenlere sahip değil. Bilimciler'in didik didik ettikleri, akla efendi belledikleri 'vücut'ları olmadı asla. Onlar yarattıkları eserlerde varlar yalnızca. Olasılıkların akışı boyunca, yaşıyorlar tüm anlarda. Bir resimdeki çığlık; bir şiirdeki nokta; bir şarkıdaki aroma olabiliyorlar. Rahip'in söylediklediği gibi; Rakşadhe'nin senin diyarına tesirlenişi. Salt Kaos'u soluyan biricik eserleri!"

Usta hırsız hafifçe gülümsedi. Bazı şeyleri anlıyordu şimdi. "Ateş'in kaotik yapısında eriyip bir başka ateşin içinde harlanabiliyorlar. Ruhları Alev'e kaynaşık olduğu için şavklar boyu seyahat ediyorlar. Şato'yu kuşatan alevler... Tılsımlı kafeslere hapsedilmiştiler. "Bu yüzden mi, kaçmanızı engellemek için mi koridorlara hiç meşale yerleştirmediler?

"Baron'un beni hapsettiği zindanda, düşmanca kaynayan o alev... İçinizden birisi vücuduma böyle mi işlendi?"

Feroand ardına baktı. Orada da kaybolup beliren, eriyip yükselen kızıltılar vardı. Björgan'lardan, Baron'un dönüştürülmüş askerlerinden az sayıda olsa da hemen hepsi etrafını samıştı.

"Eh, ilerlememi siz de istediğinize göre..." Şato kapısından ilk adımlarını attı. Usta hırsız, bu

haşmetli yapıya geleneksel yolla ilk defa girdiğinin farkına bile varmamıştı.

İçerisi önceki ziyaretlerindekine göre çok daha aydınlıktı. Ama o seferki berrak, dürüst habisliğin aksine bu defa daha dumanlı... "Daha mistik" bir tekinsizlik vardı. Duvarlara asılı meşalelerin, isle matlaşmış taşların, bomboş koridorların bu değişimde büyük payı olduğu aşikardı. "Baron'un yuvasında soğuk taşlar yerine sıcacık, apaydınlık odalar. Evet. Huzursuz etmesi doğal." Sözcükleri koridorlarda yankılanıp Şato'nun tüm kuytularına sızdı. Artık orada ne gibi ucubelerin onu beklediğinden endişelenmiyordu Feroand. Zira, biliyordu ki Björganlar istese bu meşaleler sayesinde hemen dibinde bitebilirlerdi. Lakin, istememişlerdi.

Nihayet kütüphaneye vardığında parçalanmış rafların tamir edildiğini, yırtık ve yanık kitapların bir şekilde yeniden düzenlendiğini gördü. Ama o kalın, metal kapısı bir sebepten yerinde yoktu. "Patlamada tamamen parçalandığı için mi yoksa bir patlama daha olmayacağına güvendiğinden mi?" Onca tuhaflığa rağmen usta hırsız nedense sadece bu ayrıntıyla ilgilendi. Yine de, zaman kaybetmeye değmeyecekti. İçeriye girdi.

Kütüphane neredeyse sessizdi. Yalnızca derin bir hırıltı, güçlü bir ciğerin acısı sızıyordu rafların arasından. Az önce duyduğu şey bir hıçkırık mıydı? Feroand Şato'nun yüreğinde işittiklerine anlam veremedi. Taa ki kütüphanenin merkezine gelene ve O'nu görene kadar.

Birisi dirseklerini masaya dayamış, elleriyle yüzünü kapatmış ve titriyordu hafif aralıklarla. "O?.. Baron mu?"

Bir süre ne yapacağına karar veremeden öylece dikildi Feroand. Baron'un patlamada hasar gören tahtı, raflardaki kitapların aksine, hala kılçık kılçıktı. Saçları yanmış, kıyafetlerindeki tüm şaşaa paralanmış, kollarının cılızlığı ortaya çıkmıştı. Halkları titreten, bambaşka diyarlara sızıp herkesi köleleştiren o zorbadan eser kalmamıştı.

Neden sonra, sessiz adımlarla Baron'a yaklaşıp elini şefkatle omzuna bıraktı. Ancak o zaman Baron yüzünü kaldırıp ona baktı. "Batan Güneş'in gözyaşları." O haşmetli hükümdar ağlamaktaydı.

"Sen de.." Baron'un sesi çatladı. Yutkundu ve cümlesine baştan başladı. "Sen de o hayalleri görüyor musun?" Feroand onun neyi kastettiğini ilkin anlayamadı. Fakat Baron, sormasına izin vermeden, bitkin sesiyle cümlelerini sıraladı. "Ne kadar da harikulade olduklarını... Görüyor musun?" Islak gözlerinden bir damla yaş daha alacakaranlığa atladı. Cırtlamış, çığlığa yakınsamış sesiyle o loşluğa bağırdı: "BİNLERCELER!" Ardından gelen kahkahaları, hala yankılanan sözcüklerini adeta tokatlamaktaydı.

"'Delirmiş' mi? 'Kontrolünü yitirmiş' mi? Aptalca aldığın onca karar düşünülürse, senden neyi farklı peki?" Feroand onu omuzlarından tutup ayağa kaldırdı. Baron göz teması kuramıyordu. Zaten Feroand da onun gözlerine bakmadı; ona sımsıkı sarıldı. Kalbini, ruhunu dinliyordu. Kırıldığını, değiştiğini hissedebiliyordu. Hem kendisinin hem de ezeli düşmanının yüreği artık eskisinden çok farklı atıyordu.

"Görüyorum" dedi Feroand fısıltıyla. İki eski hasım bir süre, öylece sarılarak kaldılar ayakta. Neden olduğunu bilemiyordu ama usta hırsızın da gözleri sulanıyordu. Sonra, Baron'u kırık tahtına geri oturttu. Kendisi de masanın öte tarafına geçerken Baron, kirli ve ıslak kol yenleriyle gözyaşlarını siliyordu.

"İnsan aklını özgürleştirmek istiyordun," dedi Feroand. "Onun tüm düşmanlarını birbirine karşı kışkırtacak, böylece hem onlara istediklerini verecek hem de kendine istediğini alacaktın. Bu uğurda uzun bir yolculuk yaptın. Ama, galiba, gerçeklikten fazla uzaklaşıp duygularını serbest bıraktın?" Bu bir sorgulama değildi. Baron'un bu savunmasız halinden faydalanmayı hiç

düşünmemişti. Sesi, iki eski dostun sohbetine yakışacak samimiyetteydi.

"Evet, evet. Yolculuğa çıkmıştım. Kitaplar, deneyler arasında... Kayboldum orada. Ama şimdi, vardığım yere bakınca, sanırım bir şeyler -aramayı bile hiç düşünmediğim şeyler- buldum galiba." Yaşlı baronun sesi netti fakat elleri masada titriyor, parmaklarını dolduran kadim yüzükler lakede nahoş tıkırtılar çıkartıyordu. Feroand bu elleri tuttu, onun gözlerine baktı ve "anlat bana" diye fısıldadı tüm sıcaklığıyla.

"Evet ama... Biliyorsun. Harikaları görüyorsun. Rakşadhe'nin diyarı o kadar kargaşa doluydu ki... O kadar anlaşılmaz ve o kadar çekici... Alınmak için orada bekleyen bir inci tanesi gibi. Onu söktüm ben. Yuvasını kırarak açtım ben. Merakımı ve kudretimi serbest bırakıp biriciği parçaladım ben! Ama bir sürü... Biricikler bir sürü. Rakşadhe pek çok yaşamla dolu. Ona ilk bakışımda anlamamıştım. Tüm o bulamacı yekpare sanmıştım. Ahmaktım. Koca bir diyarı tek adla çağırdım. 'Yaşam!' derken bile onun coşkusundan uzaktım. Ama bu yolculuk... Şato'yla yaptığım bu ilk yolculuk... Gördüm ve artık biliyorum."

Feroand onun elini sıktı. Anladığını ve onunla aynı duyguları paylaştığını anlatmaktaydı. Ve sordu içini daima kemiren o soruyu: "Hatırlıyor musun peki?"

Cevap verirken Baron'un gözleri neşeyle parladı: "EVET!"

"Hayır," diye karşıladı Feroand. "Buraya, ruhunun parçalandığı bu ana nereden geldiğini hatırlıyor musun? Aslında kim olduğunu biliyor musun? Aklının sana ne yaptığını kavrayabiliyor musun? Hislerini, amaçlarını, algıladıklarını... Her şeyini o kontrol ediyor. Seni o zorba halinden kopartıp şu ana sürüklüyor. Anlamıyor musun?! Sen en başından beri haklıydın! Yalnızca, insan aklını özgür bırakmalısın!"

Baron'un yükselen endişesi sözlerine de işledi. "A-anlamıyorum."

"Eğer aklımı hayattaki savaşa çekip duran şeylerden kurtarabilirsem; eğer Yaşam'dan uzak kalabilirsem... O zaman özgür kalan aklım, ruhumu ve bedenimi de peşine takarak bir yol bulur. Böylece 'topyekun özgürlük' mümkün olur!"

Baron artık iyiden iyiye gerilmiş ve endişeyle şişmişti. "Anlamıyorum. Neden? Ne yapacaksın?!"

"Rahip bana söylemişti. Hayatın kendisinin bir savaş, daimi bir çatışmalar alanı olduğunu söylemişti. 'Yaşarken hayatı paylaşmak zorundasın. Çünkü ne özünü ne de özgürlüğünü Yaşam'dan sakınamazsın' demişti. İşte! Herkesin yakınındakini parçalayarak kendine alan açmaya çalıştığı bu diyardan kaçmak kadar hakiki bir özgürlük yolu olabilir mi!" Bu bir soru değildi.

Baron'un endişesi dehşete doğru ilerledi. Kavrayışla kavrulan bakışları ciddileşti. Düşüncelerini bir fısıltı izledi: "Kendini Gayb'a hapsedeceksin." Sonraki sözlerini taşıyan ton çok daha keskindi. "Sence neden parçalanıyorum? Ve bunu yalnızca seyredebiliyorum? Çözüm o kadar basitse, neden bu kadar çaresizim sence? Yapamazsın evlat. Olmaz!"

"Gene aynı tavır. Gene aynı muamele. Aynı ahkam kesme! Hayır, buna maruz kalmayı reddediyorum!" Feroand hiçbir şey söylemden arkasını döndü ve çıkışa yollandı. O koridorlarda ilerlerken Baron'un bağırışları Şato boyunca yankılanmaktaydı: "O sözde özgürlüğün Gayb'da neye dayanacak?! Hiç kimsenin tahayyül bile edemediği diyarlarda ruhun hangi zeminde koşacak?! Bizsiz yapamazsın! Sınırlarla savaşmadan özgür kalamazsın!"

Feroand ana kapıdan çıkıp giderken karanlığı Baron'un son sözleri inletmekteydi: "BİZİ YALNIZ BIRAKAMAZSIN!"

Usta hırsızın tek bir adımı bile sektelememişti.

Bitti.

Kısa Öykülü

İllüstrasyon...

Öykü:Tayfun Öneş
İllüstrasyon-Mehmet Kaan Sevinç

Yeni Çıkan

TERS NINJA

Ege Görgün'ün Kitabı "Ters Ninja" Bizlerle

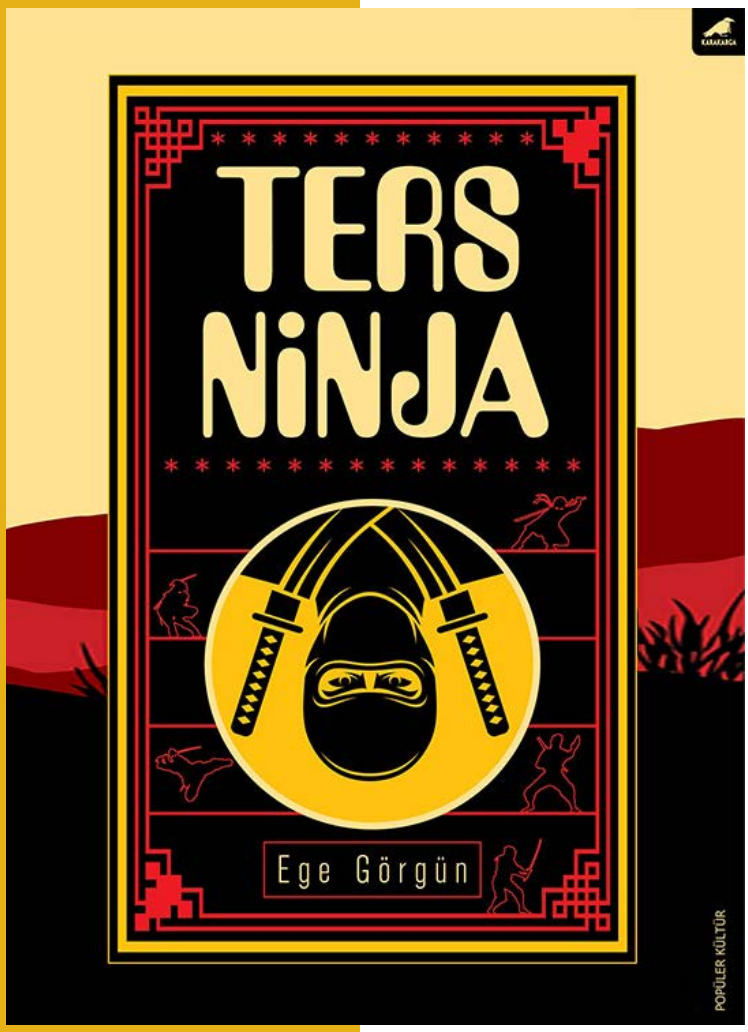

Ege Görgün'ün popüler kültüre dair yazılarından oluşan ***"Ters Ninja"*** adlı kitabı, Karakarga Yayınları etiketiyle raflardaki yerini aldı.

Biraz popüler kültür hakkında okumaya ne dersiniz? **Ege Görgün**'ün bu konuda oldukça geniş bir yelpazeyi ele alan kitabı ***"Ters Ninja"*** okurlarını bekliyor!

Özellikle sinema ve çizgi roman eleştirmenliğiyle tanınan **Görgün**, daha önce futboldan korku öykülerine kadar çeşitli konulardaki kitaplarıyla adını duyurmuştu. Yazarın beşinci kitabı olan **Ters Ninja** ise **Görgün**'ün on yıla yakın süredir başında bulunduğu, aynı adı taşıyan internet sitesinden derlenen yazılarından oluşuyor. Kitap, sinema kültüründen alınan ilginç adıyla da dikkat çekiyor.

Tanıtım bültenine birlikte göz atalım:

Özellikle aksiyon filmlerinde bir kahraman 100 kişiyi 2 dakikada, 1 kişiyi ortalama 4 dakika içerisinde dövebilmektedir. Bu senaryo klişesine **Ters Ninja Kanunu** denir.

Uzun yıllardır sinema ve çizgi roman kültürü başta olmak üzere fantastik kurgu kitapları, müzik ve futbol hakkında yazdıklarıyla tanınan **Ege Görgün**, yazılarından özel bir seçki hazırladı. Unkapanı'ndan Hiroşima'ya, Yeşilçam'dan Hollywood'a kadar popüler kültür hakkında pek çok şey bu kitapta bir araya geldi.

256 sayfadan oluşan eser, Karakarga Yayınları etiketiyle raflarda yerini aldı bile. Keyifli okumalar dileriz.

5 duyu-dilin birbirlerine dönüşümleri dönüşümü (motor, sözel, işitsel, görsel, kimyasal). Bir resim sergisinin ardından, 1980'lar gibi erken bir tarihte, izlenimlerini besteleyen Rus bestecinin proto-empresyonist klasik Avrupa müziği ve bunu Ravel'in yorumu.

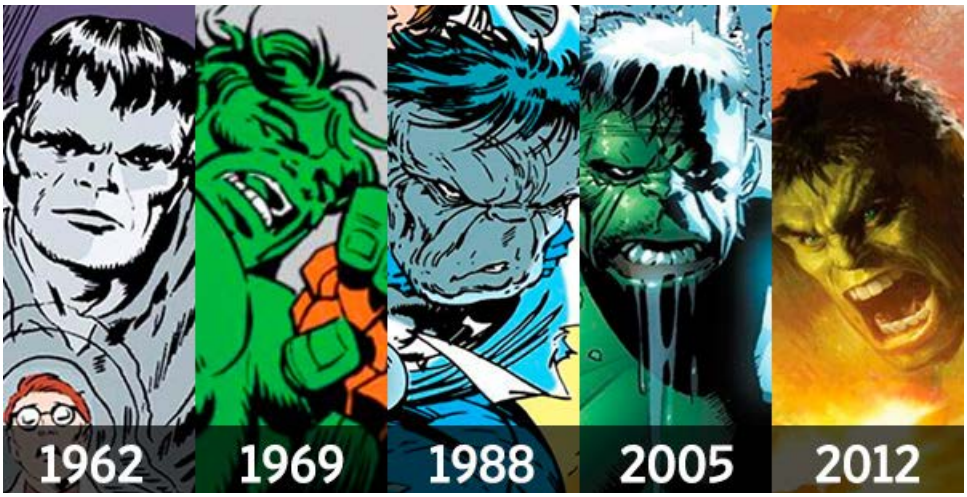

ÇİZGİ ROMANA DİPNOT KOYMAK VE ÇAPRAZ MEDYA

Ek bilgi:

Olası Yakın Gelecek Çapraz Medyaları

5 duyu-dilin birbirlerine dönüşümleri dönüşümü *(motor, sözel, işitsel, görsel, kimyasal).* Bir resim sergisinin ardından, 1980'lar gibi erken bir tarihte, izlenimlerini besteleyen Rus bestecinin proto-empresyonist klasik Avrupa müziği ve bunu Ravel'in yorumu.

1 sanat dalının veya altdalının diğer bir sanat dalı veya sanat altdalı ile trans-, inter- ilintilerinin tanımlanması. Bu, kabaca 100 x 100 gibi bir olanaklar çeşidi demek: Görsel sanatların altdalı olan grafik sanatların altdalı olan çizgiromanın altdalı olan grafik-romanın bir film senaryosuna dönüştürülmesi gibi. Bir çizgiromanın metninin çizimlerden demontajla bağımsız yayınlanması da diğer bir örnek ve bu konuda internette örnek yok, çünkü telif hakları sözkonusu ama Gaiman'ın Sandman metinleri tümüyle ayrı olarak yazıldı, bunları isteyen satın alabilir ayrıca.

Çizgiromanların alternatif Evren ve özellikle süper kahramanların zombi yorumu.

Çizgiromanların tiplerinin değişik kişiler tarafından yazılan metinlerde ve çizimlerde çok-çok değişmesi ki bu en çok Hulk tiplemesinde görüldü: Kahraman (*veya anti-kahraman)* en iyiden en kötüye dek her renge boyandı.

Edebiyatta, değişik romanlardaki değişik tiplerin aynı romanda biraraya getirilmesi ki bunun için yeni ürün okurunun öncül tüm romanları okumuşluğu gerekiyor.

Yine edebiyatta, yazarlarının bitirmediği öyküleri devam ettirmek: Hayalim *'Mülksüzler'*in devamını yazmak 25 yıldır.

Ticari mallarda varolan; film, dizi, çizgifilm, çizgifilm dizisi,

çizgiroman, roman, bilgisayar oyunu, kart oyunu, *(heykelcik / idol / put olarak kabul edilmek üzere)* oyuncak çeşitlemesi *(şimdilik)*.

Tekil işler: Sinema dijital efektçisi Woodward'ın modern tango bestecisi ve icracısı **Piazzolla'nın bir tangosunun *(Oblivion)* belirli bir icrasını kullanarak, tek kişilik bir çabayla, onu çizgifilm olarak yorumlamışlığı:** Sonuç bir modern dans ve meta-modern dans koreografisi de aynı zamanda.

Toparlama

Birkaç yüz çeşit mümkün olanaktan 5'ini örnekledik:

Sırasıyla; oyun-çizgifilm, çizgiroman-çapraz medya, çapraz medya-sinema, karikatür-çizgiroman, kart oyunu- bilgisayar oyununun sinemasal fragmanı dönüşümleri…

Çapraz medya hakkında estetiko-politik ve kültüroloji olarak estetik okumalar yapmaya çabaladık. Olanakları açamlamak istedik.

Çapraz medyanın en güzel yanı diğer sanat dallarından bağımsız olarak, başı bile olmayabilir ve sonu hiç yok, durumunda olması… Bu yönüyle tümüyle geleceğe ve gelecekteki kuşaklara hitap eder durumda. Ben kendi hesabıma, bilimkurgu-gelecekbilim eşlenikliğinin, bu kez çapraz medya-gelecekbilim olarak kurulduğunu izliyorum, izledim, izleyeceğim.

Ana derdimiz, ağaç yaşken eğilir, tezinden hareketle, yeni kuşaklar zihinsel ve kültürel zemin olarak, bu geniş olanaklara açık duruma getirmek.

Sonuç ve Çıkış

Çapraz medyanın sonu ve sonucu yok. Derlenen metinlerin ilk yazım tarihleri 1 yıla kadar yayıldı. Benim konuyu yazma süremin uzunluğu ise, 4 yılı buldu. Bu süreç içinde, çapraz medyanın yepyeni yollara girdiğini ve yepyeni alttürler sentezlediğini de izledim.

Bizde roman ve film eleştirisi okuma yaygın da, bilgisayar oyununun felsefesi *(örneğin Assassin's Creed = Hasan Sabbah tematiği gibi)* ve çapraz medya eleştirisi okuma henüz doğmamış bir alan. Bizim tezimiz, tümdengelimsel yaklaşımla, henüz bilgi disiplini olmamış bir alanı kuramsallaştırarak, Türkiyeliler'in de sanat ve popüler kültür üzerinden geleceği öngören sibernetik Dünya Sistemi-gelecekbilim sentezcileri yetiştirdiğini sergilemek.

Haritayı noktalıyoruz. Haritanın % 50'si çizilmedi değil, henüz yaratılmadı. Bilinmeyen gelecek değil, varedilmemiş gelecek sözkonusu. Sanat eleştirisi okumaları üzerinden, doğmamışlar için hegemonlarca ipoteklenmiş o gelecekten, yeni kuşaklar için varlık alanları çalma sözkonusu. Tersi durumda, Yeni Orta Çağ'ın epistemik engizisyonu sözkonusu. Bense, epistemik rönesans yaratısı peşindeyim.

Bugün bu çapraz medya alanında kaldı. Yarın Gaiman bir çıkış yapar, Sandman üzerinden bambaşka bir alana geçer, o zaman onu atlama taşı yaparım ve onlardan önce yeni alanları yaratarak boş bırakırım.

Okur, bu konuya böyle bakmazsa, benim abuksadığımı kolayca düşünebilir.

Sonrası mı?:

Atay repliği:

Sağdan çıkarlar.

Epitaf:

Fotoğraf 19. Yüzyıl'ın, sinema 20. Yüzyıl'ın, çapraz medya ise 10. sanat dalı olarak 21. Yüzyıl'ın özgün / başlangıçsal sanat dalıdır. **Not:** Bizim bugünkü 9 sanat dalımızla, Antik Yunan'ın 6 sanat dalı birbirini pek tutmuyor.

Bitti.

Çağrıl Taştan

Geçit, yeraltına inen bir oyuktu. Oyuktan kayış hızıyla, geçidin açıldığı yolun sonunda, bir yere doğru fırladığını hissetti. Ardından bir zemine çarptı, giysileri ıslandı, elbiselerindeki ıslaklığın önce kan olduğunu düşündü.

KARA HAYALLER -BÖLÜM 2

ALKARISI

Geçit, yeraltına inen bir oyuktu. Oyuktan kayış hızıyla, geçidin açıldığı yolun sonunda, bir yere doğru fırladığını hissetti. Ardından bir zemine çarptı, giysileri ıslandı, elbiselerindeki ıslaklığın önce kan olduğunu düşündü. Zemine çarpmanın ardından kalan gücüyle doğruldu, üzerindeki ıslaklığın sebebi suydu. Çarptığı zemin ıslaktı bu yüzden kendi üzeri de ıslanmıştı.

Ayağa kalkar kalkmaz gözleriyle etrafı taradı, arkasında yürüyen iki gölge fark etti. Bulunduğu yer karanlık değildi, görünürlüğün tonlarına alacakaranlık hakimdi.

Shalom

-Theodaris...

Ardından istediği cevabı aldı,

-Burdayız Shalom.

Bir kaç dakika sonra bir araya geldiler. Üç kişi kalmışlardı, Shalom dağın diğer yakasına giden beş kişilik grubun akıbetinin kendilerininkinden farklı olmadığına inanıyordu. Üç kişilerdi, kimse onlara yardım etmeye gelmeyecekti. Gecenin sonunda kimin galip olacağına, bu üç adam karar verecekti. Tanrılar mı yoksa insanlar mı?

Üçü ileri doğru yürümeye başladılar. Korkuları artmıştı, ancak korkuları artmış olsa da sonun bir kurtuluş getirebileceğine dair inançları da artmıştı. Geri dönüşü olmayan yolculukların yegane kuralıydı bu,

yolun sonu ya son olurdu yolculara ya da bir umut.

Shalom yalnız kalmaktan korksa da, yolun sonunda yalnız olacağını aklında biriktiriyordu. Cesur bir hamle yapıp diğerlerinden daha hızlı yürümeye başladı. Shalom bir eylemin lideriydi, eylemin getirdiği ölümlerin de yegane sebebiydi. Liderler en son ölürlerdi, çünkü liderler canlarını diğerlerinden daha önce verseler hareketin bir önemi kalmazdı.

Shalom diğerlerinden bir kaç adım öndeydi, adımlarını biraz daha hızlandırdı. Ölümün kokusunu gerisinde hissediyordu. Bir kaç dakikanın ardından, yerde ne olduğunu ilk anda belirleyemediği iki nesne gördü. Yaklaştıkça, dağın doğu yakasına giden ekibin tamamının akıbeti gözlerine yansıdı. Zihni büyük bir çeviklikle, karşılaştığı sonucu kabullendi. Yerde yüz üstü uzanan iki ceset vardı. Etraflarında oluşan kan havuzu, kısa bir süre önce öldüklerini gösteriyordu.

Shalom cesetlerden birini çevirdi, cesetlerin göğsüne doğru inerken bakışları irkildi, Shalom cesedi bıraktı ayağa kalktı. Theodaris Shalom'un yanından geçerek cesedi tekrar çevirdi. Ölen adamın kalbi göğsünden çıkarılmıştı, gözleri ve yüzü bembeyazdı. Theodaris ikinci cesedi de kontrol etti, durum aynıydı. Kalbi olmayan iki adet ceset vardı, kalpleri tek hamlede göğüslerinden sökülmüştü.

Theodaris cesetlerin ardından gözlerini etrafa çevirdi, buna sebep olan varlığı tanıyor gibiydi. Bir planı vardı, planını birazdan diğerlerine duyuracaktı.

Theodaris

-Shalom sen geldiğimiz yöne doğru git, siyahi sende olduğumuz yerde dur. Ben de ileriye doğru gideceğim, birbirimizi görebileceğimiz mesafede kalın, tek bir şansımız olacak.

İkisi de Theodarisin söylediklerini yerine getirdiler. Bir sıra oluşturdular, Theodaris siyahiye önünü dönmüştü. Siyahi de, Shaloma arkasını. Tekniğin sebebi açıktı, üçünden birine bir saldırı olduğunda, diğer ikisi rahatça saldırı altında olanı görebilecek ve yardım edebilecekti.

Theodaris

-Olduğunuz yerde kıpırdamadan durun.

Siyahi korkuyordu, korktuğu için elleri titriyordu. Theodaris beyaz giymiş bir kadın gördü, kadın çok hızlı hareket ediyordu. Theodaris kımıldamadı, yapması gerekenin farkındaydı. Kadın siyahinin önünde durdu, Siyahi kılıcını çıkardı, bir kaç hamle yaptı. Kadının hızlı hareketleri yüzünden kadına saplayamadı. Siyahinin korkusu iyice arttı, dudakları beyazlamaya başladı. Elleri kılıcı tutamayacak hale geldi, korku yüzünden. Beyaz giyen kadın, siyahinin önünde durdu. Elini Siyahi'nin göğsüne koydu, Siyahi kadına baktı, kadının gözleri bembeyazdı, teni de gördüğü her beyazdan daha beyazdı. Kalbinde yoğun çarpıntı hissetti. Çarpıntının şiddeti her saniye artıyordu, kalbi sanki göğsünden fırlıyordu.

Theodaris hamle yaptı, kadının sırtına doğru yaklaştı. Shalom da harekete geçip, Siyahi'ye yaklaştı, kadın Theodaris'e hızlı bir şekilde döndü ve onu geldiği yöne fırlattı. Elini tekrar siyahinin göğsüne koydu, Shalom tam kadına doğru hamle yapacaktı ki, bir patlama sesi duydu. Gördüğü görüntü nedeniyle, olduğu yerde durdu, kılıcını elinden düşürdü.

-Hıbııı

Siyahinin göğsü dışarıya doğru açılmıştı. Bembeyaz kadın, kanlı bir kalbi ellerinde tutuyordu. Patlama sesi, siyahinin kırılan kemiklerinden gelmişti. Kalbi bir anda göğsünden dışarı çıkarılmıştı. Kadın ağzını açtı, kalbi üç lokmada yuttu. Kanlı ağzını sildi, Shalom'a yaklaştı.

Shalom'un elleri ve ayakları, buz kesmişti. Hareket etmek istiyordu ancak hareket edemiyordu, kadın Shalom'a doğru yaklaştı. Elini bu defa onun göğsüne koydu. Shalom çığlık atmak istiyordu ancak hiçbir yararı olmazdı bunun. Korkudan büyümüş gözleri ile kaderini izlemeye koyuldu, Göğsü sıkıştı, kalbi hızla çarpmaya başladı. Kalan

son gücüyle gözlerini kapattı.

Bir kadın çığlığı duyana kadar, girdiği şok nedeniyle gözleri açılmadı. Çığlığın ardından, gözlerindeki büyü çözüldü. Karşısında duran Theodaris'ti, elinde kendi kılıcını tutuyordu. Shalom ayaklarını hissetmeye başladı, ayaklarının üstünde bir yük vardı. Başını aşağı çevirdi, gördüğü şey beyaz kadının bedeniydi.

Shalom

-Oooo daa ne, ne, di?

Dili hala açılmamıştı, ancak Theodaris onun ne demek istediğini anlamıştı.

Theodaris

-Alkarısı bu coğrafya da bilinen ismi. Rivayete göre, bir kadın uzun yıllar önce bir adamı çok sevmiş. Bu kadın hep beyaz giyinirmiş, günün birinde kadın hamile kalmış ancak belirli bir sebepten dolayı çocuğunu kaybetmiş. Sevdiği adam ise bunun üzerine onu bir suda boğmuş. Alkarısı intikamını bu yüzden, çocuklardan ve kalplerden alır. Ona göre yaşadığı bütün kötülüklerin sebebi, kalbidir. İnsanların kalbini yer bu yüzden, çocuğu öldüğü içinde çocukları kaçırır. Ayaklarının altında yatan ise, alkarısının bir başka türüydü, hıbılıktı.

Shalomun dili yeni çözülmüştü.

-Saaadec seeen ve ben kaldık, giddelim

İlk buldukları cesedin yönüne doğru ilerlediler, düz gittiler. Turuncu bir ışık parlıyordu, kocaman kayaların üstüne, ısı da attıkları her adımda artıyordu. Shalom sonunda Şulinkatte'nin ateş havuzuna yaklaştıklarını düşünüyordu.

Ateşten havuzun gözlerini kamaştırdığı ilk an, hem mutluluk hissetti ruhunda hem de acı, geldiği noktaya kadar çok badire atlatmıştı. En çetin olanı, sonuncusuydu, bir yarı tanrıya meydan okuyacaktı içinde tanrı olma isteği barındırarak. Hayallerini hatırladı, basamakları inerken ona güç veren düşünceleri zihninde topladı.

"Veba, benim krallığımın başlangıcındaki hazine, Şulinkatte ne olursa olsun; onu serbest bırakırsam bana boyun eğmek zorunda. Hatti tanrıları sözlerini hep tuttular, Şulinkatte de onu serbest bırakmamı istiyorsa, bir söz verecek kan yemini ile."

-Buraya girmeye cüret eden de kim, ölümünüze mi susadınız

Shalom'un gördüğü kadarıyla, kendisinden birazcık uzun iri bir adam duruyordu karşısında. Yarı tanrı olduğuna inanmak güçtü, daha büyük boyutlarda bir şey bekliyordu. Wurunkatte'nin oğlu Duselyo, tanrılığı değil de insanlığı daha çok varlığında barındırıyordu. Hazırdı, davete gelmişti sıra:

-Ben Fenikeli Shalom, seni duelloya davet ediyorum Duselyo.

Duselyo kılıçını çıkardı, Shalom da kılıcını çıkarıp gardını aldı. İlk bir kaç hamlede, Duselyo'yu yenebileceğini anlamıştı. Direnmesi gerekiyordu, direnmesini sağlayacak tek şey ise inancıydı.

Saatler sonra

Uzun süredir, savaşıyordu. Rakibi çok güçlüydü, bulduğu tek çare onu havuza bir şekilde itmekti. Kılıç hamleleri ile geri çekiliyormuş gibi yaptı Shalom, ateş havuzunun kenarına geldi. Ayakları yanmaya başlamıştı, sırtı da aynı şekilde ısından dolayı yanıyordu. Acılara aldanmadı, ardından Duselyo'nun hamlesi geldi. Havuzun kenarında savaşmaya alıştırmalıydı onu, yanmaya rağmen bir kaç dakika daha direndi Shalom, ardından şeytani planını devreye sokmaya başladı.

Ateş havuzunun dibindeydi, tasarısına göre tek ayak üzerinde kalacaktı. Sağ olarak seçmişti, üstünde kalacağı ayağı, çünkü Duselyo en çok sola hamle yapıyordu. Tek ayağı üzerinde keskin bir dönüş yaparak Duselyonun arkasına geçecekti gerisi kolaydı.

Duselyo'nun en yakın olacağı anı bekledi, önce sağ'a doğru sol ayağını kaldırarak hamle yaptı. Kılıcını ardından indirdi ve sol eline aldı, Duselyo soldan hamle yapınca, düşecek gibi oldu ancak sağ ayağının üzerinde geriye döndü. Duselyo geriye dönmeye

vakit bulamadan kılıcını sapladı, ardından bir tekme atarak onu ateş havuzuna yolladı.

Zaferinin ardından, yaralarını yokladı. Çok fazla yara almıştı ancak bu yaralar onu öldürmeye yetecek güçte değillerdi. Vücudunu kontrol etmesinin ardından, ateş havuzuna yöneldi. Ateşe seslendi,

Shalom

-Ey ölümlerin en kancığı, çaresizliğin savunucusu Şulinkatte, kurtulmak istiyorsan muhtaçsın damarlarımdaki kana, her kanın bir bedeli vardır. Bedeller ödemeye hazır değildir hep tanrılar, bedelleri insanlar öder, ancak sen ateşten kurtulmak istiyorsan bir bedel ödeyeceksin.

Şulinkatte'nin sesi, hem Shalom'un hem de Theodaris'in kulaklarında yankılandı.

-Ey ademoğlu, istediğin sözü veririm gücüm yettiğince, kurtar beni ateşlerden. Yüzyıllardır bekliyorum acı içinde, kanını dökersen havuza, büyü bozulur.

Duselyo yarı tanrı olduğu için onun kanı büyüyü bozmuyordu, ateşe sırtı kanayarak düşmüştü. Ateş havuzunun büyüsünün bozulması için saf insan kanı gerekliydi.

Shalom

-Ben Fenikeli tüccar Shalom, kanımın karşılığında senden yaşadığım hayat boyunca, bana hizmet etmeni istiyorum.

Şulinkatte

-Kabul ediyorum, ayın ve güneşin üzerine yemin ederim ki, Fenikeli tüccar Shalom.

Shalom kılıcıyla, sağ avucunda bir yarık açtı. Kanı damlatırken sözlerini mırıldandı.

Shalom

-Kanın bedeli olarak, Şulinkatte yaşadığım ömür boyunca beni koruyacak ve bana hizmet edecek!

Şulinkatte

-Kabul ediyorum

Ateş havuzu damlaların akışıyla beraber ortadan kayboldu, Shalom aşağıya bir ip uzattı. Şulinkatte altından yapılmış zincirlerini birkaç hamlede kırdı. İpi kendisine bağladı, şulinkatte bir insandan yaklaşık 1,5 kat uzundu. İnsan ve fare kılığına da girebiliyordu ancak insanken dev gibi görünüşü kötü karşılanabiliyordu. Şulinkatte yukarı ulaşır ulaşmaz, efendisini izleyen bir köle gibi Shalom'u süzdü.

Şulinkatte

-İlk emriniz nedir efendi Shalom?

Shalom

-Şu adamı öldür.

Theodaris

-Ne, dur ben senin için her şeyi tehlikeye attım.

Sulinkatte anında dev bir fareye dönüştü, bir hamlede Theodarisin kafasını kopardı. Adamın bedeni onu tutan hiçbir şey kalmamış gibi yere yığıldı.

Shalom

-Sardis'e gideceğiz birlikte, vebayı iyileştirme gücünü bana vereceksin. Sen de Sardis'te vebayı yayacaksın, insanlara acımadan ne kadar hızlı yayabiliyorsan yayacaksın. Veba bir tek bana bulaşmayacak, gücün sayesinde iyileştirmek istediğim kişiler anında iyilecek.

Şulinkatte

-Peki, emriniz buyruğumdur efendi Shalom, size bir söz verdim ama bütün bunların sebebi nedir?

Shalom

-Felaketi beraberlerinde getirir kurtarıcılar, insanlar bir tanrı olduğuma inanacaklar. Hastalananlar iyileştirme gücümü duyacaklar, benim buyruklarıma boyun eğecekler. Hastalanmayanlar, vebanın onların kapısını çalmasından korkacaklar ve yine bana boyun eğecekler. Ben senden sadece bir söz almadım Şulinkatte, tanrılığını da bir insan ömrü boyunca aldım. Hem sen serbest kaldın, hem ben tanrılığı oynayacağım: ölümümden sonra da dünyanın hali kimin uğrunda. Krallığıma kavuşuncaya kadar, vebayı yayacaksın. Krallığıma kavuştuğumda da, bütün insanları tek tek iyileştireceğiz. Kabul mü?

Şulinkatte gülümsedi

-Kabul,

Bitti

Ümit Kireççi

"AVCILAR TOPLANTISI" VE ÇİZGİ ROMAN ETKİNLİKLERİNDE SINIFSAL FARK

09 Eylül, Pazar günü "Çizgi Roman ve Western" sosyal medya grubunun çağrısıyla gerçekleşen etkinlik bana birçok konuyu düşündürdü. Etkinlik neresinden bakılırsa bakılsın büyük bir özveriyle düzenlenmişti.

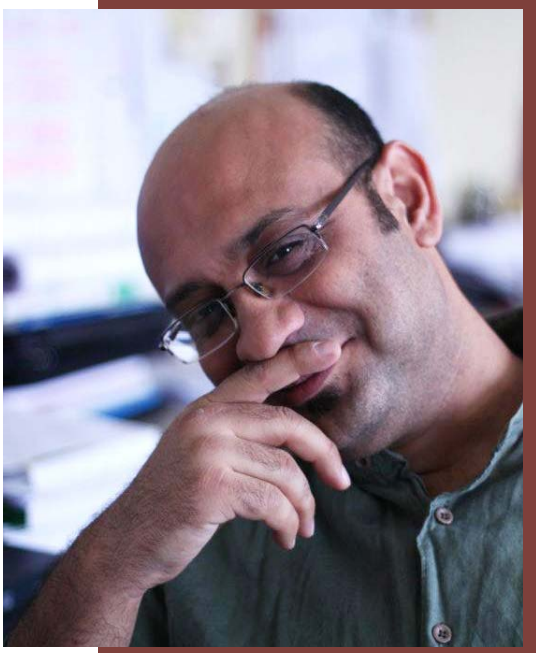

09 Eylül, Pazar günü *"Çizgi Roman ve Western"* sosyal medya grubunun çağrısıyla gerçekleşen etkinlik bana birçok konuyu düşündürdü. Etkinlik neresinden bakılırsa bakılsın büyük bir özveriyle düzenlenmişti. Etkinliği gerçekleştirenler de, katılanlar da, konuk sanatçılar da heyecanlıydı. Ancak gözden kaçan ayrıntılar ortada sınıfsal veya çizgi roman ekolü açısından sınıfsal sayılabilecek bir ayrımın varlığına işaret ediyordu.

"Çizgi Roman ve Western" Grubunu Tanıyalım

Çizgi roman okurlarının bir araya gelerek oluşturduğu onlarca facebook grubu arasında en etkin ve hareketli grubun adıdır *"Çizgi Roman ve Western"*.

1 Ağustos 2016 yılında oluşturulan grup takip ettiğim kadarıyla hızla çoğalmasa da sağlam adımlarla ilerlemiş, üye kazanmış, zaman içinde organik bir bağla ilişkili birlikteliğe dönüşmüştür. Şu anda da üye sayısı 2380'dir.

Ve, evet, ilk zamanlar grubun yöneliği ve eğilimi yoğun olarak İtalyan Fumetti ekolü çerçevesinde ilerlemiştir. Sohbet konuları ve paylaşımları çoğunluk kısaca Teksas-Tommiks olarak tabir edebileceğimiz western kahramanları üzerine yoğunlaşmıştır. Ancak daha sonraları grup üyelerinin hoşgörüsüyle yeni katılanların sınırlandırılmamasıyla birlikte paylaşımlara comics, frankofon ve manga da eklenmiştir. Böylece çizgi roman okurlarının hemen hepsine hitap edebilecek içerikler üretilirken samimi ve içten bir yazışma ortamı da farklı beklentileri doğurmuştur.

"Avcılar Toplantısı"

İlki 2017 yılında gerçekleşen *"Avcılar Toplantısı"* toplantısı *"Çizgi Roman ve Western"* grubunun oluşan sıcak ve samimi ilişkinin eseri olarak tanımlanabilir. Hatta gelenekselleşen bu etkinliğin diğer buluşmaları da bu kapsama alınabilir.

Çeşitli sanatçı ve yayıncının katılımıyla gerçekleşen *"Avcılar Toplantısı"*nda söyleşi, imza, takas ve sohbet neresinden bakılırsa bakılsın bu okur kitlesinin samimi ve yapmacılıktan uzak etkileşimi beslendiği kaynakla büyük bir uyum göstermektedir.

"Avcılar Toplantısı" adı bilmeyenler için belirteyim fumetti ekolü western çizgi romanlarındaki Zagor, Swing ve Teksas *(Çelik Blek)* dizilerinde çokça karşılaşılan bir kavramdır. Bu dizilerde avcılar ve rehberler bir araya gelerek geleneksel bir toplantı gerçekleştirirken panayır havasındaki ortamda eğlenir, yarışır, becerilerini sergiler, ödüller kazanır, takas gerçekleştirir, ülke

genelinde karşılaşılan sorunları konuşmaktadırlar. Haliyle bu buluşmalardaki karakterler dizilerin geçtiği varsayılan kurgusal tarihe uygun kıyafetlerle ve silah donanımlarıyla yer alıyor, okur bu buluşmaların yıllara yayıldığı hissiyle kurgusal da olsa tarihi bir geleneğe tanıklık ediyordu.

Bu tanıklık da ülkemizin belli bir döneminde gerçekleşiyor, o dönemler pek bir popüler olan Zagor, Teksas ve Kaptan Swing oldukça fazla satıyor ve okurlarının hayal dünyasını besliyordu. Bu üç dizinin popüler olduğu dönemde çocuk veya ergen olan okurun bu süreçte etkilenmemeleri de mümkün değildi. Özellikle de hayal gücü arttırmanın yanı sıra çizgi roman kahramanının rol model olma etkisi kaçınılmaz olarak o okurların bünyesini de etkileyecekti.

Açıkçası ben fazlaca masalsı bulduğum fumettinin bu örneklerini çok sevmemişimdir. Gerçeklikten uzak, klişe maceraların peş peşe dizildiği ve hamasi nutukların atıldığı, siyah-beyaz ayrımının fazlaca abartıldığı bu çizgi romanlarda kahramanın *"tip"* düzeyinde yer alması ve stereotip (komik) yardımcıların sürprizsiz hep aynı davranışta bulunması benim okuma zevkime hiç hitap etmemiştir. Ama beğenen de beğenmiştir önemli olan da budur.

Özellikle ortaokul ve daha küçük yaş çocuklarının okuması için tasarlanmış gibi duran bu diziler cinsellikle açık şiddet sahnelerinden uzak anlatımlarıyla hem çocuğun kirlenmemiş dünyasına ulaşıyor hem de her daim iyilerin kazanacağı tozpembe bir tablo çizerek okuru iyi olmaya meyletmeyi hedefliyordu. O dönem tarihi filmlerinde de kullanılan benzer bir kalıpla okur/izleyici özgür olmak için mücadele etmeyi, kanunlar çerçevesinde hareket etmeyi, yasalarla asla ters düşmemeyi öğrenirken kahramana öykünerek hep haksızlığın karşısında yer almayı tercih eden bir bireye dönüşüyordu. Ancak

bu mesaj kaygısı öyle yerleşmişti ki gözlemlerime göre *"hamasi ve içi boş"* mesaj bombardımanı farkında olmadan bir öbek okuru polis devletini fazlasıyla kabul eden, aşırı milliyetçi veya koyu dindar/muhafazakar da olmaya yönlendirdi.

Ancak asıl konumuz bu değil.

Asıl konumuz her şeye rağmen diğer ülkelerde bu dizileri okuyup yine de birbirine yabancılaşmış, kopmuş olan toplumlara inat sıcak iletişim halinde olmayı seven bir kültürün okurlarının kopmayan bağları ve bu çizgi roman dizileri üzerinden ulaştığı düzeydir.

Ama bence yabancılaşmanın çok da etki edemediği bu topluluğun iyiden iyiye yobazlaşmasını da engelleyen yan faktörler de vardı ki onları da dile getirmek lazım. Bence Cüneyt Arkın'ın, Yılmaz Güney'in, Fatma Girik'in, Tarık Akan'ın yer aldığı filmler toplum olarak ilişkimizi hangi değerler üzerine kuracağımızı gösterirken İnek Şabanlı, Aile Bağlarılı, Banker Bilolu, Maho Ağalı filmler komşuluk ilişkilerinden dostluğa, aile ilişkilerinden yoksuna el vermeye kadar onlarca duruma karşı duruşumuza katkı sağlayacak örnekler sunuyordu. Üstelik bana göre ucuz hamaset kokan tarihi filmler her şeye rağmen bu denli etkili olamamıştır birçok okur üzerinde.

Sonuç; sıcak iletişimi ve etkileşimi tercih eden büyük bir grup okur kitlesi bugün 40 ve üstü yaşlara siyasetin kirini, kültürler emperyalizminin ayak oyunlarını, yobazlığın ve muhafazakarlığın tutuculuğunu, hoşgörüsüzlüğün lekesini taşımadan getirebilmiş, getirenleri de dışlamadan çizgi roma sanatının kapsayıcılığı çerçevesinde aralarına kabul etmiştir. Çizgi Roman ve Western Grubu işte bu oluşumlardan biridir ve güze işlere imza atmayı sürdürmektedir. *"Avcılar Toplantısı"* bunlardan sadece birisidir ve sonuncusu olacak gibi değildir.

Yardım Kampanyası

Birbirlerini çoğunlukla sadece dijital ortamlar vasıtasıyla tanıyan okurların sıcak etkileşimde bulunması belki ütopik gelecektir. *"Klavye ve ekran aracılığıyla neyin sıcaklığı yaşanabilir?"* diye de sorulacaktır.

Önümüzdeki sosyal medya grupları örneklerine baktığımızda bu sorunun yanıtının olumsuz olacağı sonucuna varabiliriz. Ancak bir gerçek var ki komşuluk ilişkisini ve insan sıcaklığını ve samimiyetini fumettinin ilk örnekleriyle özdeş yaşatabilen Çizgi Roman ve Western Grubu *"Avcılar Toplantısı"* ruhuyla dijital ortamın soğukluğunu yenmeyi başarmıştır.

Yakın zamanda maddi zorluğa düşen bir üyeye yardım kampanyası düzenlenmiş, okur, çizer, yazar, araştırmacı onlarca kişi gözünü kırpmadan grup sayfasından paylaşılan banka hesap numarasına para yatırmıştır.

Üstelik de banka hesap numarası sahibiyle tanışmadan ve o parayı yerine ulaştırıp ulaştırmayacağını bilmeden.

Merak eden varsa yazayım, sağlık sorunları da yaşayan ve tedavi gören üyeye ulaşmış yapılan yardımlar. Umarım tez zamanda sağlığına kavuşur, içindeki çizgi roman kahramanı çoşkusunu ve yardım severliğini başkalarına aktararak yardımcı olur.

Şu *"Sınıfsal Fark"* Meselesi

Aslında büyük bir laf ettiğimin farkındayım. Bu başlığı daha sonra uzun uzun açmayı da planlıyorum. Şimdilik sadece dokunarak geçelim istiyorum içeriğe.

Öncelikle belirteyim burada dile getirdiğim *"sınıfsal"*ın toplumsal ayrımla bir ilgisi bulunmuyor. Burada anlatmak istediğim daha çok çizgi roman okurları arasında ortaya çıkan ayrımdır.

Fumetti okurlarının büyük bir kısmına dair gözlemlerimi yukarıda açıkladım. Bugün artık meslek sahibi, emekli, parasal sorunlarını aşmış veya programlamış bir yetişkinler kitlesinden bahsediyorum. Beslendikleri kültürüler kaynaklar aşağı yukarı yukarıdaki gibiydi ve büyük bir kısmı eğer ticarette atılım yapıp milyarder olmadıysa sade bir hayat sürdürmektedirler. Bu sınıf aynı zamanda frankofon da okumaktadır eğer hoşuna gidiyorsa farklı ekolleri de takip etmektedir. Ancak bu sınıf *"tüketim toplumu"* denen güruhun içinde de yer almamaktadırlar. Bir şekilde koleksiyona veya toplayıcılığa merak sarmışlarsa da günümüz toplumunun güncelle beslenen ve dayatmalarla alış-verişe yönlendirilen kesiminden uzaktırlar. Buna ek olarak etkinlik dendiğinde gösterişli ve cafcaflı organizasyonlarda yer alamadıkları gibi düzenleyememektedirler. Bir de zamanında diğer ekollerin okurlarını küçümsemek gibi bir gaflete düşmüş olmalarını unutmamak gerek. Fumettinin çok sattığı zamanlar ekolün okurlarının diğer ekol okurlarını alenen aşağıladığı halen hafızalarda. Bugün az fumettinin az satıyor olması ve okurlarının boşluğa düşmüş olması ve çok da sevgiyle anılmamalarının sebebi biraz da burada yatmaktadır. Günümüzde bu okur sınıfına mesafeli davranılması ve kaynaşma adına harekete geçilmemesi tam da bu sebepledir.

Comics okurlarının oluşturduğu sınıfsa *"con"* ayarında bir tüketime yöneldiklerini görüyoruz. Yeni çıkan koleksiyon sayılarını toplayan, moda takip eder gibi okurluk yapan, reklam kampanyalarının gazıyla figür veya bir şeyler toplayan, sinema uyarlamalarına göre ilgi alanı

şekillendirilen ve etkinliklerde cosplayden her bir şeye kadar gösterişli işler peşinde koşturan bir kitledir göze çarpan. Daha doğrusu kemikleşmiş ve ne istediğini bilen *(fumetticiler gibi)* belli yaş okurlarını saymazsak yeni ortaya çıkan gençler topluluğu böyle bir resim çiziyor. Ayrıca bu genç tayfa diğer çizgi roman ekollerini metazori veya moda olmadıkları sürece takip de etmemektedirler.

Manga okurları sınıfıysa comicsçilerden pek farklı değil tutum olarak. **Tek farkla:** Özel hissetme çabası. Manga okurları sınıfı Japonca kavramlar üzerinden konuşarak sadece kendilerinin anladığı bir dünya oluşturmuş olmanın hazzını yaşamaktadırlar. Üstelik de okudukları şeyin çizgi roman değil *"manga"* olduğunu belirtirler üstüne basa basa. Özel olmak, özel hissetmek, özel yaşamak, toplumun kalanından ayrışmak gibi ergen eğilimleri çok minik bir kesiminin dışında fazlasıyla görülmektedir. Yeniliğe ve diğer çizgi roman ekollerine kapalı oluşları aslında onları toplumun muhafazakar kesimiyle aynı kulvara oturtuyor o da ayrı bir şey.

Frankofon ve Grafik Roman okurları sınıfı ilginç bir şekilde çizgi romandan ayrı durmaya çalışan ve kendilerini hayli entelektüel olarak tanımlayan bir kesimin ortak adıdır. Bunlar, tüketim toplumunun masum kurbanları olarak gördükleri ve kültür emperyalizminin çarkından uzak kalmaya çalıştıklarını iddia eden de bir kesimdir aynı zamanda. Bir şekilde sanattaki *"yüksek sanat"* kavramını çizgi romana yansıtmak ve bu alanda söz sahibi olmak, sıradan, aşağı, kalitesiz çizgi roman okurlarından da ayrı tutulmak isterler. Etkinlikler tuzaktır onlara göre. Veya sadece kendilerinin yer aldığı etkinlikler kalitelidir. Daha Fransız ağzıyla konuşmak veya aşağıladıkları Amerikan çizgi romanından aparttıkları grafik roman türüne içeriğinin dışında normlar atfederek konuşmayı tercih ederler. Dolayısıyla da diğer

ekolleri ve okurlarını salak bulup onlarla yan yana görülmemek için çabalarlar. Ha, bir de frankofon sanattır, grafik roman çizgi roman değildir, edebiyat ödülleri grafik roman yazarlarına verilsin gibi de tezleri vardır ki onlar ayrı tartışma konusudur.

Türk çizgi romanı okurları… Öyle bir kategori yok. Ancak söylemde öyle bir iddia var. Bu görüşü dile getirenler diğer çizgi roman yapıtlarını görmezden gelerek milli bir çizgi roman yaratmanın hayalini kurmaktalar. Dolayısıyla çizgi roman sanatının birçok zevkinden mahrum kalmaktalar.

Mizah çizgi roma okurları ise frankofonla yeni icat grafik roman okurları gibi etkinliklerden

uzak dururken çizgi roman okuduklarının farkında olmadan ortalıkta dolanmaktalar. Ha, evet, takip ettikleri dergilerin ve sanatçılarının etkinliklerine katılırlar, yalan yok ama ülkenin en büyük çizgi roman okuyan kesimi oldukları halde çizgi roman kültürüne dair hiçbir bilgileri yoktur ve onlar da kendilerini ne anlama geldiği belli olmayan bir *"çizgi roman"*dan soyutlayarak uzak tutmaktadırlar.

Böylece de Pierre Bourdieu'un sınıfsal konumlarla kültürel beğeni arasındaki bağlantıyı irdeleyen *"Ayrım: Beğeni Yargısının Toplumsal Eleştirisi"* adlı yapıtına bir göz atmak zorunluluğu doğar. Şimdi mi? Yok, sonra. Daha sonra.

Peki, burada sınıfları ne belirliyor? Çizgi roman etkinliklerinin cafcafı, rengi ve organizasyona yapılan yatırımlar.

Etkinlikler ve Temenniler

"Avcılar Toplantısı" bu sene ikici kez düzenledi. Tesadüf bu

ya, **İCAF** ve **COMİKON** da aynı tarihlere denk geldi. Ve yukarıdaki saptamalarıma uygun olarak bu organizasyonlara katılan okurların bir kısmı ikisine katılırken *"Avcılar Toplantısı"*ndan uzak durdu. Tersi de oldu *"Avcılar Toplantısı"*na katılanların büyük bir çoğunluğu diğer ikisinde yer almadı.

Açıkçası yetişme koşulları, içine doğulan sistemler, toplumsal eğilimler, dış güçlerin hunhar baskısı belli ki çizgi roma okurlarının kuşaklar arası farklılıklar yaşamasına neden oluyor. Veya bizim ülkemize has bir durum yaşanıyor. Demem o ki bazı kaynaştırmalar ve ayrımların ortadan kalkması için ekol okurlarının kaynaşması, züppe kesimin *"halka"* yaklaşması, özel muamele bekleyen ergen zihniyetindekilerin hayatın farkına varmaları gerekiyor.

Ama asıl beklentim bu kaynaşma mümkün olmasa bile *"Avcılar Toplantısı"*nın içeriğinden ve samimiyetinden bir şey kaybetmeden varlığını devam ettirmesidir. Hatta beklentim kimin ne diyeceğine bakmadan koca koca adamların o koca göbekleriyle kostüm giyerek çizgi roman kahramanlarını yaşattıkları etkinlikler yapmalarıdır.

Hatta belki de kırlık bir alanda buluşulsa, ahşap yapılar olsa, çadır felan, kürklü başlıklar ve kürklü yelekler, okçuluk yarışmaları, mangal… Eşler de gelsin, çocuklar da katılsın, babalar kostümlerle dolaşarak örnek olsalar, geleceğe hoşgörülü bakan, eğlenmeyi bilen, sanatla yoğrulan, sıcak ve samimi ilişkiyi özenen, yardımseverliği öğrenen kuşaklara mesaj bıraksalar… Olmaz mı? Bence pekâlâ olur! Alası olur…

*"Avcılar Toplantısı"*nın üçüncüsü için şimdiden hazırlık yapılmaya başlanırsa eğer bunun için başlanmalı. Daha büyük, daha ses getiren, daha eğlenceli. İtalyanların bile kutlamadığı türden bir coşkuyla… Basının ilgisini çeken ve tüm tvlerde, gazetelerde, internette haber olarak içindeki çizgi roman çocuğunu baskı altına almış olan her yaştan bütün bireyleri o güzel günlerinin anılarına çekebilen bir etkinlik yapsalar… Olmaz mı? En alası olur!

Özetlemek gerekirse benim umudum ve temennim çizgi roman sanatında ekoller arası saçma sapan ayrımların ortadan kalkması ve her birinin hak ettiği değerde temsil edilerek etkinliklerde vücut bulmasıdır. Kimse kimsenin en büyük seveni olmak zorunda değil ama üst başlığı *"ÇİZGİ ROMAN SANATI"* olan dayanışmanın sanata katkısının büyük olacağına inanıyorum.

"Avcılar Toplantısı" belki de üçüncü organizasyonuyla buna vesile olur. Benden söylemesi.

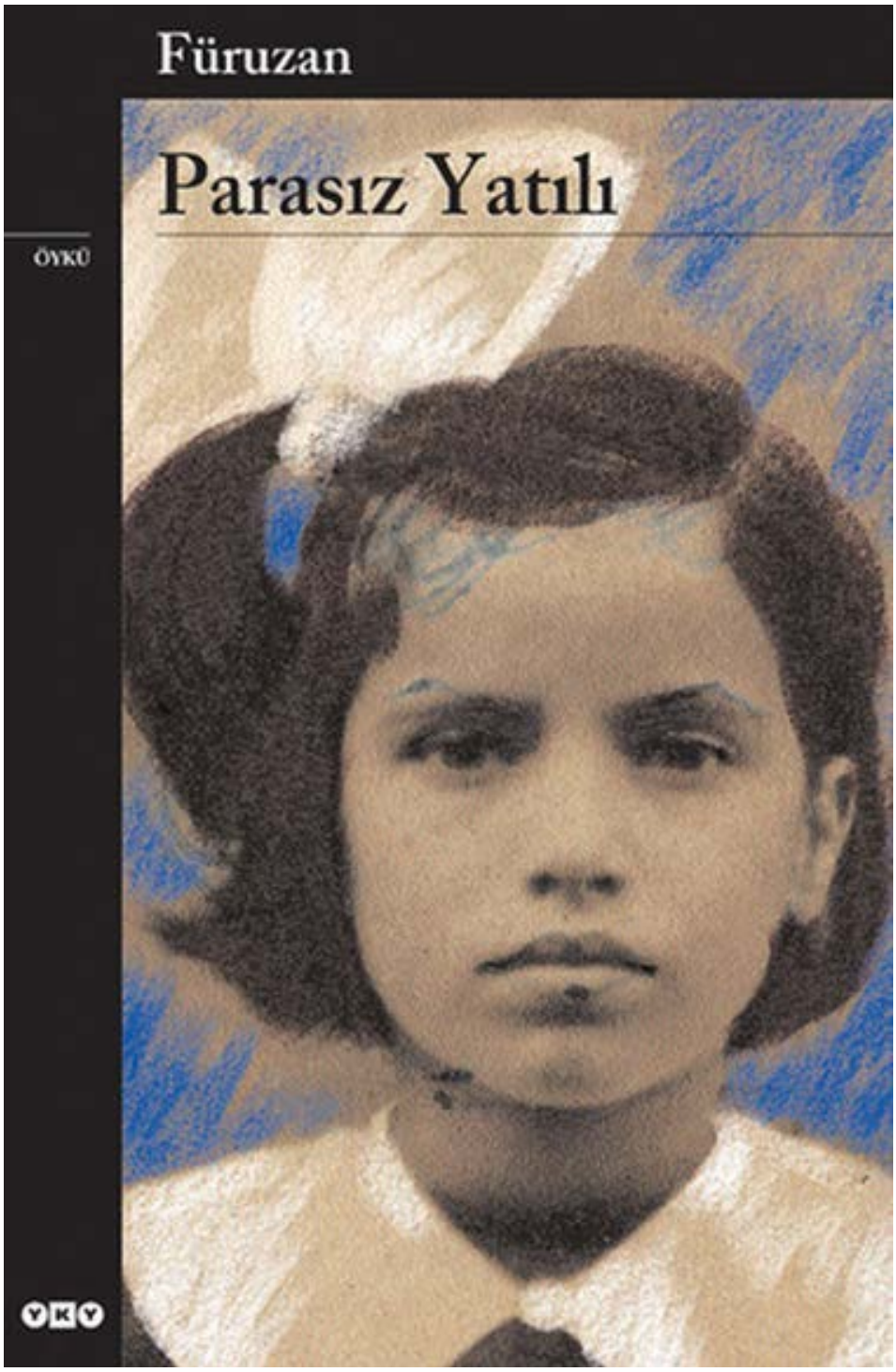

Sokağın ucundan dön demiştiler. Aynı boyda boyanmış akasya ağaçlarının bitiminde, yeşil panjurları olan evdir. Otobüsten indiğimde, sıcak geçen bir günün akşamüstüydü. Üstelik pazardı. Benim gibi yalnız biri için pazarları sevmenin güçlüğü anlatılmaz. Çözülmüş sarsak pazarlar öylesine altı çizilmiş oluyor ki.

TAŞRALI FÜRUZAN ÖYKÜSÜ

Sokağın ucundan dön demiştiler. Aynı boyda boyanmış akasya ağaçlarının bitiminde, yeşil panjurları olan evdir. Otobüsten indiğimde, sıcak geçen bir günün akşamüstüydü. Üstelik pazardı. Benim gibi yalnız biri için pazarları sevmenin güçlüğü anlatılmaz. Çözülmüş sarsak pazarlar öylesine altı çizilmiş oluyor ki.

Evin tümü kapanık bir renge bulanmıştı. Bahçe kapısına beyaz yediveren gülleri sarılıydı. Güllerin orda kara bir kedi duruyordu.

Kapıyı çaldığımda belirsiz konuşmalar geldi içerden. Alt bahçe öndeki gibi bakımlı değil, ekşimiş bir çöp kokusu geliyordu aşağıdan.

Aaaa hoş geldiniz.

Benden, küçük hizmetçi kıza söz edilmişti.

Bavulumu elimden aldı, kolunun yorulduğunu anladım.

(Nedense belleğimde, geçen yaz gittiğim bir çay evi, kokusuyla, sesiyle, havuzuyla… Peki buraya gelmemek yok muydu?)

Ara kapıyı açınca teyzemi gördüm. Bana anlattıklarına benziyordu. Saygın bir hanımefendiydi.

(Okumuş yazmış kadındır. Evinin titizliği temizliği dillere destandır. Eli sıkıdır ama eh o da bir çeşit meziyet. Koskoca paşayı kaybetti, hanımefendice içine attı acısını. Ağladı sızladı ama, evini düzenini korudu. Allahtan korkarım nemize lazım, yalan diyemeyiz, üstelik gençliğinde da sayılı güzellerdendi.)

Büyük cam vazonun tam arkasında oturuyordu, vazoda kurumuş, kabuklaşmış leylaklar vardı. Oda sanki loş bir avluydu. Sokağın toz kokan güneşi hiç yokçasına yitip gitmişti. Teyzem gri giysisinin içinde bana gülümsedi, elini uzattı. Tuttum, nemi kalmamış kuru kâğıt cildine dokununca yaşlılığını anladım.

Eskidenki güzelliğini, saçlarını boyamakla, bejlerin grilerin en yumuşaklarını giymekle sürdürme çabasındaydı.

(Ablamın yaşını bilmem. Aramızda on yıllık fark var sanırım. O da bir türlü doğrusunu söylemez. Ya çok büyük ya çok küçüktür söyledikleri. Ne bileyim a kızım, ben kahır içinde yaşadım. Şimdi kimbilir görseler beni onun ablası sanırlar. Kolay mı?..)

Annen nasıl?

İyiler.

Ablan ya?

Onlar da iyiler.

İçeriye küçük kız girdi. Eğri bacakları vardı. Yüzünde kapıyı açtığında olan gülüş duruyordu. Konuşunca hiç değişmiyordu gülüşü. Çok şaşırtıcıydı bu.

Yurdagül dedi teyzem. Git limonata hazırla. Bak gene mutfak kapısını açık bırakma, o murdar kediler taşlara basıyorlar, ona göre…

”Ona göre” sözü Yurdagül’ün yüzünden gülümsemeyi aldı götürdü.

Teyzemin ayak başparmaklarının kemikleri podüsüet ayakkabılarının yanlarından taşmıştı. Elbisesinin yakasına ince kırmızı yakutlu (kırmızı olduğundan taş yakut olacağını düşünmüştüm) bir iğne takmıştı.

(Kibar kadındır ablam. Giyimini kuşamını bilir. Paşayla ilk evlendiklerinde mineli bir saat almıştı yüzgörümlüğü. Daha bir sürü şeyler takmışlardı da nedense benim gözüm mineli saatte kalmıştı. O canım çiçekleri nasıl da kondurmuşlardı saatin üstüne. Şaş da kal. Dayanamadım da bir kerelik takmak istemiştim. Sen savruksundur. Şurda burda düşürürsün demişti. Boyundan saat düşer mi? Ne taksa sahicidir. Benim gibi değı öyle allı güllü şeyleri sevmez. Tam paşa karısı olacak kadındır teyzen. Bunu böyle bil.)

Konuşmadan durdu bir süre.

Koltukların yeşil kadife dayanacak yerlerine kolalı temiz örtüler konmuştu. Teyzeme hiç bakmıyordum. Onunla aramızda sevgisizlik hemen

kuruluvermişti. Azalmış saçlarının altından kafasının derisi yer yer parlıyordu. Kurumuş bacaklarını üst üste atmıştı. Ayakkabılardan taşan kemikler ışıkta daha kesin gözüyordu.

Demek ki, üniversiteye gitmeye kararlısın. Vallahi kızım ne demeli bilmem. Jale'yi okuttuk da ne oldu. Evlenip gene çocuklu, kocaydı, aldığı diploma da süs. Üstelik bizim durumumuz uygundu. Rahmetlinin düşünceli kalbi, babalığı sayesinde *(burda derin derin iç çekti, temiz bir mendili burnuna bastırdı)* Jalecim, annen bilir, soğuk sudan sıcak suya elini değdirmeden büyüdü. Hizmetçiler çevresinde dolanırdı. Ama şimdi o nazlatma, o prensesler gibi genç kızlıktan sonra…

Gözlerini yüzüme dikti sustu.

Teyzemin bana karşı olan tutumunun bilincine vardım birden yoruldum.

(Sen babanı bilmezsin kızım. Altı yaşındaydın öldüğünde… O orta Anadolu kentini, arklardan suların bahçeleri doldurduğu geceleriyle anımsıyorum. Bizim bahçeye hep gece gelirdi sulanma sırası – ya da en etkilendiğim o gecelerdi. Yarı uykuda annem, en küçük kızın üstünü sıkılaştırır, yazda bile orta Anadolu'nun gecesi soğuktur, arı su kokusu uykuyu bastırır. Doğanın mutluluğu sağlığı kazılır kalır beş yaşa. Ayol uyan suyu akıtıyorlar bu yana… Uyku büyüklerin odasından anason kokulu taşar sofaya. Baba baba… Anacığımın para sıkıntılarını bile bile, içkili havuzlu istasyon lokantasında her gece biraz peynir, rakı, yazın kütür kütür karpuz. Büyük kentlerden gelip geçen uyumuş tren camları. Allahtan da mı korkun yok. Her gece içilir mi? Hiç olmazsa kendine acı. Bir güzel adamdı. O boy o pos…)

Yakışıklı adamdı baban yavrum.

Teyzem, Yurdagül'ün getirdiği limonatayı aldı.

Bardaklar gümüş tutmalıklar içindeydi.

Ama bir erkekte ilk aranacak bu değildi. Jaleciğimin canı yok mu? Evlenene kadar bir fincan kahve yapmamıştı. Ama şimdi kendinden yirmi yaş büyük, görmüş geçirmiş bir erkeği, evindeki hizmetçileri idare ediyor. Kendimi ayrıca örnek vermeyeceğim. Annen hata etti kızım. Size de çektiriyor. Sen şimdi üniversiteyi nasıl güçlüklerle…

Odada asılı tek resmi gördüm. Her yanından kahverengiler turuncular taşan bir sonbahar mevsimiydi. Yolun ucunda çok geniş şapkalı bir kadın kayboluyordu.

Teyzem dişlerinin takma olduğunu belli etmemek için o pek tuhaf gülümsemesiyle bana bakıyordu.

Limonata güzel olmuş, dedim.

Şekeri fazla olmuş. Siz gençsiniz ama bizden geçti artık. Tansiyondu, kalpti başladı. Annenin tansiyonu nasıl?

(Çok genç dul kalmışsınız, evlenin, dedi doktor. Bu ilerleme, bu çarpıntı ondanmış benim kızlarım. Ha ha hay dedim doktora. Benim iki kızım var iki kocam var demektir. Ablam atılıyor. Anacığım, doğru demiş adam. Niye direniyorsun. Annemin yeşil ela gözleri susuyor. Evlenmek için evlenilmez diyor. Sizin babanız gibi adamdan

sonra… Gündüzleri oralar, salt toprak rengi alırdı. Pazara gelen köylüler eşeklerinin sık adımlarına uygun salınarak, pencerenin önünden geçerlerdi. Perdelerimiz apak patiskadandı. Orduevinde, düğüne giderken, annemin siyah tayyörleriyleki güzelliği o kentte, anlatılmaya kalmıştı. -Bayramda, hiç olmazsa dedelerine yazsak be kocacığım.- Bırak şunları, senin o evde kalmış ablanı sevindirmek için mi! Her şeyin para olduğunu kim söylemiş benim kızlarım, çok kahır çektim ama, eteğini çemirleyip komşu karşılayan bir kadınım ben. Babanız beni sevindirdi de üzdüğü kadar. Ben basit kadınım. Teyzenizi evinde bile terlikle gören olmamıştır.)

Sana ara odayı hazırlattım.

Gümüş takımların konduğu büfenin üstünde, paşanın, sivil fotoğrafı var. Oysa çocukluğumuzun paşası bu değildi. Alabildiğine büyüyen çizilmeyen paşaydı.

Kaç saat oldu geleli.

Ara odanın özenle ovulup arıtıldığını düşünüyorum. Bu yaşlı kadının çevresindeki saygın kişiliğini yaratma zorunluğuna titizliği eklemek gerekiyor.

(Yiyecekler iyice temiz olmalı, o marulları yalapşap yıkamayın diyorum ama. Hem sarhoş babanız, hem haylaz kızları… Annemin öfkesinde inandırıcı olmayan bir şeyler olurdu. Bahçenin arkasında "kıkırdaşırdık". Ablamın gittikçe dolgunlaşan bedeni, marulların bahar tadı, yaşamayı adlandırıyordu.)

Bana bakıyor, gittikçe öfkeli ve yaşlı sanki. Yineliyor.

Saçlarını kesmeyeceksin değil mi?

Hıı diyorum.

Oysa keseceğim. Hem de en kısa. Ders kitaplarımı değil, en sevdiğim yazarları alıp elime, bir dolu yeri gezeceğim. Dostoyevski'yi okuduğum kireç badanalı çıkmadaki kaysıların sessiz karanlıklarını ve hep su kokusunu arayacağım.

Bir kız olmanın buruk acısını bile tattırmaz teyzem bana, anlıyorum.

Yurdagül odayı açtı. Tek penceresi karşı evin duvarına bakıyordu. Bir çakaleriği ağacı, yaprakları küskün, hastalıklı, pencerenin dibindeydi.

Ben altıda kalkarım küçük hanım, işiniz varsa sizi istediğiniz saatte uyandırayım.

Annemin Yurdagül'e armağan olarak yolladığı renkli basmayı çıkardım bavuldan.

(Sakın sen verme kızım. Teyzen öyle yanında çalıştırdıklarıyla yüz göz olunmasını sevmez, kendi versin.)

Bu senin, Yurdagül.

Çok teşekkür ederim, küçük hanım.

İsmimi bilmiyor. Ona söylemeliydim. Yüz göz olunamaz evin isim gereksinmediğini öğrenmeliyim.

Dolaba çoraplar, mendiller, gecelikler sıralanacak. Buralarda yaşama savrukluğuna yer yok. Bu evin düzen tutuklarına, bir de ben katıldım.

Mutfaktan akşam yemeği hazırlığının sesleri geliyor. Tabak, çatal çınlamaları.

Hemen bir kekik kokusu uydurdum uzaktan gelen.

Sonra da ağlayacağım.

Biyografi

Dipnot

Karikatürist Turhan Selçuk'la evlendikten (1958) sonra bir süre Füruzan Selçuk imzasını, ayrıca Füruzan Yerdelen imzasını da (1956-58) kullandı.

Füruzan
diye bir öykü

Asıl adı Feruze Selçuk (Çerçi)'tur.

Karikatürist Turhan Selçuk'la evlendikten (1958) sonra bir süre Füruzan Selçuk imzasını, ayrıca Füruzan Yerdelen imzasını da (1956-58) kullandı.

Çağdaş Türk edebiyatının önemli isimlerinden birisidir. Türk öykücülüğünde genellikle «küçük insanlar» diye adlandırılan toplumun ezilmiş, hakkı yenmiş, duyarlıklı iç dünyaları keşfedilmemiş insanlarını yazmıştır. Öykünün yanı sıra şiirden, romana, gezi yazısından, denemeye ve çocuk edebiyatına kadar edebiyatın farklı türlerinde eserler vermiş, öykülerinin bazıları tiyatro sahnesine ve sinema perdesine taşınmıştır. 1970›li yıllarda en çok dikkat çeken üç kadın yazardan biri olarak Sevgi Soysal ve Adalet Ağaoğlu'yla birlikte anılır.

Yönettiği Benim Sinemalarım filmi, Türk sinema tarihinin en başarılı eserleri arasında sayılır.

29 Ekim 1932'de İstanbul'da doğdu. Babasını küçük yaşta kaybetti. Yalova ve İstanbul'un değişik okullarında ilköğretimini tamamladı. Ailesinin kısıtlı ekonomik imkânları nedeniyle ortaokula gidemedi.

"Ben ilkokuldan sonra devam edemedim. Parasız Yatılı sınavına girdim. Kazandım.

Annemle gittik fakat parasız yatılının bir kuralı vardı. Bir kefilinizin olması lâzım.

Bizim bir kefilimiz yoktu."

1950'li yıllarda tiyatrocu olmaya karar verdi. İlk öyküsü Olumsuz Hikâye, 1956'da Seçilmiş Hikâyeler Dergisi'nde yayınlandı. 1956'dan 1958'e dek öykülerini Türk Dili, Yenilik ve Pazar Postası'nda yayımladı. 4 Temmuz 1958'de karikatürist Turhan Selçuk ile evlendi. Boşanma ile sona eren bu evliliğinden kızı Aslı dünyaya geldi. Eserlerinde salt ön adı olan Füruzan adını kullandı. Parasız Yatılı ile Sait Faik Hikaye Armağanı'nı aldığında törene eşi Turhan Selçuk'la birlikte katıldı.

Yazarlık kariyeri boyunca hiç soyadı kullanmayan Füruzan bu seçimini şöyle açıklar:

"Ben o yıllar çok ünlü bir soyadı taşıyordum. Çok ünlü, çok saygıdeğer iki adamın kendi emekleriyle ve yetenekleriyle ünlendirdiği saygıdeğer bir soyadıydı. Ben, o ünlenmiş soyadının bana sağlama ihtimali olan kolaylıklarına hiç yanaşmak istemedim. […] Ben, yazarlığımın sınanmasını öyle bir şekilde tek başıma yapıp bu büyük addan yararlanmamalıydım."

İlk kitabı Parasız Yatılı ile 1972 Sait Faik Hikâye Armağanı›nı kazanınca ünlendi. Bu ödülü kazanan ilk kadın yazar unvanını aldı. Parasız Yatılıyı, Kuşatma (1971) ve Benim Sinemalarım (1973) adlı öykü kitapları izledi. Benim Sinemalarım kitabının ardından öyküye 9 yıl ara verdi.

1974'te ilk romanı Kırk yedililer 'i yayımladı. Türkiye tarihine 68'liler olarak geçmiş, devrim ve isyancı bir kuşak olan 1947 doğumluların hikâyesini anlatan eser, geniş bir kitle tarafından sevildi, 1975'te Türk Dil Kurumu Roman Ödülü'nü aldı.

1975 yılında Alman Akademik Değişim Servisi (D.A.A.D.) adlı bir sanatçı programı kapsamında davet edildiği Berlin'e gitti ve bir yıl kaldı. 1988'de yayımlanan ikinci romanı Berlin'in Nar Çiçeğin de de Almanya'daki göçmenlerin hayatını işledi.

Ah Güzel İstanbul öyküsünden uyarlanan aynı isimdeki filmde 1981'de Ömer Kavur ile birlikte senaryo çalışması yaptı. Film, hiçbir filmin birinciliğe değer görülmediği Antalya Film Festivalinde ikincilik ödülü aldı.

Yazar, Redife'ye Güzelleme, Kış Gelmeden ve Sevda Dolu Bir Yaz adlı öykülerini ise oyunlaştırmıştır. **«Kış Gelmeden»** ve **«Sevda Dolu Bir Yaz»** Ankara Devlet Tiyatroları tarafından sahnelendi.

1991'de Lodoslar Kenti adlı ilk ve tek şiir kitabını yayımladı.

Bosna Savaşı esnasında Balkanlar'ı kapsayan yolculuğunun izlenimlerini İşte Bizim Rumeli (1994) ve yeni baskısı Balkan Yolcusu (1996) kitaplarında paylaştı.

Yapıtları başta Almanca olmak üzere İtalyanca, İngilizce, Fransızca, Boşnakça, Bulgarca, Farsça gibi çeşitli dillere çevrilmiştir.

2006 yılında Ankara Öykü Günleri Onur Ödülü alan yazar, 2008 yılında 27. İstanbul Kitap Fuarı'nın Onur yazarı olarak seçilmiş ve hakkında Füruzan Diye Bir Öykü adlı kitap hazırlanmıştır.

Eserleri

Öykü-Parasız Yatılı (1971, Bilgi)-Kuşatma (1972, Bilgi)-Benim Sinemalarım (1973, Bilgi)-Gecenin Öteki Yüzü (1982, Adam)-Gül Mevsimidir (1985, Can)-Yedi Öykü (1992, Gendaş)-Sevda Dolu Bir Yaz (1999, YKY)-Toplu Öyküler (2004, YKY)-Haraç (2008, Notos)-Yaz Geldi - Seçme Öyküler (2009, YKY)

Roman-Kırk Yedi'liler (1974, Bilgi)-Berlin'in Nar Çiçeği (1988, Can)-Kırk Yedi'liler 40 Yaşında (2014, YKY)

Gezi ve röportaj-Yeni Konuklar (1977, Bilgi)-Ev Sahipleri (1981)-İşte Bizim Rumeli (1994, Can)

Balkan Yolcusu (1996, YKY)

Oyun-Redife'ye Güzelleme (1981, Bilgi)-Kış Gelmeden (1997)

Şiir-Lodoslar Kenti (1991, Can)

Çocuk kitabı-Die Kinder Der Türkei (1979, Türkiye Çocukları)

Ödülleri

Parasız Yatılı adlı öyküsüyle 1972 Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, 47'liler adlı romanı ile de 1975 Türk Dil Kurumu Roman Ödülü'nü kazandı.

JEAN-PİERRE GİBRAT'IN *"RAVEN'İN UÇUŞU"* ADLI ÇİZGİ ROMANI 2018 HARVEY ÖDÜLÜ ADAYLIĞI İLE ONURLANDIRILDI

Fransız sanatçısı Jean-Pierre Gibrat'ın yemyeşil suluboyaları ve ustaca hikâye anlatımı ona, İngilizce'ye çevrilen ilk grafik roman olan Raven of Flight of the Raven'ın 2018 Harvey Ödülü adaylığını kazandırdı.

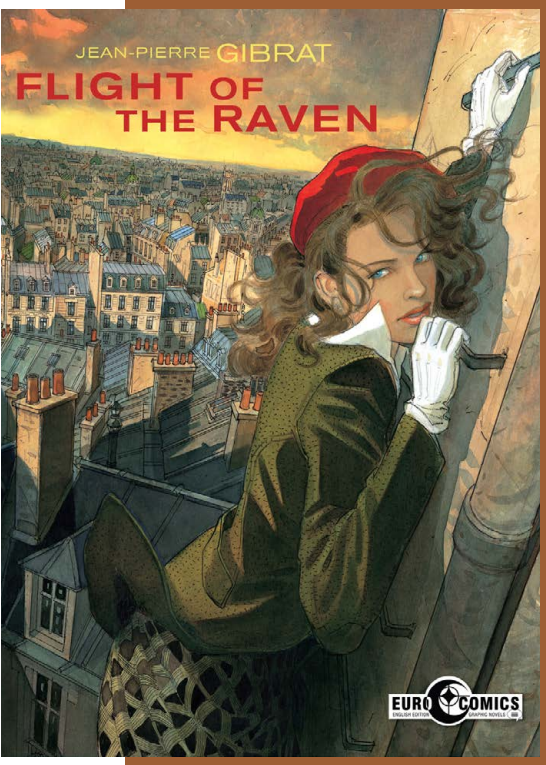

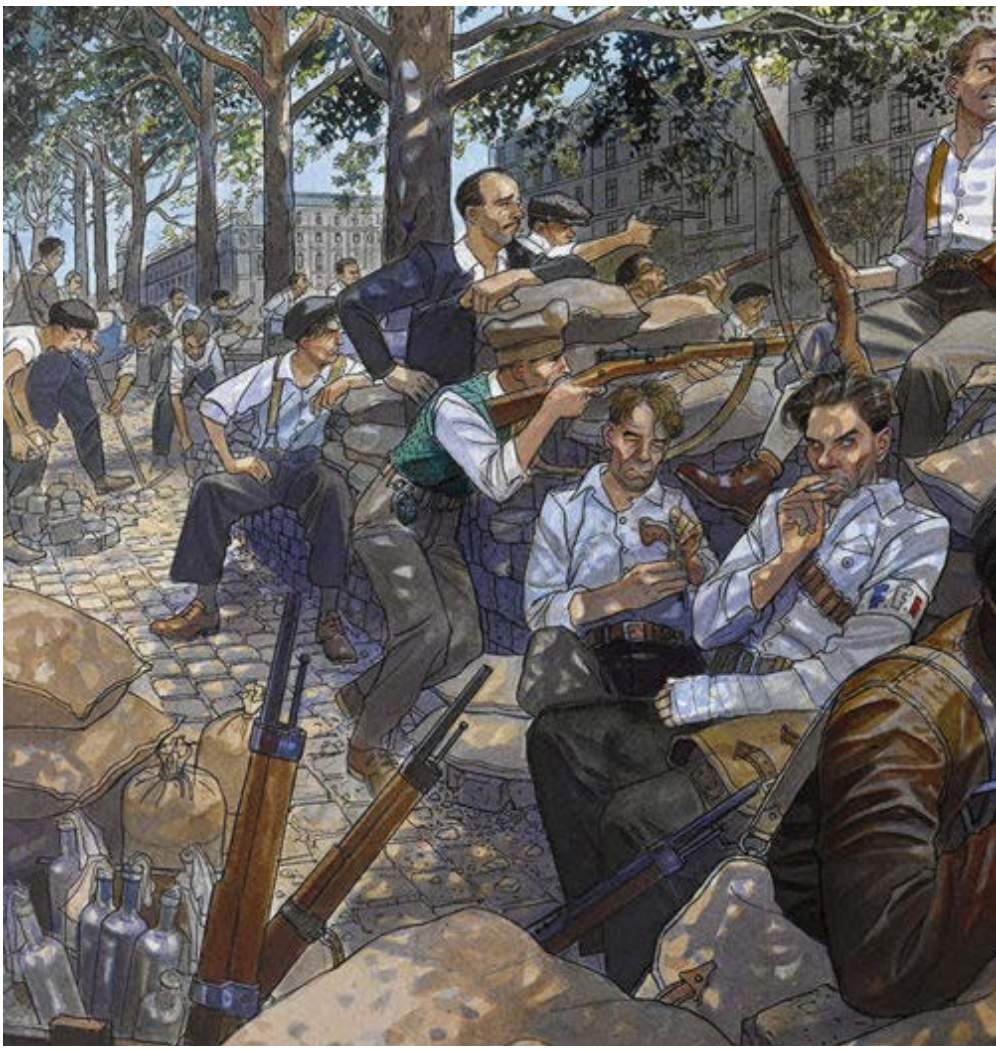

Fransız sanatçısı Jean-Pierre Gibrat'ın yemyeşil suluboyaları ve ustaca hikâye anlatımı ona, İngilizce'ye çevrilen ilk grafik roman olan Raven of Flight of the Raven'ın 2018 Harvey Ödülü adaylığını kazandırdı.

IDW'nin EuroComics baskısı tarafından yayınlanan ve Diana Schutz ve Brandon Kander tarafından tercüme edilen Raven'ın Uçuşu, En İyi Avrupa Kitabı kategorisine aday gösterildi. Kazananlar, 5 Ekim'de New York Comic-Con sırasında 30. Yıl Kutlaması'nda ilan edilecek.

"Bu, Jean-Pierre Gibrat'ın yeteneğinin harika bir kanıtıdır" diyor Dean Mullaney, *"Çarpıcı sanat eserleri Atlantik'in iki yakasında tanınmıştı - önce Angoulême Festivali'nde En İyi Sanatçı Ödülü ve şimdi de Raven, Eisner ve Harvey Ödülleri'nde En İyi Avrupa Kitabı olarak aday gösterildi."*

21. Yüzyılın en güzel grafik romanlarından biri olan Raven of the Raven , Alman İşgalinde Paris'te geçer ve Jeanne adında Fransız Direniş savaşçısı olarak unutulmaz bir kahramanı canlandırır. François adlı apolitik kedi hırsızının

yardımıyla Gestapo'dan kayıp kız kardeşi Cécile de dahil olmak üzere yoldaşlarını kurtarmaya çalışır.

2018'de 30'uncu yıldönümünü kutlayan Harvey Ödülleri, çeşitli kategorilerdeki çizgi roman mükemmelliğini onurlandırıyor ve sektörün en büyük yıllık etkinliklerinden birini temsil ediyor. Oylama, çizgi roman endüstrisinin uygun bütün profesyonellerine açıktır.

Christian Science Monitor , Raven'ın uçuşunu "son on yılın en unutulmaz grafik romanlarından biri" olarak tanımlıyor.... Her sayfa muhteşem suluboyalarda yemyeşil olarak gösterilmiştir. "

EuroComics / IDW kısa bir süre önce Gibrat'ın Raven'ın Uçus Öncesi'si olan The Reprieve'i piyasaya sürdü ve Aralık ayında gelecek olan en yeni dizisi Mattéo'nun ilk sayısını yayınlayacak. Gibrat, 20. Yüzyılın ilk yarısındaki büyük ihtilaflar aracılığıyla başrol kahramanı izleyen Mattéo serisinin beşinci ve son cildinde çalışıyor, bu yüzden okuyucuların dört gözle beklemekte olduğunu bildiği için çalışmalarını yoğun bir şekilde sürdürüyor.

Jean-Pierre Gibrat hakkında

Jean-Pierre Gibrat, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki on yıldan daha kısa bir sürede 1954'te Paris'te doğdu. *"Benim neslimde,"* diyor, *"herkes en azından bir kez şu soruyu sordu:" O zamanlar yaşamış olsaydınız ne yapardınız?"* Ödüllü grafik romanları, Raven of Flight ile yaptığı çalışmalarla ve The Reprieve, kendi senaryolarını yazarak, kelimeleri ve resimleri kusursuz bir şekilde birleştirmeye ve soruyu kendi yolunda cevaplamaya çalışıyor.

EuroComics Hakkında

EuroComics / IDW Yayıncılık Avrupa çizgi romanının çeşitli örneklerini Amerikan Çizgi Roman Kütüphanesi'ne kazandırmak ve İngilizce konuşan bir kitleye yabancı dillerin en iyilerini sunmaya adanmıştır. 2018 yayın periyodunda yayınlanacak çizgi romanlar sırası ile şöyledir;

Alack Sinner / Masumiyet Çağı, Corto Maltese /Venedik Masalı, Jerome K. Jerome Bloche'un ilk cildi, Büyük Kuzey'den The Man ve son olarak One World to Another *(Bir Dünyadan Bir Başka)* Pierre Bottero'nun çok satan roman dizisi The Quest of Ewilan'ın sıralı uyarlaması.

Tevfik Emre

İYİ POLİS

Metronun çıkışında siviller beni yakaladığında çok sert davrandılar. Zaten fazla direnmeden teslim olacaktım. Daha " Poliiis ! " der demez, beni yere yatırıp, ellerimi arkadan kelepçelediler. Biri diziyle kafama bastırdı, aslında slogan atma niyetim yoktu ama, can acısıyla slogana bağladım. Daha bitirmeden, polisin ucuz ayakkabısının tadı ağzımdaydı.

Metronun çıkışında siviller beni yakaladığında çok sert davrandılar. Zaten fazla direnmeden teslim olacaktım. Daha " Poliiis ! " der demez, beni yere yatırıp, ellerimi arkadan kelepçelediler. Biri diziyle kafama bastırdı, aslında slogan atma niyetim yoktu ama, can acısıyla slogana bağladım. Daha bitirmeden, polisin ucuz ayakkabısının tadı ağzımdaydı. Biraz sonra kan ve dişlerimi tükürdüğümde, ön dişlerimin kırıldığını anladım. Zaten bir süredir yaptırmak istiyordum, hem yamuk yumukluklarından, hem de artık rengarenk olmuş dolgulardan memnun değildim. Aslında örgütün manifestosunda dişçilerle ilgili fikrimiz nettir; "Ağrımadıkça gitmeyeceksin". Polis arabasına bindirirken kafamı özellikle tavan kirişine vurdurdular. Kaşım açıldı ve kan gözlüğümden yavaşça inmeye başladı. Hani James Bond filmlerinin fragmanında namlunun içinden görülen meşhur plan var ya, aynı o.

Siyasi şubeye girdiğimizde, diğer polisler gazetenin üzerinde lahmacun yiyorlardı, içerisi soğan ve sumak kokuyordu. Gazete üzerine kurulan sofraları hep sevmişimdir. İster iftar sofrası olsun, ister rakı ya da lahmacun sofrası, gazete üzerinde her zaman muhteşemdir. Bir keresinde örgütün hücre evinde eğitimden sonra, yere gazete üzerine sofra kurup, üzüm, peynir ve taze ekmeği, çayla yemiştik. Sonra da sarma sigara içip (Pakette satılan sigarayla devlete vergi vermeyi doğru bulmuyorduk) sohbet etmiştik. Nihat'ın vurulduğu geceden bir önceki geceydi.

Beni hemen sorgu odasına almadılar. Önce iyi olan polis geldi, çay ya da sigara isteyip istemediğimi sordu. Bu numaraları biliyordum ve hem çay hem de sigara istedim. Kötü polis buna karşı çıktı. Hep aynı şeyi yaparlar ve bundan bir türlü bıkmazlardı. Sigaranın yarısındayken iyi polis bitirince sorguya geçebileceğimizi söyledi. Sanki patron benmişim gibi davranıyordu. Sigaramı sonuna kadar yavaşça içtim, çayımdan son yudumu aldım. "Artık başlayabiliriz" dedim, kontrolün bende olduğunu sanmak hoşuma gitmişti.

Kelepçemi sandalyenin koluna kilitledikten sonra üniformalı polis dışarı çıktı. Beni bir süre yalnız bırakıp çözülmemi bekliyorlardı. Yine eski numara. Biraz sonra kötü polis kapıyı sertçe açtı, sanırım beni korkutmak istiyordu. Masanın üzerinden yakama yapıştı ve beni öne doğru çekti. Tam bu sırada iyi polis ona engel oldu, kötü polisle aramıza girdi ve sertçe yerime oturdum. İyi polis masanın etrafından yavaşça dolaştı, kelepçeli olduğum sandalyeyi kendine çevirdi ve önümde diz çöktü. Tam da gerçekten iyi polis olduğunu düşünüyordum ki, yakalarımdan tutup bana kafa attı. Burnum ve ağzım tekrar kanamaya başladı. Ardından kötü polis sandalyemi kendine çevirerek (demek ki sorguda döner sandalye bulundurmalarının amacı buydu) beni hafifçe

kaldırdı ve taşaklarıma sıkı bir diz geçirdi. Çocuğum olur mu falan diye düşünmedim, canım çok yanmıştı, çocuğun falan canı cehennemeydi. Gözlerimi açtığımda video kameranın henüz çalışmaya başlamadığını gördüm ve biraz endişelendim.

İyi polisin bana kafayla girişmesine bir anlam veremedim. Yoksa ikisi de kötü polis miydi, belki de iyi polis bugün izinliydi. Raporlu da olabilirdi ama bunların bana bir faydası yoktu.

Giriş bölümünün değişik versiyonları defalarca tekrarlandı. Artık kaç saat geçtiğini bilmiyordum. Gömleğimin önü, pantolonum ve ayakkabılarım kan olmuştu. Hatta adidasların bağcıklarından bile kan damlıyordu. Daha önce bu kadar sert sorgulanmamıştım. Genelde sorgudan çıkınca eve gider, önce duş alıp, otuzbir çeker, sonra da sucuklu yumurtayla kahvaltı ederdim. Ağrı kesicileri alıp güzel bir uyku çektikten sonra, ilk bir hafta pek dışarı çıkmazdım. İkinci hafta şapka ve güneş gözlüğüyle ufak yürüyüşler yapar, takip edilip edilmediğimi anlamaya çalışırdım. Zaten örgütün bu konuda da tavrı netti. Sorgudan sonra en az bir ay temas kurulmazdı. Bazen destek kuryeleri takas noktalarına tütün ve biraz para bırakırlardı. Defalarca söylememe rağmen genelde sevmediğim tütünden bırakırlar ve her seferinde küfrü yerlerdi.

Kendime bir daha geldiğimde artık gözlüğümün gözümde olmadığını anladım. Aramaya da mecalim yoktu. Sanırım sağ gözüm kapanmıştı. Yani gözlüğü bulsam bile pek işime yaramazdı çünkü sol gözüm onda dört görüyordu ve o gören dördün de üçüne kan oturmuştu.

Son kez beni çişe götürdüklerinde sona doğru biraz kan işedim. Doktora görünmem gerekiyordu, uygun bir zamanda randevu almalıydım. Tuvaletin penceresinden güneşin doğmak üzere olduğunu anladım. Örgütten Nihal'in evinde kaldığım gecede tuvalette aynı ışığı görmüştüm. Örgüt; üyelerinin birbiriyle düzüşmesine iyi gözle bakmıyordu ama Nihal'le haftada bir iki tıngırdıyorduk ve bu konuda örgütü pek takmıyorduk.

Sorguda artık kontrolü kaybetmiştik. Ben zaten kaybetmiştim, konuşup konuşmadığımı bile hatırlamıyordum, devam ettiklerine göre konuşmadığımı zannediyordum. Aslında konuşup her şeyi bitirmek istiyordum ama diğer taraftan da daha ne kadar dayanabileceğimi merak ediyordum. Bir de bunca dayaktan sonra, istediklerini vermemiş olmayı kazanmak gibi düşünüyordum, "Yenildik ama ezilmedik " psikolojisi. Polisler de artık yorulmuştu sadece görev gereği vuruyorlardı. Yani eski tadı kalmamıştı.

Artık bittiğini düşünürken, başlangıçta iyi olduğunu sandığım polis tabancasını çıkardı ve ağzıma soktu. Arpacık tam da kırılan dişlerimin yerine oturdu. Örgütün bu konudaki talimatı da kesindi "Kıçınıza bile soksalar konuşmayacaktınız ". Mutlaka talimatı yazanların bir bilgi ve deneyimi vardı ve talimat kesindi. Bir keresinde Osman'a cop sokmuşlardı ve o yine de konuşmamıştı. Bu konuda örgüt yönetiminden çok iltifat almıştı ama bunun ona iyi geldiğini zannetmiyorum. Kısa bir süre sonra tek başına bir polis arabasına saldırı düzenlemiş ve ölü ele geçirilmişti.

Namlunun soğuk metalinin tadı kaşığın tadına benziyordu. Silah yeni yağlanmış olabilirdi, biraz da gres tadı aldım. Burnum pıhtıyla dolu olduğundan, ağzımdan nefes alıyordum, bu durumda da mecburen namludan soluyordum. Başlangıçta iyi olduğunu sandığım polis emniyeti düşürdü ve horozu geriye çekti. Sol gözümün gören kısmıyla büyük koyu lekelerin hareketlerini anlayabiliyordum. Şekiller anlamsızdı. Herifin silahı sıktığını arpacığın titremesinden anladım, sanırım tetiği eziyordu. Nihal'le içtiğimiz son orgazm sigarası aklıma geldi. Neyse ki bize öğretmişlerdi, tabanca mermisinin namludan çıkış hızı saniyede doksan yedi metreydi.

ÇİZGİ ROMANI YAŞATANLAR

ORİJİNAL ÇİZİMLER SERGİSİ

17 -18 Kasım 2018

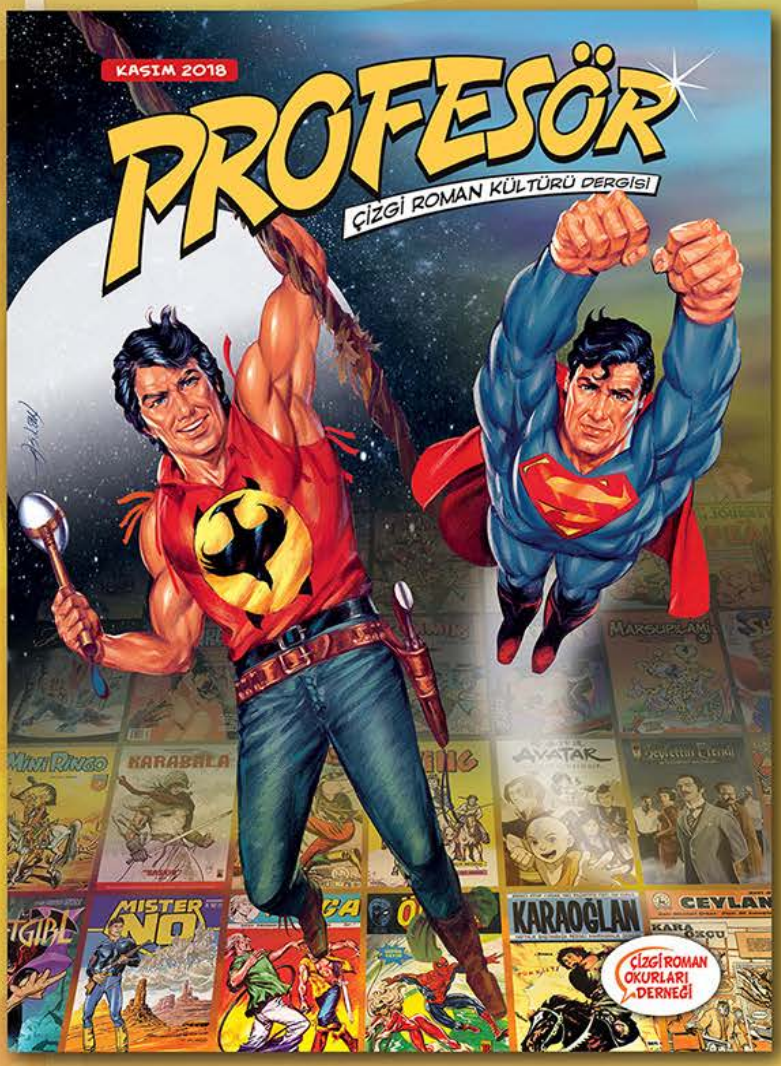

Çizgi Roman Okurları Derneği'nin sektöre yönelik ilk kapsamlı yayını "**Profesör**" Dergisi sunumu

PROGRAM

17 Kasım 2018 Cumartesi

13.00 - 14.30 **Aslan ŞÜKÜR** / "Altın Fırçalı Adam" Belgeseli Gösterimi

14.45 - 16.15 **Ömer MUZ** / Çizgi Romandan Sanatsal Resme Geçiş Öyküsü

16.30 - 18.00 **Ergün GÜNDÜZ** / Türkiye'de ve Dünya'da Çizgi Romanın Gelişimi

18.15 - 20.15 **Kudret Sabancı** / 'Karaoğlan' Filmi Nasıl Hazırlandı?

18 Kasım 2018 Pazar

12.00 - 13.30 **Levent ÇAKIR** / 'Bedmen' Filmleri ve Türk Sineması

13.45 - 15.45 **Suat YALAZ - Abdullah TURHAN** Ustalarla Söyleşi

16.00 - 18.00 Koleksiyonerler Buluşması

18.15 - 20.15 **Hüsnü ÇORUK** / Çizgi Romanda Erotizm

Etkinlik süresince sergilenecek orijinal çizim ve illüstrasyonlar **Önder ÇAKI** arşivindendir.

3. Kat Fuaye Alanı

ÇİZGİ ROMAN OKURLARI DERNEĞİ

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ
CULTURE CENTER
CKM
KADIKÖY BELEDİYESİ
MUNICIPALITY

Demeyin...

Aylar süren yoğun, yorucu ve yıpratıcı çalışmalarımız sonrasında, sizleri de heyecanlandıracağını umduğumuz böyle bir duyuruyu yapmak oldukça keyif verici. Aman, siz siz olun 17-18 Kasım 2018 (Cumartesi-Pazar) günleri kimselere söz vermeyin.

ÇRODER SERGİ ETKİNLİĞİ ve 'PROFESÖR DERGİSİ' Lansmanı

17 KASIM 2018 ÇİZGİ ROMANI YAŞATANLAR RESİM SERGİSİ ETKİNLİĞİ / *"PROFESÖR"* DERGİSİ TANITIM

Merhabalar Diyar Dostları,
Merhabalar Tüm Çizgi Romana Gönül Verenler...

Aylar süren yoğun, yorucu ve yıpratıcı çalışmalarımız sonrasında, sizleri de heyecanlandıracağını umduğumuz böyle bir duyuruyu yapmak oldukça keyif verici.
Aman, siz siz olun **17-18 Kasım 2018** ***(Cumartesi-Pazar)*** günleri kimselere söz vermeyin.
Çünkü anılan günlerde, Dernek Başkanımız Sevgili **ÖNDER ÇAKI'nın özel arşivinden seçmece 100'ün üzerinde *'ORİJİNAL'* eserin sergi etkinliği var...**

Kimler mi var bu sergide?

Paha biçilmez çizgi roman eskizleri, çizimleri;
Çinilenmiş veya renklendirilmiş çizgi roman sayfaları,
Ustaların özel kompozisyonları ve illüstrasyonları...
Suat Yalaz'dan Abdullah Turhan'a,
Aslan Şükür'den, Yücel Köksal'a, Cemal Dündar'a
Samim Utkun'dan Faruk Geç'e, İsmail Gülgeç'e
Talat Güreli'den Ragıp Derin'e
Ersin Burak'tan Ömer Muz'a, Hikmet Yamansavaşçılar'a
Ferri'den Roberto Diso'ya, Marco Verni'ye
Morris'den Mauro Laurenti'ye... kadar, kimler var kimler?
Eksiği var... fazlası yok...

Bir çizgi roman sevdalısı olarak randevularınızı iptal edin ve bu özel günü ve etkinliği sakın kaçırmayın deriz...

ÇİZGİ ROMANI
YAŞATANLAR
ORİJİNAL ÇİZİMLER SERGİSİ
SİZİ DE BEKLİYORUZ
17 -18 Kasım 2018
3. Kat Fuaye Alanı
ÇİZGİ ROMAN OKURLARI DERNEĞİ
CADDEBOSTAN
KÜLTÜR MERKEZİ
CULTURE CENTER
CKM
KADIKÖY BELEDİYESİ
MUNICIPALITY

Bitti mi?

Hayır, biter mi?

Yepyeni bir dergimiz de var artık.

Adı **"PROFESÖR"...**

Üstelik basılı, mis gibi mürekkep kokulu ve tam 100 sayfa...

Dolu dolu, rengarenk, görsel olarak da estetik ve doyurucu olmasına çalıştık dergimizin.

Üstelik **'ASLAN ŞÜKÜR'** kapaklı...

Ama en büyük iddiamız, 'bakılası' olduğu kadar 'okunası' bir dergi olması... Tanıştığınızda sizler de göreceksiniz.

ÇRODER üyeleri öncelikli olmak üzere tüm Çizgi Romansever dostlar için... Sizin için...

Peki, bitti mi?

Hayır, tabi ki bitmedi...

Bir de, çok değerli katılımcılarımız ve ustalarımız var...

Bu konuda sözü fazla uzatmayacağım.

Yukarıdaki Program Afişini incelemeniz sanırım yeterli olacaktır.

Eh, daha ne olsun?

Sonuçta, çizgi romana gönül vermiş olan hepiniz bu özel güne davetlisiniz...

Bekleriz efendim...

Tarih, Yer, Adres bilgileri:

17-18 Kasım 2018, Cumartesi-Pazar

(CKM) Caddebostan Kültür Merkezi

/ 3. Kat Fuaye Alanı

Caddebostan Mahallesi, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok.

No:11, 34728 Kadıköy/İstanbul

ZALİM ZÜHTÜ

Mesut Ekener